

چل فہرموودہی پیغمبہری نازدار دہربارہی باوہر و کرداری باوہرپدار

نووسین و نامادہ کردنی: باوکی شافعی

چل فہر موودہی پیغہ مہری نازدار ﴿ﷺ﴾

دہربارہی باوہر و کرداری باوہر دار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناسنامی کتیب

ناوی په رتووک: چل فه رمووده ی پیغه مبه ری نازدار ﴿ﷺ﴾

ده رباری باوه پرو کرداری باوه پردار

نووسین و ناماده کردنی: باوکی شافعی

نه خشه سازی ناوه وه: عبدالله خاکی

نه خشه سازی به رگ: هه نگاو به در

نوره و سائی چاپ: یه که م، ۱۴۴۳ کوچی – ۲۰۲۲ میلادی

له به پړوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره «۱» ی

سائی «۲۰۲۲» ی پړ دراوه.

بەرھەمى پرۆژەى ئاگا..... (٦)

پرۆژەى ئاگا :: Aga project

پرۆژەى ئاگا :: Aga project

ژمارەى پرۆژە:

۰۷۵.۰۷۱۴۷.۰۳۷

۰۷۷.۰۴۳۷۶.۰۵

پێشەکی: سالار عومەر

فەرموودەکانى رسول الله (ﷺ) بابەتیکى سەرەکیە کە ئەمڕۆ لە جیهاندا لە لایەن دینە دەستکردەکان و حکومەتە لادینیەکانەو دە ژایەتى زۆرى دەکرىت، ئەمەش بۆ ئەوەیە تا فەرموودە لە بەرچاوى موسلمانان بخەن و گومان بخەنە بیروباوەریان و دایانەن لە فەرموودە و لەپاکى بەرە و پیسی و لە حەقیقەت وابەستەى خورافیات و لە مڕۆف بوونەو بەرەو ئازەل بوونیان ببەن و وابەستەى بەرنامە ناتەواو و پر لەدواکەوتوییەکانى خۆیانان بکەن.

جگە لەوێ لێرەو لەویش کەسانیکى دل لەرزۆک و عەقل بەستوى شیرەمژەى عەلمانیەت، هاتون دە ژایەتیەکی زۆرى فەرموودە دەکەن و تانەى لێدەدەن، ئەو کەسانەش بەکری گرتەى عەلمانیەتن و پارە و پلە و پۆست و پراگەیاندى بەهیزیان خراوەتە خزمەت تا بەهەموو هیزیان فەرموودە پەد بکەنەو و لەکارى بخەن، لەکار کەوتنى فەرموودەش وەک ئەو بالەندەییە کە بالیکى لێ جیابکەیتەو و لەناو کۆمەلێ درندە جێ بهیلىرت و داواى لیبکرىت پشت بەفرین ببەستیت بۆ خۆرەزگارکردن.

بەلێ ئەم دە ژایەتیکردنە بۆ ئەوەیە کاتیک فەرموودە کەوت و خەلکى پشتیان لێ کرد ئەوکات قورئانىش ئاسانتر دەبێ تا بەکەیفى عەقلە خالیەکیان لەژێر ناوى پۆشنفکرى زمانە درێژ و دەمە پیسەکیان لەناو قورئان بنین و تەفسیراتى هەلە بۆ دەقە قورئانیەکان بکەن و سەر لە خەلکى بشیوین.

بەداخەوێ کەسانی بەناو موسڵمانیش بێبەش نین لە دژایەتیکردنى فەرموودەکانى ئازىزمان (ﷺ) کە ئەو جوۆرە کەسانەش ھەر کۆمەڵیکیان لە ژێر ناو و گرێکدا نەفامانە ئەو دژایەتیە دەکەن، لە کاتی کدا زۆرجار بەرگرى لە قورئانىش دەکەن بەلام نازانن کە ھۆکارى گوتنى فەرموودە پرێگایە کى فرە گەنگە بۆ ھەڵینجانی بریارە شەرعییەکان و تیگەیشتن لێیان، بێگومان فەرموودە شیکەرەو ھەبە بۆ قورئان و کارپیکردنى دەقە قورئانیەکان.

بۆیە پێویستە موسڵمان بە گشتى بۆ تیگەیشتنیكى تەواو و درووست لە فەرموودەکانى پێغەمبەرى خوشەویستان (ﷺ) ئاگادارییە کى باش و ووردی ھەبێت لە کات و شوێن و ژینگە و بارودۆخى ئەو فەرموودانە، تابە ھۆى شارەزاییە کە یەو بەجێتە مەیدانى دژایەتکارانى فەرموودە و چۆکیان پێدا بەدات و وتە پوچەکانیان ھەڵبوەشینی تەو ھەو زانیان لە کاربەخەن، یان ھێچ نەبێ موسڵمان ئەو شارەزاییە بۆخۆى ھەبێ تا عەقلى نەداتە دەست ئەو کەس و کۆمەڵە گومراو دۆراوانە و لە ژێر ھێچ ناو و ناوێشانى ک نەکەوێتە ژێر کاریگەرییان.

گومانی تێدانى رسول اللە (ﷺ) مافى زۆرى بەسەر ئێمەو ھەبە، لەوانە: ئێمانى راستەقینە بە پێغەمبەرایەتى (ﷺ) ئەو بە کردار و گوشتار و بەراست زانینى ھەر چى ھەبێ ئەو ھىنا بێت، گوێرایە لیکردن لە فەرمان بەچاکە و نەھى لە خراپە، پازیبوون بە دادو ھەرى و حوکمى ئەو، شوێن کەوتنى و کردنى بە پێشەنگ و پێشەوا لە تیکرەى کاروبارەکانى ژيان، خوشوێستنى زیاتر لە گیان و مال و

تیکرایی خہلکی و بہرگریکردن و سہرختی ئایینہکھی و بہرگری کردن له سوننہتہکھی و چہندینی تر.

دہربارہی باوہرپوون بہ رسول اللہ (ﷺ) اللہ تعالیٰ دہفہرمویّت: (وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا)^۱

دہربارہی گوپرایہلی دہفہرمویّت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ)^۲

دہربارہی شوینکہوتنی رسول اللہ (ﷺ) ی بہخوشہویستی خوئی بہستوتہوہ، وہ دہفہرمویّت: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ) وہ گرنگیدان بہ فرمایشتہکانی رسول اللہ (ﷺ) راستہوخو بہباوہرہوہ پہیوہست کراوہ وہک اللہ تعالیٰ دہفہرمویّت: (قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ)^۳

رسول اللہ (ﷺ) دہفہرموی: (كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قالوا: يا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى).^۴ ہہموو ئوممہتہکہم دہچنہ بہہشت مہگہر کہسیک خوئی نہیہویّت، گوتیان ئہی پیغہمبہری خوا (ﷺ) کہس ہہیہ نہیہویّت؟، لہوہلامیاندا فہرموی:

۱- الفتح (۱۳)

۲- الانفال (۲۰)

۳- آل عمران (۳۲)

۴- صحيح البخاري / الصفحة أو الرقم : ۷۲۸۰

ئەوہی فەرمانبەرداری مەن بێت، دەچیتە بەھەشت، ئەوہی فەرمانم بشکینی ئەوہ
نە یوێستووە.

دەربارەیی ئەو کەسانەیی گەزگی بە سوننەت نادنە رسول اللہ (ﷺ) دە فەرمویت:
(فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)^۱. ئەوہی پشت لە سوننەتەم بکات لە مەن نییە.
کەواتە (وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ)^۲ وە ئیوە شوینی ئەو پیغەمبەرە (ﷺ) بکەون
بە لکو خوای گەورە ھیدایەتتان بدات بۆ پرێگای راست.

لە کۆتاییدا دە ئین بە راستی رسول اللہ (ﷺ) پێشەواو مامۆستای چاکی
مروفا یەتیە و شایستەیی شوین کەوتنە بێ هیچ دوودلییەک، وە ک اللہ تعالی
دە فەرمویت: [لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ^۳

لەم پەرتوو کە ئاشنا دە بین بە (۴۰) فەرموودەیی خوشەویستمان (ﷺ) کە
پە یوہستەن بە بیروباوەرەو و کۆ کراوەتەو و ئامادە کراوە لە لایەن بۆ بۆ پێزم
(باوکی شافعی) کە ھەر فەرموودەییەکی لە ژێر ناویشانیکی داناو و دواتر
باسی کردوو، پەنا بە خوای گەورە کاریکی ناوازیە و جێگای دەست خوشی و
دڵ خوشییە، ئامادە کردن و نووسینی ئەم فەرموودانەیی سەرورەیی خوشەویستمان
(ﷺ) و پەپرە و کردنی لە لایەن خوینەرانەوہ إن شاء اللہ ھەو لێکی زۆر گەزگی بۆ

۱- الراوي: أنس بن مالك | المحدث: البخاري | المصدر: صحيح البخاري/الصفحة أو الرقم: ۵۰۶۳

۲- الاعراف (۱۵۸)

۳- الاحزاب (۲۱)

سەرخستن و گەرنگیدان بە سونەتى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بەرامبەر ئەو هەولە نەزۆکانەى کە بە ھۆیانەو دەیانەوێت لە پێگەى سونەت کەم بکەنەو و خەڵکى بە لاریدا بەرن و سەرورەى خۆشەويستان (ﷺ) ناشرین بکەن.

ئیمەى موسلمان بمانەوێت نەوێى داھاتوو مان شارەزا بکەین لەم کۆمەلە فەرموودەى سەرورەى خۆشەويستان (ﷺ) و ئامادەیان بکەین بۆ مەیدانى بەرگرى و پرێگرى بکەین لەو هەولە دژە ئىسلامیانە، ئەوا پێویستە نەک تەنھا لەم کۆمەلە فەرموودەى بەلکو تاکو دەتوانین سوود وەر بگرین لە تەواوى فەرموودەکانى پێغەمبەرى نازدارمان (ﷺ) و بیانخوێنەو و لیان تێبگەین و بیانکەینە بەشیکی زۆر گەرنگى ژيانى پۆژانەمان و شوێن کەوتەى ئاینى راست و دروست بین کە اللە تعالى و پێغەمبەرەکەى (ﷺ) پێى پازین.

چونکە تاکو خۆمان شارەزا نەبین و لە ژيانى پۆژانەمان پەپرەویان نەکەین ناتوانین نەوێى داھاتوو فێر بکەین و ئامادەیان بکەین، چونکە ئەوان چاویان لە ئیمەیه و بۆیه پێویستە نمونەى کەسى پێشەنگى چاک بین بۆیان.

داواکارم لە اللە تعالى ئەم ھەول و ماندوووبونەى نووسەر وەر بگرێت و بۆى بخاتە سەر تەرازووى کارە چاکەکانى، و ئیمەش پڕ زانست و زانیارى بکات بە قورئانى پیرۆز و فەرموودەکانى سەرور و پابەر و مامۆستای تەواوى مەروفايەتى (ﷺ) و پێنوینى ئیمە و تەواوى خوێنەرانش بکات بۆ کاریکەردن پێیان و بەرگرى کردن لیان و سەرمان بخات بەسەر دژایەتى کەرانی.... آمیین.

سالار عومەر

٢٠٢٢/٥/٢٥ ھەولێر

پێشهكى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا أَمَرَ وَ أَشْكُرُهُ وَ هُوَ الْكَفِيلُ بِالْزِيَادَةِ لِمَنْ شَكَرَ إِعْزَازاً لِمَنْ آمَنَ بِهِ وَ أَقْرَ وَ إِرْغَاماً لِمَنْ جَحَدَ بِهِ وَ كَفَرَ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ شَهَادَةً تُنْجِي قَائِلَهَا مِنْ هَوْلِ الْمَحْشَرِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ سَيِّدُ الْخَلَائِقِ وَ الْبَشَرِ مَا تَصَلَّتْ عَيْنٌ بَنَظَرَ أَوْ سَمِعَتْ أُذُنٌ بِخَبَرٍ أَمَّا بَعْدُ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ﴾

به‌پراستی له‌م پۆژگاره‌ى غوربه‌تى ئىسلام، به‌ گ‌رنگم زانى وه‌كو موسوڵمانىكى شوينكه‌وته‌ى پيغه‌مبەرى سه‌روه‌ر (ﷺ) هه‌لسم به‌ كو‌ك‌ردنه‌وه‌ى (چل فەرموودە له‌ سه‌ر باوه‌ڕ و کردارى باوەردار).

هه‌ر وه‌كو فه‌رمانمان پێى كراوه بانگه‌وازی بكه‌ين بۆ ته‌وحي‌د و يه‌كخواپه‌رستى، هه‌روه‌كو خ‌واى گه‌وره‌ فه‌رمانى ك‌ردوه به‌ خ‌وشه‌ويسته‌كه‌ى (ﷺ) و له‌ پ‌يگ‌اى ئه‌وه‌وه‌ فه‌رمانى به‌ ئيمه‌ى ئياندار ك‌ردوه بانگه‌وازی بۆ ئىسلام بكه‌ين هه‌روه‌كو فه‌رموويه‌تى: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ واته‌:

ئەي خۆشەويست بلى ئەمە پرىگاي منە بانگەوازي دەكەم بۆ لاى خواى گەورە
بەررونى (بە بەلگە) من و شوينكەوتوانى من.

که ئیمەش خۆمان بە شوینکەوتە ی ئەم خۆشەویستە دەزانین دەبێت بانگەوازی
 بۆ لای خوا ی گەوره بکەین، بەرزترین شتیش بانگەوازی بۆ بکریت تەوحیدە
 چونکە بانگەوازی تەواوی پیغەمبەران بوو (سەلامی خوایان لەسەر بیت) هەر
 وە کو خوا ی گەوره دەفەرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ واتە: ئە ی پیغەمبەر (ﷺ) هیچ پیغەمبەرێکمان پیش
 تو نەناردووە تەنھا بۆ ئەووە نەبێت کە بڵێن هیچ پەرستراویک نیە شایەنی پەرستن
 بێت تەنھا اللّە نەبێت کەواتە، دەبێت بزانی نەهێنی و ھۆکاری دورستبوومان لە
 دنیا بۆ تەوحید بوو.

ههروه کو خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^۲
واته: جنۆکه و مروفه کانم دروست نه کردوه ته نها بۆ په رستن خۆم نه بیته.
ده بیته بیزانین عیبادت و په رستن وه رناگیریت ئه گهر له سه ر ته وحید نه بیته،
ههروه کو نوێژ به بی ده ست نوێژ دورست نیه، ئاواش په رستن به بی ته وحید
دورست نیه که واته، ئه گهر شیرک و هاوبه ش دانان چوو ه ناو په رستن وه
پوچه لی ده کات هه ر وه کو ده ست نوێژ شکان، نوێژه که پوچه ل ده کات، که واته

٢٥ - الأنساء

٢ - الذرات ٥٦

دەبیّت زۆر ئاگامان لە شیرک و هاوبەش دانان بیّت چونکە تەنها شیرک و هاوبەش دانانە کە هەرگیز خواى گەورە لى خوش نابیت هەر وه‌کو فەرموویه‌تی: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾**^١ واتە: بە‌راستی خواى گەورە لە شیرک و هاوبەش دانان خوش نابیت و جگە لە شیرک لە هەموو تاوانێک خوش دەبیّت ئە‌گەر ویستی لە سەر بیّت.

لەم کتێبه‌دا بە پوختى لە سەرەتادا یه‌که‌م فەرموودە باسى سیفاتی موسوڵمان دە‌که‌ین، ئە‌وجا فەرموودە‌کانى تر باسى باوە‌ڕ و سیفاتی باوە‌ردار دە‌که‌ین و کۆتا فەرموودە‌ش باسى ئی‌حسان و چاکە‌کار دە‌که‌ین چونکە پایە‌کانى ئایین سى پایەن ئە‌ویش ئیسلام و ئیمان و ئی‌حسانه، بۆیه منیش بە پله بە‌ندى ئاین فەرموودە‌کانم هیناوه چونکە ئە‌وه‌ی بى ئە‌و‌یت بچیتە ناو ئاینى ئیسلام دە‌بیّت قوناخ بە قوناخ بپریت.

داوامان لە خواى تعالى یه‌ بە موه‌حیدى راسته‌قینه‌مان هه‌ژمار بکات ئامین
براتان: باوکی شافعی

فەرمووده‌ی (۱) دامه‌زراندی ئیسلام

«عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ»^۱ واته: له هاوه‌لی به‌پریزه‌وه عبداللّٰه‌ی کوپری عومه‌ر (په‌زای خوای تعالی له خو‌ی و باوکی بیټ) له خو‌شه‌ویسته‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: ئیسلام له‌سه‌ر پینج بنه‌ما دامه‌زراوه، شاهیدی دان به‌وه‌ی که هیچ په‌رستراویک نیه شایه‌نی په‌رستن بیټ جگه له خوای تعالی، پاشان شاهیدی دان به پیغه‌مبه‌راتی محمد (ﷺ) و ئه‌نجام دانی پینج نو‌پزه‌کان به ماف و مه‌رجه‌کانیه‌وه و دهرکردنی زه‌کاتی مال‌ه‌که‌ی و حه‌ج و زیاره‌تکردنی مه‌که‌ی پیرو‌ز و به‌رو‌زو و بونی مانگی په‌مه‌زان.

پروونکرده‌وه: ئه‌وه‌ی بیه‌ویټ بجیته ناو بازنه‌ی ئیسلام ده‌بیټ به‌و دهروازانه تیپه‌پریټ چونکه موسلمان بوون چه‌نده‌ها مه‌رجی هه‌یه، بویه ده‌بیټ مرو‌ف ئه‌و مه‌رجانه جیبه‌جی بکات، تاوه‌کو به موسلمان هه‌ژمار بکریټ و بجیته به‌هه‌شته‌وه.

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۸ / مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ۱۶

که‌واته، ده‌بیټ مروّقی باوه‌پردار تاقی بکړیته‌وه بو ټه‌وه‌ی پراستی باوه‌پره‌که‌ی بو خه‌لک دهرکه‌وېت.

هه‌روه‌کو خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: **﴿وَنَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾**^۱ واته: بیگومان ټی‌مه ټیوه تاقی ده‌که‌ینه‌وه به شه‌ر و ناخو‌شی و به‌لاو به‌خیرو خو‌شی و دارایی و توانایی، سه‌ره‌نجام هه‌ر بو لای ټی‌مه ده‌هینری‌ته‌وه (تا پاداشتنان بده ینه‌وه).

ټه‌وجا هه‌ندیک جار تاقی ده‌کړیته‌وه به گوتن و زوبان وه‌کو هه‌ردوو شه‌هاده‌ی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** ټه‌ویش به جیبه‌جی کردنی هه‌ر حه‌وت مه‌رجه‌کانی. به کورتي ټه‌مانه‌ن:

(۱) زانست، به واتا و مه‌به‌سته‌کانی.

(۲) دل نیا بون و به‌بی دوودلی.

(۳) قبول و پازی بوون به هه‌موو ټه‌وانه‌ی له خو‌ی گرتوته‌وه.

(۴) مل که‌چ بوون بو هه‌موو فەرمانه‌کانی.

(۵) پراست گو‌یی واته به‌پراستی بیلیت و پراست بکه‌ت له‌گه‌لی.

(۶) ټی‌خلاص و دل سو‌زی.

(۷) خو‌ش ویستن چونکه په‌رستن واته ټه‌و په‌پری زه‌لیلی و خو‌ش ویستن.

شاعیر کۆى کردوته‌وه له‌و به‌یتانه‌ى خواره‌وه: (العلم والیقین والقبول، والانقیاد فادر ما أقول، والصدق والإخلاص والمحبة، وفقك الله لما أحبه)

پێویسته نهرێ بکات و به‌رى بێت له‌ هه‌موو په‌رستراویک جگه‌ له‌ خواى گه‌وره‌، و ئینجا مه‌رجه‌کانى (محمد رسول الله) چوار مه‌رجن.

١: باوه‌ربون به‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ى فەرموویه‌تى.

٢: جێبه‌جێ کردنى فەرمانه‌کانى.

٣: دوورکه‌وته‌وه له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ى قه‌ده‌غه‌ى کردوه.

٤: هه‌یچ په‌رستنیك ئەنجام نه‌دات ته‌نها له‌ پێگای ئەو نه‌بیست، ئەمه‌ تاقیکردنه‌وه بوو به‌ ده‌ربهرین به‌ گوشتار، و هه‌ندیک جاریش تاقى ده‌کرێته‌وه به‌ کردار وه‌کو ئەنجامدانی نوێژه‌کان، نه‌ک ته‌نها ئەنجامدانی به‌لکو فەرموویه‌تى: (إقام الصلاة) واته‌: ئەنجامدانی به‌ ته‌واوه‌تى مه‌رجه‌کانى و واجبه‌کانى و سوننه‌ته‌کانى و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌رى و ده‌بیست بیزانین نوێژ چه‌نده‌ها مه‌رجى هه‌یه‌ قبول ناکریت به‌ بێ ئەم مه‌رجانه‌:

ئەنجامدانی له‌ کاتى خۆیدا، ده‌ست نوێژ شوشتن، پاکبون له‌ له‌ش گرانی، نییه‌ت و مه‌به‌ست، داپۆشینی عه‌وره‌ت، پوکردنه‌ قیبله‌.

هه‌ندیک جاریش تاقى ده‌کرێنه‌وه به‌ واز هێنان له‌و شتانه‌ى خوشمان ده‌وین وه‌کو پۆژوو گرتنى مانگی په‌مه‌زان، پۆژوو گرتن گرینگیه‌کى تایبه‌تى پێ دراوه

له ئیسلام وه‌کو خوای گه‌وره فەرمویه‌تی: «الصَّوْمُ لِي، وَأَنَا أَجْزِي بِهِ»^١ واته: پۆژوو بۆ منه و منیش پاداشته‌که‌ی ئه‌ده‌مه‌وه.

واته خۆ گرتنه‌وه به مه‌به‌ستی عیبادت، و هه‌ندێک جاریش به مال تاقی ده‌کرێته‌وه وه‌کو زه‌کات ده‌رکردنی مال و سامان ئه‌ویش له شه‌رع واجیبه‌که به ده‌رکردنی مالیکی تایبه‌ت بۆ که‌سانیکی دیاری کراو له کاتیکی تایبه‌ت هه‌ر که‌سیکیش نه‌یدات ته‌مبێ ده‌کریت و به تۆبزی لێی وهرده‌گیریت و هه‌ر که‌سیکیش مرد و زه‌کاتی نه‌دایه‌ت له میراته‌که‌ی ده‌ر ده‌کریت، هه‌ندێک جاریش تاقی ده‌کرێته‌وه به‌مال و لاشه‌ وه‌کو هه‌ج کردنی مالی خوای گه‌وره، که‌واته هه‌ر که‌سیک به‌هه‌شتی ده‌وێت با نرخه‌که‌ی بدات و نرخه‌که‌شی جیبه‌جێ کردنی فەرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌یه و خۆ به دوورکردنه‌وه له قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانی، ده‌بێت بیزانین هه‌یج که‌سیک ناچێته ناو بازنه‌ی ئیسلامه‌وه تاوه‌کو ئه‌و پێچ شتانه جیبه‌جێ نه‌کات ئه‌گه‌ر پێی کرا، و هه‌ر که‌سیکیش باوه‌ری پێیان نه‌بێت یاخود ئینکاریان لێ بکات کافر ده‌بێت.

^١ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ٧٥٣٨

فەرمووده‌ی (۲) یه‌گرتنی باوه‌پداران

﴿عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ أَصَابِعَهُ﴾^۱ واته: له هاوه‌لی ئازیز باوکی موسا (په‌زای خوای تعالی لی بیت) ده‌گیرته‌وه له پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌روه (ﷺ) که فەرموویه‌تی: به‌پراستی باوه‌پدار بو باوه‌پدار وه‌کو خشتی خانوو وان یه‌کتری ده‌به‌ستنه‌وه و په‌نجه‌کانی له یه‌کتر به‌سته‌وه.

پروونکردنه‌وه: ئەم فەرمووده شیرینه فی‌رمان ده‌کات و هانمان ده‌دات بو ئەوه‌ی باوه‌پداران له هاوکاری یه‌کترین و پارچه‌پارچه نه‌بن چونکه هاوکاری کردنی باوه‌پداران خوا په‌رستیه و خوا په‌رستنیش واجبه چونکه به هاوکاری و یه‌کتر گرتن به‌هیز ده‌بن و هه‌رگیز ژیر ناکه‌ون.

بۆیه پیشه‌وامان (ﷺ) نمونه‌ی به دیوار هیناوه‌ته‌وه چونکه ئە‌گه‌ر خشته‌کان به‌یه‌ک نه‌گه‌ن و یه‌کتر نه‌گرن خانووی لی دروست نابێ و هیچ سوودیکیان نابیت بو خانووه‌که.

که‌واته: به‌یه‌ک گرتنی ئیمانداران خوشه‌ویستی خوای بی هاوتا به‌ده‌ست دین.

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۴۸۱

هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره‌ فەرمویه‌تی: **﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾**^۱ واته: خوای گه‌وره‌ ئه‌وانه‌ی خووش ده‌ویت ده‌جه‌نگن له‌ پیناویدا و یه‌کتر ده‌گرن وه‌کو خشتی خانوو.

هه‌ندی‌ک له‌ موفه‌سرین ته‌فسیری (مَرْصُوص) ئاوا ده‌که‌ن؛ یه‌کتر ده‌گرن وه‌کو مز (رساس) ئاوا تووند و پته‌ون، به‌لام جی‌گای داخه‌ ئه‌وه‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌ ده‌بیندریت له‌ په‌رته‌وازه‌ بوونی باوه‌پداران.

که‌وایه‌ ده‌بیت بیزانین ئه‌مه‌ پیلانی چه‌نده‌ا ساله‌ی بی باوه‌پارنه‌ دایان پرستوه‌ بو ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئوممه‌تی ئیسلام زāl بن، به‌داخه‌وه‌ که‌ له‌ پیلانه‌که‌شیان سه‌رکه‌وتن و توانیان په‌رته‌وازه‌مان بکه‌ن بو ئه‌وه‌ی لاواز و زه‌لیلی به‌رده‌ستی دوژمنان بین و حوکمان بکه‌ن، بۆیه‌ براینم با بگه‌رپینه‌وه‌ بو راسته‌ شه‌قامی ئیسلام بو ئه‌وه‌ی بزانین تام و له‌زه‌تی دنیا و دواپوژ چیه‌.

باوه‌پرداری راسته‌قینه‌ ده‌بیت ئاوابیت که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرموویه‌تی: **﴿لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَىٰ جَنْبِهِ﴾**^۲ واته: باوه‌پدار نیه‌ ئه‌و که‌سه‌ی سکی تیربیت و دراوسییه‌ که‌شی برسی بیت و به‌خووشی بیزانیت.

خوشه‌ویستانم زوړ له‌ خه‌لکی منداله‌کانی ناخوینن له‌ نه‌بونی یاخود جل و به‌ رگی بو منداله‌کانی پی نا‌کړیت له‌ نه‌بونی له‌وانه‌شه‌ مالی له‌ ناو چه‌ند مالیک‌ی

^۱ - الص‌ف/٤

^۲ - صحیح الجامع/٥٣٨٢

بازرگان بیت خوشیان به باوه‌پدار ده‌زانی، براكانم با سه‌یری هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری نازیزمان (ﷺ) بکه‌ین وه‌کو نمونه: کاتیک پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان (ﷺ) کۆچکه‌ران و پشتیوانانی کرد به برا (عبدالرحمنی کرده برای سه‌عد) (پره‌زای خوای تعالی یان لی بیت) سه‌عد فەرمووی: براكه‌م من مالّم زۆره مالّم ده‌که‌م به نیوه و دوو خیزانیشم هه‌یه کامه‌ت به‌دل بو بوّتی ته‌لاق ته‌ده‌م بوّ ته‌وه‌ی ماره‌ی بکه‌ی له‌ دوا‌ی ته‌واو بونی عیده‌ی، واش نه‌زانی ته‌نها ته‌م هه‌لو‌یسته له‌ یه‌ک هاوه‌ل پرووی داییت با‌زانی هه‌لو‌یستی هه‌موو هاوه‌لان چۆن بووه له‌گه‌ل برا کۆچکاره‌کان، پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) به‌ پشتیوانانی فەرموو: با زه‌ویه‌کانتان بوّ خو‌تان بیت ته‌نها به‌رو بومه‌که‌ی له‌گه‌ل کۆچکاران دابه‌ش بکه‌ن به‌لام له‌و کاته‌ی مال و سامانی به‌نو نه‌زیری جوله‌که‌کان که‌وته ژیر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ پشتیوانانی فەرموو: مال و سه‌روه‌تی به‌نو نه‌زیر له‌ نیوان ئیوه و کۆچکاران دابه‌ش بکه‌م؟ به‌لام کۆچکاران هه‌ر له‌گه‌لتان هاوبه‌ش بن له‌ زه‌ویه‌کانتان یاخود با کۆچکاران واز له‌ زه‌ویه‌کانتان به‌ین به‌لام سامانی به‌نو نه‌زیر ته‌نها له‌ نیوان کۆچکاران دابه‌ش بکه‌م پشتیوانان فەرموویان نه‌خیر ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مالی جوله‌که‌کان ته‌نها له‌ نیوان کۆچکاران دابه‌ش بکه‌ و با له‌گه‌ل ئیمه‌ش هاوبه‌ش بن له‌ زه‌ویه‌کانمان.

والله‌ جیگای خو‌یه‌تی بوّ خو‌مان بگرین ئیمه‌ چهند له‌م برایه‌تیه‌ دوور که‌وتوینته‌وه له‌وانه‌یه‌ ته‌م جو‌ره نمونانه بوّ ناپیاوان و نامه‌ردان نامۆ بیت،

چونکه ئەم کارانه تهنه‌ها له پالەوانانی ئیسلام ده‌وه‌شێته‌وه. که‌واته ئازیزه‌کانم که ده‌بینین موسولمانان له هه‌موو دونیا لا‌واز و ژێر ده‌سته‌ن با پێمان سه‌یر نه‌بێت چونکه ئەمه به‌رووبومی کرده‌وه‌کانمانه ئەمه یاسای خ‌وای گه‌وره‌یه هه‌ر کاتیک سه‌رپیچی خ‌وای بالا ده‌ست و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) کرا هه‌ر شتی‌کمان به‌سه‌ر بیت گومانتان نه‌بیت شایه‌نی خ‌راپترین، به‌لام به‌زه‌یی خ‌وايه سزای که‌میک له هه‌له و تا‌وانه‌کانمان دینیته‌وه پ‌یگامان؛ با بزانی‌ن له‌به‌ر سه‌رپیچی یه‌ک فەرمانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خوا سوپای ئیسلامی سزادا له جه‌نگی ئو‌حود ها‌وه‌لان پ‌ی‌یان سه‌یربوو گو‌تیان: «أَنْتَ هَذَا» خ‌وای گه‌وره به پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) فەرموو: «قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ»^۱ واته: پ‌ی‌یان ب‌ل‌ی: ئەو به‌لایه له‌لایه‌ن خ‌وتانه‌وه تو‌شان هات (کاتیک سه‌رپیچی فەرمانی پیغه‌مبه‌رتان کرد)

که‌واته، ئەگه‌ر بمانه‌وی‌ت سه‌ر به‌رزی و سه‌ر فرا‌زی دونیا و دوا‌پ‌و‌ژ به‌ده‌ست به‌نین با ملکه‌چی فەرمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بین (ﷺ) بۆ ئە‌وه‌ی شایه‌ن و شایسته‌ی به‌زه‌ی خ‌وای گه‌وره بین، چونکه «إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ»^۲ واته: به‌پ‌استی په‌حمه‌تی خ‌وای گه‌وره نزیکه له چاکه‌کاران و چاکه‌خوا‌زانه‌وه. دا‌وامان له‌خوا‌وه‌نی د‌له‌کانمانه د‌ل‌مان بکاته یه‌ک د‌ل تهنه‌ها له‌پ‌یناو خ‌وی و دینه‌که‌ی ئامین

۱- آل عمران (۱۶۵)

۲- الاعراف ۵۶

فەرمووده‌ی (۳)

لایله‌ی لا اله الا الله به‌لگه‌یه له دواروژدا

﴿قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَبِي طَالِبٍ يَا عَمُّ، قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۱ واته: پیغه مبه‌ری خو شه‌ویست (ﷺ) رویشت بو لای ئه‌بوتالیبی مامی له کاتی سه‌ره مه‌رگدا بوو، زور هه‌ولی دا بو ئه‌وه‌ی شایه‌تومانی پی بیئت و ده‌یگوت: مامه بلێ (لا اله الا الله) بو ئه‌وه‌ی بتوانم به‌هویه‌وه شاهیدیت بو بدهم لای خوی گه‌وره.

پونکردنه‌وه: واته، ئه‌گه‌ر مرووف پیشی مردنی وشه‌ی ته‌وحید دهربهریت بو‌ی ده‌بیته به‌لگه‌ی بو ئه‌وه‌ی بیته به‌ربه‌ستیک له ئاگری دوزه‌خ و بیته هه‌وکاری به‌دهست هه‌ینانی تکا و شه‌فاعه‌تی پیغه مبه‌ر (ﷺ) چونکه ئه‌گه‌ر سوودی نه‌بوایه ؟ پیغه مبه‌ر (ﷺ) هه‌ولی له‌گه‌ل مامی نه‌ده‌دا، به‌لام با هه‌ول بده‌ین له کار و کرده‌وه‌مان واتای (لا اله الا الله) په‌نگ بداته‌وه چونکه به‌پراستی ئه‌گه‌ر مرووف له ژیانیدا کردار و گوشتاری له چوارچیه‌ی (لا اله الا الله) نه‌بویت زور ئه‌سته‌مه له‌سه‌ره مه‌رگدا بتوانیت ئه‌م وشه‌ی پیرۆزه ئاوا به ئاسانی دهربهریت و بیته سه‌ر زوبانی، که‌واته با زو‌ریش ئاگاداربین نه‌وه‌ک گوشتاریک دهر بپ‌رین و

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۱۳۶۰

به‌کرداریش هه‌لیبوه‌شینییه‌وه وه‌کو ئه‌و ئافره‌ته‌ی له‌ دوا‌ی ماندوبونیک‌ی زۆر به‌ ئاسانی کار و کرداره‌کانی خۆی هه‌ل‌ده‌وه‌شاندوه‌وه، هه‌ر وه‌کو خوا‌ی گه‌وره‌ فەرمویه‌تی: «وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا»^۱ واته‌: وه‌کو ئه‌و ئافره‌ته‌ مه‌بن که‌ پ‌یسه‌که‌ی ده‌کرده‌وه به‌ خوری، دوا‌ی پ‌ستن و توکمه‌کردنی هه‌لی ده‌وه‌شاندوه‌وه.

چونکه‌ هه‌ندی‌ک کردار هه‌یه‌ پ‌یچه‌وانه‌ی وشه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه، که‌واته‌ ده‌بی‌ت هه‌ول‌ بده‌ین واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له‌ کار و کرده‌وه‌کانمان پ‌ه‌نگ بداته‌وه و خوشمان به‌ناو و ناتۆره‌ هه‌لمه‌ک‌یشین چونکه‌ ته‌نها که‌سی‌ک سه‌ره‌ف‌راز ده‌بی‌ت له‌ ژیر وشه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ژیان خۆی بباته‌ سه‌ر، چونکه‌ زۆری‌ک له‌ خه‌ل‌ک شه‌یتان فی‌لی لی‌ کردونه، واشده‌زان‌یی موسو‌لمانی پ‌استه‌قنه‌ هه‌ر به‌خۆیه‌تی، هه‌ر وه‌کو خوا‌ی بال‌اده‌ست فەرمویه‌تی: «قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا * الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا * أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا»^۲ واته‌: بلی‌ ئایا هه‌وال‌تان پ‌ی بده‌م به‌ زه‌ره‌رمه‌ن ترین که‌س؟ ئه‌وانه‌ن له‌ژایانی دونیا‌یاندا گوم‌را بونه و واش گومان ده‌به‌ن به‌پ‌استی ئه‌وان کاری‌کی زۆر چا‌ک ده‌که‌ن ئه‌وانه‌ که‌سان‌یک‌ن بی‌ باوه‌ر بوون به‌ نیشه‌انه‌کانی په‌روه‌ردگاریان و گه‌یشتن به‌

۱- النحل ۹۲

۲- الک‌هف ۱۰۳-۱۰۵

خزمہ تی خوی گہورہ لہ دواړوژدا بویه کردہ وہ کانیاں پوچہل و بی نرخ بوو،
کہ واتہ لہ پوژي دوايي دا هيچ نرخ و پړيکيان بو داناتين.

دہيټ بيزانين ئہوہی مابہيني بہندہ و خوی گہورہيہ، تہنہا تہقوايہ، چونکہ
خوی گہورہ بہ پیغہمبہرہ نازدارہ کہی (ﷺ) فہرموہ:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾^۱ واتہ: بہراستی ئہی
پیغہمبہر (ﷺ) تو ناتواني ئہو کہسانہی خوشت دہوین پړنوینی بکہیت بہلام
خوی گہورہيہ ہیدایہ تی کہسانیک دہدات کہ ویستی خوئی لہسہر بیت.

ئہم فہرموودہش فیرمان دہکات وشہی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) سوودی بو بی باوہریش
ہیہ ئہگہر لہسہرہ مہرگ بتوانیت دہریبړیت، بہلام ناتوانن دہر بېرن. بزانه
ئوسامہی کوری زہید (پہزای خوی تعالی لی بیت) لہ جہنگ پیاویکی کوشت
لہ دواي ئہوہی کہ گوتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پیغہمبہری سہروہر (ﷺ) فہرمووی:

﴿أَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَتْلَتْهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّمَا قَالَهَا خَوْفًا مِنَ
السَّلَاحِ. قَالَ: أَفَلَا شَقَقْتَ عَنْ قَلْبِهِ حَتَّى تَعْلَمَ أَقَالَهَا أَمْ لَا؟﴾^۲ واتہ: ئایا گوتی:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و کوشتت؟ ئوسامہ فہرمووی: ئہی خوښہ ویستی خوا: لہ ترسی
شمشیر گوتی: پیغہمبہری دلسوژ (ﷺ) فہرمووی: ئایا دلیت شہق کرد بو
ئہوہی بزانی لہبہر چی گوتی.

^۱ - القصص ۵۶

^۲ - مسلم ژمارہی فہرموودہ: ۹۵

که واته هەر که سیڤ کۆتا وشه‌ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بێت حوکمی موسولمانی بۆ
بریار ده‌دری، واته له شوشتن و کفن کردن و ناشتنه‌وه.
چونکه ئیمه ئیش له‌سه‌ر رواله‌ت ده‌که‌ین، وه‌کو پیغه مبه‌ر
بۆیه پیغه مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) به‌مامه‌که‌ی فەرموو: بلی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بۆ ئه‌وه‌ی
بتوانم شه‌فاعه‌ت و تکه‌ت بۆ بکه‌م، به‌لام نه‌یتوانی ده‌ربهری.
داوامان له‌ په‌روه‌ردیگاری جیهانیانه که کۆتا وشه‌مان له‌ژیاندا (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
بێت بۆ ئه‌وه‌ی به‌رویکی سپی و به‌سه‌رفرازی بگه‌رینه‌وه‌ ساحه‌ی مه‌حشه‌ر و
حیساب و له‌ دوا‌روژیشدا له‌ ژیر په‌یداخی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هه‌شر بکرین به
ویستی خوای ته‌الی ئامین.

فەرمووده‌ی (٤)

ماڤس الله چیه؟ ماڤس به‌نده چیه؟

﴿عَنْ مُعَاذٍ (رضي الله عنه) قَالَ : كُنْتُ رَدَفَ النَّبِيِّ (ﷺ) عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عَفِيرٌ، فَقَالَ (يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ؟ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَتَكَلَّبُوا﴾^١

واته: له هاوه‌لی زۆر به‌پړیز موعازی کوری جه‌به‌ل (په‌زای خوای تعالی لى بیت) ده‌گیرېته‌وه که له پشت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سوار بوو بووم له‌سهر ولاخه‌که‌ی که ناوی عوفه‌یر بوو خوشه‌ویستی خوا (ﷺ) فەرمووی: ئه‌ی موعاز ده‌زانی ماڤی خوای گه‌وره له‌سهر به‌نده‌کانی چیه؟ و ماڤی به‌نده‌کانیش له‌سهر خوای گه‌وره چیه؟ گوتم: خوای گه‌وره پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌زان فەرمووی: ماڤی خوای بالا ده‌ست له‌سهر به‌نده‌کانی ئه‌وه‌یه بیپه‌رستن و هیچ هاوه‌لیکی بۆ پرپار نه‌ده‌ن، و ماڤی به‌نده‌کانیش له‌سهر خوای گه‌وره ئه‌وه‌یه که‌سیک سزا نه‌دات ئه‌گه‌ر هاوه‌ل دانه‌ر (موشریک) نه‌بیت موعاز ده‌فەرموویت:

^١ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ٢٨٦٥

گۆتم: ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) مۆژدە بدەم بە خەڵک؟ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: نەخێر چونکە واز لە کردەوه دەهێنن.

پروونکردنەوه: کەواتە، دەبێت بزانی بەهەشت مافی بەندەکانە ئەگەر موەحید بن و پارێزگاری بکەن لە تەوھیدی خۆیان، بەلام ئەو کەسەى بەهەشتی بویت و داواى مافی خۆى بکات دەبێت نرخەکەى بەهەشت بدات و ئەرکەکەى خۆى جێبەجێ بکات ئەرکەکەشى بریتىە لە یەكخوا پەرستى، ئەویش مافی خواىە بەسەر بەندەکانى کە کار و کردەوەش بە واتا و مەبەستى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بکەن و بە کردارىش بێسەلمێنن و دیار بن لە ناو خەڵک کە بەندەى هیچ کەس و شتێک نین، تەنھا بەندەى خواى گەورەنە، چونکە شیرک و ھابەشدانان زۆر ترسناکە بۆیە پێویستە ئاگادارى بین نەوێک توشى بین و بکەوینە ناوى لە یەكێک لە پێشەواکانى سەلەف دەگێرنەوێک پۆژێک چووێک ناو قوتابىەکانى بێزارى پێوێک دیاربوو، قوتابىەکان گۆتیان: خێرە مامۆستا؟ فەرمووی: زانیومە لە دەرهوى شار پیاویک خانوێکی دورست کردوێک و کەلەشیرێکی لە پێش دەرگا کە سەرپرپوێک لەبەر چاوازار، قوتابىەکانیش زۆر بێتاقەت بوون، مامۆستا کە فەرمووی: سەبەرتان ھەبێت کەسێکم ناردوێک بۆ دۇنیابون چونکە لەوانەى ھەوالبە کە راست نەبێت، بوێ بەیانى مامۆستا کە گەراوێک ناو قوتابىەکان گۆتیان: مامۆستا چى بوو؟ مامۆستا فەرمووی: ھەوالبە کە راست نەبوو کەلەشیرى سەر نەپەری بوو بەلام یەكەم کارى لە ناو خانوێکە ئەنجام داوو زینای لەگەڵ

دایکی کردبوو، قوتابیه‌کان زۆر پێ تیکچون و گۆتیان مامۆستا چۆن ده‌بیّت لێی بێ ده‌نگ بین مامۆستاکه‌ش فەرمووی: ئیوه تاوه‌کو ئیستا له‌ واتای ته‌وحید تینه‌گه‌یشتونه، چونکه‌ شیرک زۆر له‌ زینا کردن له‌ گه‌ل دایک گه‌وره‌تره‌.

که‌واته، شیرک و هاوبه‌شدانان زۆر خه‌ته‌رناکه‌ خوای گه‌وره‌ قه‌ت لێت خۆش نابێت ئه‌گه‌ر شیرک ئه‌نجام ده‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ پیغه‌مبه‌ریش بێت.

هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره‌ فەرمویه‌تی: **﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبُطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾**^١ واته: به‌راستی نینگامان بۆ تو و بۆ پیغه‌مبه‌رانی تری پیش توش کردوه ئه‌گه‌ر شیرک ئه‌نجام ده‌ن هه‌موو کرده‌وه‌کانتان بوجه‌ل ده‌بیته‌وه و له‌ دوا پۆژیشدا له‌زه‌رهمه‌ندان ده‌بی.

که‌واته‌ خۆشه‌ویستان با ته‌وحید و یه‌کخواپه‌رستی له‌ هه‌لسوکه‌وتمان په‌نگ بداته‌وه ئه‌ویش به‌وه‌ ده‌بیّت که‌ فەرمانی هه‌یج که‌س و شتێک به‌سه‌ر فەرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ نه‌خات بۆ ئه‌وه‌ی گۆتنی الله‌ اکبری به‌ گوشتار له‌ گه‌ل کرداره‌کانی یه‌ک بگریته‌وه چونکه‌ ئه‌و که‌سه‌ی فەرمانی که‌سیک پیش فەرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ بخات نه‌یگوتوه الله‌ اکبر ئه‌گه‌ر هه‌زار جاریش به‌ گوشتار بلیت و ده‌ریبهریت، داوام وایه‌ له‌ خوای ته‌عالی هاوکاریان بکات بۆ ئه‌وه‌ی بژین له‌سه‌ر ته‌وحید و بشمرین له‌سه‌ر ته‌وحید و هه‌شریشان له‌ که‌ل موه‌حیدان بێت.

ئامین

فەرمووده‌ی (ه) چیشتنن تامی باوه‌پر

«عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ»^۱

واته: له هاوه‌لی زۆر خوشه‌ویست ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیکه‌وه (په‌زای خوای تعالی لئ بێت) ده‌گیرته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموویه‌تی: سێ شت هه‌ر که‌سیک لێی بێته‌ دی تام و شیرینی باوه‌پر چیشتوه.

- (۱) خوای گه‌وره‌ پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) له‌ هه‌موو شتیکی خوشتر بو‌یت.
- (۲) که‌سیکی خوش بو‌یت به‌بێ هیچ به‌رژه‌وه‌ندییک ته‌نها له‌ پیناو خوای گه‌وره‌
- (۳) پێی ناخۆش بێت بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ کو‌فر و بێ باوه‌ری هه‌ر وه‌کو‌ پێی ناخۆشه‌ بخریته‌ ناو ئاگره‌وه‌.

پروونکردنه‌وه: واته‌، بیروباوه‌پر تام و له‌زه‌تی خۆی هه‌یه‌ به‌لام که‌مییک له‌ خه‌لک چیشتویه‌تی ئه‌ویش باوه‌پرداری راسته‌قینه‌یه‌ زۆربه‌ی خه‌لک ته‌نها تام و شیرینی

^۱ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ۱۶

خوړاکیان کرده چونکه هر بۆ ئه‌وه‌یان هه‌ولداوه، به‌لام به‌نده‌ی راسته‌قینه ئه‌گه‌ر تام و له‌زه‌تی باوه‌پری چیشته به هه‌موو گه‌ردون نایگۆرېته‌وه.

بۆیه إبراهيم ابن ادهم، رحمه‌الله، فهرمویه‌تی: (لو علم الملوك و أبناء الملوك ما نحن فيه من السرور والنعيم إذا لجالدونا عليه بالسيوف)^۱ واته: ئه‌گه‌ر پادشا و کوره پادشاکان بیانزانیبا ئیمه له‌چ نیعمه‌ت و خوشیه‌کداین، به‌شمشیر لییان وهرده‌گرتین.

یه‌که‌م شتیش بېته هۆکاری چیشته‌نی باوه‌پر، خوشویسته‌نی خوای گه‌وره‌یه پاشان پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) ئه‌ویش چه‌نده‌ها نیشانه‌ی هه‌یه، له نیشانه‌کان زیکر و یادی خوایه به‌گوفتار و لاشه و نیه‌ت و مه‌به‌ستی.

واته: ئه‌و به‌نده‌یه نایه‌وێت که‌س تیکه‌لی نیوان خۆی و خوای بی‌هاوتا بېته، یه‌کیک له‌پیشینه‌نی ئه‌م ئوممه‌ته پێیان گۆت: بۆ نوێژی سوننه‌ت له‌مزگه‌وت ناکه‌ی فهرمووی: واللّه ئه‌گه‌ر پیم بکرا با کرداره‌کانم له‌فریشه‌کانی سه‌ر شانم ده‌شارده‌وه.

واته، ته‌نها مه‌به‌ستی چاککردنی نیوان خۆی و خوای گه‌وره‌ بووه، و باوه‌پداریشی خوش بویت به‌بی به‌رژه‌وه‌ندی ته‌نها له‌پێناو خوای گه‌وره، چونکه ئه‌و باوه‌پداره‌ گویرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوای بالا ده‌ست و پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) فهرمویه‌تی: خوای گه‌وره له‌ فهرمووده‌یه‌کی

^۱ - حلیه‌ الأولیاء (۷/ ۳۷۰)

قودسی فەرموویه‌تی: **«الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ»**^۱ واته: ئه‌وانه‌ی له پیناو منه‌وه یه‌کتریان خۆش ویستوه می‌مبه‌ریکیان

بۆ هه‌یه له نوور، که پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیده‌کان ئاوات به‌م شوینه ده‌خوازن.

والله‌ په‌رستیکی ئاسانه بۆ که‌سانی دڵ پاک و پاداشتیکی زۆر گه‌وره‌یه، خوای گه‌وره پیمانی به‌خشیت، و سوتان به‌ ئاگری زۆر لای ئاسانتر بیت له‌ وازهینانی له‌ بیر و باوه‌په‌وه. بۆیه هاوه‌لانی خۆشه‌ویستمان به‌رگه‌ی هه‌موو جووره ئازاریکیان ده‌گرت، به‌لام پاشگه‌ز نه‌ده‌بونه‌وه له‌ باوه‌په‌یه‌کان چونکه تامی باوه‌پیان چیشتبوو، باوه‌ر ته‌نها گوشتار نیه به‌لکو کردار و هه‌لسو که‌وته، باوه‌ر تامو چیژی هه‌یه، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: **«أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ**

مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ»^۲ واته: خوای گه‌وره نموونه‌ی باوه‌په‌یه‌کان به‌ نموونه‌ی دره‌ختیکی به‌ردار و به‌تامو چیژه‌وه. به‌لام ئه‌وه‌که‌سه هه‌ستی پێ ده‌کات که به‌ته‌واوه‌تی په‌روه‌ردیگاری خۆی ناسی بیت، که‌واته، هه‌رکه‌سیک تامو چیژی له‌ په‌رستنی خوای گه‌وره نه‌کرد با له‌ خۆی بترسیت و به‌خویدا بجیته‌وه چونکه یه‌کیک له‌ سزاکانی خوای گه‌وره ئه‌وه‌یه وا له‌ به‌نده‌که‌ی ده‌کات هێچ تام و چیژ له‌ عیباده‌ت و په‌رسته‌کانی نه‌که‌ت، په‌نا به‌ خوای گه‌وره، داوامان له‌ خوای بالا ده‌سته تام و چیژی په‌رستنا پێ به‌خشیت. ئامین

۱ - الترمذی/ ۲۳۹۰

۲ - إبراهیم ۲۴

فەرمووده‌ی (٦) ئاگادار کردنه‌وه له شیرک

﴿حَدَّثَنِي أَبُو أَيُّوبَ (رضي الله عنه)، أَنَّ أَعْرَابِيًّا عَرَضَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ فِي سَفَرٍ، فَأَخَذَ بِخِطَامِ نَاقَتِهِ، أَوْ بِزِمَامِهَا، ثُمَّ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ يَا مُحَمَّدٌ، أَخْبِرْنِي بِمَا يُقَرِّبُنِي مِنَ الْجَنَّةِ، وَمَا يُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ. قَالَ فَكَفَّ النَّبِيُّ (ﷺ)، ثُمَّ نَظَرَ فِي أَصْحَابِهِ، ثُمَّ قَالَ (لَقَدْ وَفَّقَ، أَوْ لَقَدْ هَدَيْ) قَالَ كَيْفَ؟ قُلْتُ قَالَ فَأَعَادَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ، دَعِ النَّاقَةَ^١ واته: له هاوڵی خوشه‌وێسه‌وه ئه‌بو ئه‌یوب (په‌زای خوای تعالی لێ بیت) فەرموویه‌تی: ده‌شته‌کییەک هاته‌ پێش پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) له سه‌فه‌ریکیدا قه‌راسته‌ی وشتره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) گرت و گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شتی‌کم پێ بلی نزی‌کم بکاته‌وه له به‌هه‌شت و دورم بخاته‌وه له ئاگر ئه‌وجا خوشه‌وێستی خوا (ﷺ) ته‌ماشای هاوه‌لانی کرد و پاشان فەرمووی: به‌پراستی پێنوینی کرا گوتیان چۆن؟ فەرمووی: خوا به‌ تاك بپه‌رسته و هاوه‌لی بۆ بپاریا مه‌ده و نوێژ بکه و زه‌کاتی ماله‌که‌ت ده‌ر بکه و په‌یوه‌ندی خزمه‌کانت مه‌پچرێنه وشتره‌که به‌رده‌.

^١ - مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ١٣

پروون‌کردنه‌وه: به‌راستی ئه‌و فەرمووده‌یه مه‌ترسی و ترسناکی شیرک و هاوبه‌شدنانان بۆ خوای گه‌وره دهر ده‌خات چونکه شیرک له‌ناو به‌ری هه‌موو خیر و چاکه‌کانه ههر وه‌کو خوای گه‌وره له‌قورئاندا له‌سوڤه‌تی الانعام له‌تایه‌تی ۸۳ تا‌کو ۸۶ بۆمان باسی (۱۸) پیغه‌مبه‌ر ده‌کات و له‌کو‌تایی ده‌فهرموو‌یت: **«وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»**^۱ واته: ئه‌گه‌ر بی‌ت و شیرکیان له‌گه‌ل خوا بریار بدابا ئه‌وه هه‌مو کاره‌کانیان پوچه‌ل ده‌بوو.

که‌واته، خوای گه‌وره شیرک له‌که‌س قبول ناکه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه پیغه‌مبه‌ریش بی‌ت چونکه خوای گه‌وره بی‌نیازه له‌په‌رستنی به‌نده‌کان هه‌روه‌کو له‌سه‌ر گو‌فتاری پیغه‌مبه‌ر موسی علیه‌السلام به‌ئومه‌ته‌که‌ی ده‌فهرموو‌یت: **«إِنْ تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ»**^۲ واته: ئه‌ی موسی پێیان بلێ ئه‌ی گه‌له‌که‌م ئه‌گه‌ر ئیوه و هه‌مو ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وین بی‌باور بن به‌راستی خوای ته‌الی بی‌نیازه لێتان.

که‌واته، با به‌خۆماندا بچینه‌وه و ده‌ست به‌ته‌وحیده‌وه بگرین و وشیار و ئا‌گادار بین له‌و تاوانانه‌ی ده‌بیته‌هۆی س‌پینه‌وه‌ی چاکه‌کانمانه‌ به‌تایه‌تیش شیرک و هاوبه‌ش دانان په‌نا به‌خوا، برا‌کانم هه‌موو په‌رستنی‌ک هه‌لوه‌شی‌نه‌ری هه‌یه، هه‌ندی کرده‌وه هه‌یه ده‌ست نو‌یژ ده‌شکینن هه‌ندی‌ک کرده‌وه هه‌یه نو‌یژ به‌تال

۱- الأنعام ۸۸

۲- ابراهیم ۸

ده‌کاته‌وه هه‌ندی‌ک شت هه‌یه پوژو به‌تال ده‌کاته‌وه به هه‌مان شیوه هه‌ندی‌ک کار و کرده‌وه هه‌یه، باوهر هه‌لده‌وشیننه‌وه که‌واته، باخۆمان شه‌رمه‌زاری مه‌حشر نه‌که‌ین واللّه پيسوا بونه ئه‌گه‌ر بیرى لى بکه‌ینه‌وه ئه‌م هه‌موو پیغه‌مه‌ره ئه‌م هه‌موو سحابه ئه‌م هه‌موو زانایانه له‌سه‌ر هه‌ر هه‌مووشیان خوای گه‌وره ئه‌ماده‌یه له قیامه‌ت تۆش به بارێک تاوان و سه‌ریچی بگه‌رپیه‌وه، چونکه شه‌رمه‌زاری قیامه‌ت زوړ گه‌وره‌یه خوا بمان پارێزیت، که‌واته، با له‌و که‌سانه نه‌بین خوای گه‌وره دهرباره‌یان ده‌فهرموویت: **﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (١٠٣) الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (١٠٤) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا**^١ واته: ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) بلێ ئایا پیتان بلیم: زیانبارترین که‌س لای خوا کییه؟ ئه‌وانه‌ن که هه‌ول و تیکۆشانه‌کانیان له ژيانى دنیادا کاره‌کانیان به بى پێنویى ئه‌نجام ده‌دا، چونکه بى پروابوون و هه‌رچیان کردبێ لێیان وه‌رنه‌گیراوه (ئیامى ته‌به‌رى) ده‌لێت: ئه‌م هه‌ره‌شه‌یه ته‌واوى خه‌لکانى بیدعه‌چى و، خاوه‌ن بیرووباوهره گه‌نده‌ل و چه‌واشه کاریه‌کان ده‌گرێته‌وه، **﴿وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾** له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لایان وایه کاریکی شیاو و شایسته‌یان ئه‌نجام داوه.

که‌واته، دینداری ئه‌وه‌نیه به ئاره‌زووی خۆمان ئه‌نجامی بده‌ین،

به‌لکو دینداری گوږپرايه‌لی خوا پاشان پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) به‌و رښپازهی بۆمان پروونکراوه‌ته‌وه ئینجا پاریزگاریشی لی بکه‌ین، نه‌وه‌ک پوچه‌لی بکه‌ینه‌وه به‌کرداریک یاخود به‌گوفتاریک چونکه‌ قسه‌ی وا هه‌یه‌ خاوه‌نه‌که‌ی شایه‌سته‌ی خه‌شم و قینی خوای گه‌وره‌ ده‌کات، بزانه‌ پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) ده‌فرمووئیت:

﴿إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ﴾^۱

واته: که‌سی وا هه‌یه‌ وشه‌یه‌کی وا دهر ده‌برئیت له‌ خه‌شمی خوا ههر گویشی ناده‌تی به‌هۆیه‌وه‌ فرده‌درئته‌ دۆزه‌خ.

په‌نا به‌خوای گه‌وره‌ که‌واته‌ با پاریزگاری له‌ چاکه‌کانی خۆمان بکه‌ین به‌ ته‌وحید، له‌ کۆتایی داوامان له‌ خالقی بی‌ هاوتایه‌، له‌سه‌ر ته‌وحید بمان ژیینئیت و ههر له‌سه‌ر ته‌وحیدیش بمان مرینئیت و به‌موه‌حیدیش حاشرمان بکات، ئامین.

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۶۴۷۸

فەرمووده‌ی (۷)

فی‌ربوونی ته‌وحید پیش هموو شتیک

«عَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه)، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) وَنَحْنُ فِتْيَانٌ حَزَاوِرَةٌ، فَتَعَلَّمْنَا الْإِيمَانَ قَبْلَ أَنْ نَتَعَلَّمَ الْقُرْآنَ، ثُمَّ تَعَلَّمْنَا الْقُرْآنَ، فَازْدَدْنَا بِهِ إِيمَانًا»^۱

واته: له هاوه‌لی به‌پ‌یزه‌وه جوندوبی کوری عبدالله (ره‌زای خوی تعالی لی بیت) ده‌فهرمووئیت: له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیمه مندالانیکی به‌هیز بوین یه‌که‌م جار فی‌ری عه‌قیده و باوه‌ر بوین له پاشان فی‌ری قورئان بوین ئیمان و باوه‌رمانی پی زیادبوو.

پروونکردنه‌وه: ده‌بیت زور گرینگی به‌ بواری عه‌قیده و بیروباوه‌ر بده‌ین بو ئه‌وه‌ی بیته‌ بناغه‌یه‌کی وا که هموو په‌رسته‌کانی تری له‌سه‌ری دابمه‌زینین له‌وانه‌یه که‌سیک بل‌یت باشه قورئان هموو ئاینی ئیسلامی له‌ خوی نه‌گرتوه؟ چو‌ن فی‌ری باوه‌ر ب‌یم پیشی فی‌ربونی قورئان؟ ده‌ل‌ین مه‌به‌ستی ئه‌م هاوه‌له‌ به‌پ‌یزه ئه‌وه‌یه که فی‌ری واتا و مه‌به‌ستی قورئان گرینگتره له‌ خویندنه‌وه‌ی، که‌واته ئازیزه‌کانم ئیمه ئه‌گه‌ر فی‌ری واتا و مه‌به‌ستی قورئان بوین بو ئه‌وه‌ی له‌ پاشان که ده‌قی قورپانمان خویندنه‌وه واتاکه‌ی زیاتر جی‌گیر بیت له‌دل‌اندا، واته،

قورئان به‌کار و کرده‌وه به‌سه‌لینین و په‌نگ بداته‌وه له‌هه‌لسوکه‌وتمان هه‌ر وه‌کو دایکمان عایشه (په‌زای خوای تعالی لئی بی‌ت) بۆمان باسی خوشه‌ویست ده‌کات و ده‌فه‌رموویت: **﴿كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ﴾**^۱ واته: په‌وشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قورئان بوو. واته: به‌گویره‌ی فه‌رمانه‌کانی قورئان بووه‌هه‌لسوکه‌وته‌کانی، که‌واته‌برایان ده‌بی‌ت تیگه‌یشتن و شاره‌زابونمان له‌قورئان، بی‌ته‌مایه‌یی زیاد بوونی ئیمان و باوه‌رمان، ئه‌ویش به‌وه‌ده‌بی‌ت باوه‌ر و عه‌قیده‌یه‌کی پته‌ومان هه‌بی‌ت ئه‌وجا فی‌ری قورئان بین بۆ ئه‌وه‌ی بی‌ته‌هۆی به‌رزبونه‌وه‌ی باوه‌رمان هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رموئ له‌وه‌سفی برواداران کاتیک قورئانیان بۆ ده‌خویند‌ری‌ت ئیمان یی زیاد ده‌کات. **﴿وَإِذَا تَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾**^۲

که‌واته، قورئان ده‌بی‌ته‌هۆکاری به‌رزکردنه‌وه‌ی پله‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌بیانه‌وویت به‌رز ببنه‌وه، با ده‌ستی پیوه‌بگرین خوشه‌ویستان بۆ ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل الله‌ نه‌پچریت چونکه‌قورئان تامو له‌زه‌تیکی تایبه‌تی هه‌یه‌به‌لام بۆ که‌سانیک به‌گوئی دلی بیسه‌ری بی‌ت هه‌ر وه‌کو، وه‌لیدی کوری موغیره‌ده‌لیت له‌وه‌سفی قورئان له‌و کاته‌ی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) بۆی خوینده‌وه‌ده‌لیت:

﴿وَاللَّهُ لَقَدْ سَمِعَتْ مِنْ مُحَمَّدٍ أَنْفَاءً كَلَامًا؛ مَا هُوَ مِنْ كَلَامِ الْإِنْسِ وَلَا مِنْ كَلَامِ الْجِنِّ؛ وَاللَّهُ إِنَّ لَهُ لِحُلَاوَةً، وَإِنَّ عَلَيْهِ لَطَلَاوَةً، وَإِنَّ أَعْلَاهُ لَمُثْمِرٌ، وَإِنَّ أَسْفَلَهُ

۱- أحمد ۲۵۳۰۲

۲- الأنفال ۲

لَمُعِدِق، وَإِنَّهُ يَعْلُو وَلَا يُعْلَى عَلَيْهِ^۱ واته: سویند به خوا به‌راستی ئیستا قسه‌یه‌کم له موحه‌ممهد (ﷺ) بیست قسه‌ی مرۆف نه‌بوو و قسه‌ی جنۆکه‌ش نه‌بوو واللّه شیرینییه‌کی هه‌بوو و په‌ونه‌ق و جوانیکی له‌خۆی گرتبوو سه‌ره‌که‌ی به‌رداره و ژیره‌که‌ی زۆر فره‌وانه و به‌رز ده‌بیته‌وه و هه‌یچ شتیکیش له‌سه‌ری به‌رز نابێته‌وه. خۆشه‌ویستان ئه‌گه‌ر کافرێک ئاوا قورئان کاریگه‌ری تێ بکات جیگای خۆیه‌تی بزاین چ شتیکه‌ وای لیان کردوه قورئان کاریگه‌ریان تیدا ناکات، چونکه ئه‌گه‌ر قورئان کاریگه‌ری له‌سه‌رمان نه‌بوو ده‌بیته‌ به‌ خۆمان دا‌ب‌چینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی په‌شیان نه‌بینه‌وه له‌و پۆژه‌ی که‌ په‌شیانی سوودی نییه‌ په‌نا به‌خوا‌ی گه‌وره‌.

فهرمووده‌ی (۸)

دلسۆزی

﴿قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ؛ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجَهَ اللَّهِ﴾^۱

واته: به‌راستی خوای گه‌وره‌ئو که‌سه‌ی حه‌رام کردوه له‌سه‌ر ئاگر بلّیت (لا‌إله‌ إلا‌الله) ته‌ن‌ها مه‌به‌ستیشی خوا بیّت.

پروون‌کردنه‌وه: به‌لام ده‌بیّت کارو کرده‌وه‌ی به‌واتاکه‌ی بکات و هه‌موو مه‌رجه‌کانی جیبه‌جی بکات، واته، ته‌و‌حید له‌سه‌روی هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌که به‌لکو بگره‌بناغه‌ی هه‌موو کرده‌وه‌چاکه‌کانه، به‌لام به‌هه‌له‌له‌م فەرمووده نه‌گه‌ن واز له کارو کرده‌وه به‌ینن وه‌کو گرووی مورجیئه‌کان، چونکه چاک‌ی مرؤف به‌گویره‌ی کرداره‌کانیه هه‌روه‌کو خوشه‌ویسان فەرموویه‌تی:

﴿اعْمَلُوا فِكْلٌ مُّيسَّرٌ لِّمَا خُلِقَ لَهُ﴾^۲

واته: کار بکه‌ن چونکه‌ئوه‌ی باش بیّت کاری باشی بۆ ئاسان ده‌بیّت و ئه‌وه‌ی خراب بیّت له‌کاری خراب به‌رده‌وام ده‌بیّت. (په‌نا به‌خوا).

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۴۲۵

^۲ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۴۹۴۹

دەبێت بناغەى دینمان تەوھید بێت و بە ئیخلاسیەو دەبێت چونکە شەیتانى نەفەرت لێ کراو پیلانەکانى گەلێک زۆرن ئەگەر هیچى لە گەڵ موسوڵمان یێ نەکرێ کار و کردەوێ بۆ دەپازێنتەو و سەرسام دەبێت بەخۆى لە کۆتاییش توشى ڕیابازى دەکات بۆ ئەوێ کار و کردەوێکانى مایە پوچ بێت، ھەر وەکو پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: **«إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا يَبْدُو لِلنَّاسِ»**^١ واتە: پیاوی واھەى کار و کردەوێ ئەھلى بەھشت دەکات بەلام لە بەر چاوى خەڵک ئەو کارە چاکە و باشە بەلام لەناوہ پۆکدا وانیە چونکە بۆ ناوبانگ بووہ و ئیخلاسیان نەبوہ بۆ خوا.

بەپراستى ئەم فەرموودەى بەسە بۆمان بێتە دەرس و وانە کە نیەتەکانمان پاک بکەینەو و کار و کردەوێکانمان بۆ ئەو زاتە بێت کە نھێنى و ئاشکەراکان لای ئەو وەکو یەکە.

ئەوجا خۆشەوستان (ﷺ) لە ڕیگای سحابەکانى ئاگادارى ڕیامان دەکاتەو و بۆمان باسى سیفاتى سێ کەس دەکات کار و کردەوێ باشیان کردوہ لە دنیا بەلام چونکە ئیخلاسى تێدانەبووہ، کە یەکیان لە جیھاد کۆژراوہ، ئەوێتریشیان زانا و قورئان خوین بووہ و ئەوێتریشیان دەولەمەند بووہ و مال و سامانى بەخشیوہ، بەلام زۆر بەداخوہ بۆ پەزنامەندى خواى نەبووہ چونکە زۆریک لە خەڵک کارى چاکە دەکات بەلام تەنھا لە بەر چاوى ئیمە چاکە، ھەر وەکو

^١ - البخاري ژمارەى فەرموودە: ٢٨٩٨

خوشہ ویستمان (ﷺ) دہ فہر موویت: ﴿أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَنْزِلُ إِلَى الْعِبَادِ لِيَقْضِيَ بَيْنَهُمْ، وَكُلُّ أُمَّةٍ جَائِيَةٌ، فَأَوَّلُ مَنْ يَدْعُو بِهِ رَجُلٌ جَمَعَ الْقُرْآنَ، وَرَجُلٌ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ كَثِيرُ الْهَالِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لِلْقَارِئِ: أَلَمْ أَعْلَمْكَ مَا أَنْزَلْتُ عَلَى رَسُولِي؟ قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ. قَالَ: فَمَاذَا عَمَلْتَ فِيهَا عُلِّمْتَ؟ قَالَ: كُنْتُ أَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ. فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: كَذَبْتَ. وَتَقُولُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ: كَذَبْتَ. وَيَقُولُ اللَّهُ: بَلْ أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: إِنَّ فُلَانًا قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ ذَلِكَ. وَيُؤْتَى بِصَاحِبِ الْهَالِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: أَلَمْ أُوسِّعْ عَلَيْكَ حَتَّى لَمْ أَدْعَكَ تَحْتَاجُ إِلَى أَحَدٍ؟ قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ. قَالَ: فَمَاذَا عَمَلْتَ فِيهَا آتَيْتُكَ؟ قَالَ: كُنْتُ أَصِلُ الرَّحِمَ وَأَتَصَدَّقُ. فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: كَذَبْتَ. وَتَقُولُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ: كَذَبْتَ. وَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: بَلْ أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ ذَلِكَ. وَيُؤْتَى بِالَّذِي قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: فِي مَاذَا قُتِلْتَ؟ فَيَقُولُ: أُمِرْتُ بِالْجِهَادِ فِي سَبِيلِكَ، فَقَاتَلْتُ حَتَّى قُتِلْتُ. فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ: كَذَبْتَ. وَتَقُولُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ: كَذَبْتَ. وَيَقُولُ اللَّهُ: بَلْ أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَرِيءٌ. فَقَدْ قِيلَ ذَلِكَ﴾^۱

واته: خوی گه وره له پوژی دوی دیت بو حوکم کردن له نیوان بهنده کان
یه کهم کهس بانگ ده کریت قورئان خوینه پیی دہ فہر موویت: ئایا توّم فیّره ئه وه
نه کرد که بو پیغہ مہرہ کهم دابہ زانده بو؟

ده لیت به لی یارب، پیی دہ فہر موویت: چیت کرد به وهی فی ربوی؟

ده‌لێت خوایه شه‌و و پۆژ ئیشم پێ ده‌کرد خوای گه‌وره‌ پێی ده‌فه‌رموویت: درۆت کرد فریشته‌کانیش ده‌لێن درۆت کرد به‌لکو ده‌تخویند بۆ ئه‌وه‌ی پیت بگوتریت خوینه‌ره‌ پێشت گوترا، ئه‌وجا ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ ده‌هیندریت و خوای گه‌وره‌ پێی ده‌فه‌رموویت: ئایا پزقتم فراوان نه‌کردبوو تاوه‌کو پێویست به‌ که‌س نه‌بیت؟ ده‌لێت به‌لێ یارب، خوای گه‌وره‌ پێی ده‌فه‌رموویت: ئه‌دی چیت کرد به‌وه‌ی پیت به‌خشی بووی؟ ده‌لێت خوایه‌ په‌یوه‌ندی خزماتیم پێ ده‌گه‌یاند و ده‌مه‌خشی خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: درۆت کرد و فریشته‌کانیش ده‌لێن درۆت کرد به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ت بوو پیت بگوتریت مه‌رد و به‌خشنده‌یه‌ پێشت گوترا، ئه‌وجا بانگی ئه‌و که‌سه‌ ده‌کریت که‌ له‌ جیهاد کوژراوه‌ خوای گه‌وره‌ پێی ده‌فه‌رموویت: بۆ کوژرای ده‌لێت خوایه‌ فه‌رمانم پێ کرا له‌ پیناوی تۆ بجه‌نگم منیش جه‌نگیم له‌ پیناوت تاوه‌کو کوژرام، خوای بێ هاوتا ده‌فه‌رموویت: درۆت کرد فریشته‌کانیش ده‌لێن درۆت کرد به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ت بوو پیت بگوتریت ئازایه‌ پێشت گوترا.

بۆیه‌ خۆشه‌وێستان ده‌فه‌رموویت: **«أُولَئِكَ الثَّلَاثَةُ أَوَّلُ خَلْقِ اللَّهِ تَسْعَرُ بِهِمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»** واته‌: ئه‌و سه‌ی که‌سه‌ یه‌ که‌مین دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره‌نه‌ که‌ ئاگری دۆزخیان پێ به‌ هیز ده‌کریت.

داوامان له‌ الله‌ یه‌ به‌ بنده‌یه‌کی موه‌حیدی و موخلیس هه‌ژمارمان بکات، ئامین

فەرمووده‌ی (۹) سهره‌تای بانگه‌وازی

﴿لَمَّا بَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ مُعَاذًا (ﷺ) نَحْوَ الْيَمَنِ، قَالَ لَهُ (إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيَّ أَنْ يُوْحِدُوا اللَّهَ تَعَالَى، فَإِذَا عَرَفُوا ذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا صَلَّوْا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً فِي أَمْوَالِهِمْ، تُؤْخَذُ مِنْ غَنِيِّهِمْ فَتَرُدُّ عَلَى فَقِيرِهِمْ﴾^۱

واته: له و کاته‌ی خو‌شه‌ویستان (ﷺ) هاوه‌لی به‌ریز موعازی کو‌ری جه‌به‌ل (په‌زای خوای گه‌وره‌ی لی بیټ) نارد بو یه‌مه‌ن پیی فهرموو: ئه‌ی موعاز تو دهر‌وی بو گه‌لیکی خاوه‌ن کیتاب^(۲) با یه‌که‌م شت بانگه‌وازی بو بکه‌ی یه‌کخوا په‌رستی بیټ ئه‌گه‌ر ئه‌وان گو‌پراه‌لیان کردی پییان رابگه‌یه‌نه که خوای گه‌وره پینج نو‌یژی له سه‌ریان فهرز کردوه له شه‌و و ر‌وژیکدا ئه‌گه‌ر گو‌پراه‌ل بوون پییان بل‌ی: که خوای گه‌وره فهرزی کردوه له سه‌ریان که زه‌کاتی مالی ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان دهر‌بکریټ و بدریټ به‌هه‌ژاره‌کانیان.

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۷۳۷۲

^۲ - خاوه‌ن کیتاب: واته جووله‌که وگا‌ورن

پروونکردنہوہ: لہم فہرموودہیہ بوّمان دہردہ کہوئیت کہ بناغہ و بنچینہی ئیسلام تہووحیدہ، چونکہ یہ کخوا پەرستی بانگہوازی ھموو پیغہمبہرانہ (علیہم الصلاۃ والسلام) ھەر وہ کو خوای گہورہ فہرموویہ تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾^۱ واتہ: بوّ ھموو گہلیک پیغہمبہریکان ناردوہ بوّ ئوہی پییان رابگہیہ نیّت: تہنہا اللہ بیہرستن و خوای دورور بکہنہوہ لہ تاغوتہ کان.^(۲)

گہورہترین شتیک فہرمانمان پی کراییت تہووحیدہ و گہورہترین شتیکیش پیگریان لی کراییت شیرک و ھاوبہش دانانہ بوّ خوای بالا دہست، خوای گہورہ نمونہیہ کان بوّ دہہینیّتہوہ و دہفہرموویت: ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾^۳

واتہ: خوای گہورہ ھەر لہ خودی خوّتان نمونہیہ کی بوّ ھینانہ تہوہ، بوّ گونجاوی و نہ گونجاوی شہریک بریار دان، بوّ ئوہی چاک بزنان کہ ئیوہ چہندہ ھہلن لہ بریاری ھاوہلّ دانان بوّ خوای گہورہ، نمونہ کەش ئوہیہ، ئایا لہو مال و سامانہی بہ ئیوہمان داوہ رازی دہبن بہندہ کانتان بکہنہ

۱ - النحل/ ۳۶

۲ - (ھموو شتیک بیہ ستریت جگہ لہ اللہ ئویش پی پازی بیت تاغوتہ)

۳ - الروم ۲۸

هاوبەشی خۆتان، ئەوسا هەردولا وەکو یەک بن؟ هەر وەکو ئێوەی ئازاد بن لەمالی خۆتان هاوبەشدا بن بە بێ یەکتەر دەستی بۆ نابەن و لە یەکتەر بترسن، ئاواش ترستان لەوان هەبێ و نەتوانن بێ ئەوان تەنھا شتیکی لێ خەرج بکەن؟ جا ئەگەر ئەو بۆ خۆتان پازی نەبن، ئەو چۆن هاو بەشایێک بۆ خوا ی گەورە دادەنێن؟! ئابەو جۆرە بەلگەو نیشانەکانی خۆمان پوون دەکەینەو بۆ ئەو کەسانە کە ژیری دەخەنە کارو تێدەگەن.

کەواتە، دەبێت لە پێش هەموو شتیکی موه‌حید بین ئەوجا نوێژەکانمان بە جوانی و پێک و پێکی ئەنجامدەین و زەکاتی مāl و سامانەکانمان بەدڵ فراوانیەو دەربکەین و بیدەین بە هەزارەکانی موسوڵمانان بۆ ئەوێ هەزارەکان دڵ خوشبن و بژیوی ژیا‌نیان بەرنە سەر و حەسوودی و ئیرەیی بە دەولە‌مە‌ندەکان نەبەن، چونکە پێویستی هەزارەکان بەقەد زەکاتەکانی دەولە‌مە‌ندەکانیانە، بۆ ئەوێ هەموومان بە خوشی و بەختەوێ بژین، لە کوتایی داوام لەخوا ی گەورە و بالا دەستە کە وشیارمان بکات و دوورمان بخاتەوێ لە شیرک و هۆکارەکانی شیرکەوێ و لە هەموو ئەو کارانە ی ناپێک و ناپەوان، و تەو‌حید لە کردار و لە گۆفتارەکانمان دەربکەوێت. امین

فەرمووده‌ی (۱.)

جیگای باوه‌پر

﴿قَالَ حُذَيْفَةُ (رضي الله عنه) حَدَّثَنَا رَسُولُ (ﷺ): أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ عَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ عَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ﴾^۱ واته: له هاوه‌لی زۆر به‌پریزه‌وه حوزه‌یفه‌ی کوپی یه‌مان (په‌زای خوای گه‌وره‌ی لی بیت) له پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی به‌پراستی باوه‌پر دابه‌زیوه و جی‌گیریه له ناو ده‌ماره‌کانی دلی پیاوانیک ئەوجا فی‌ری قورئان بوون و فی‌ری سوننه‌ت بوون. **پروونکردنه‌وه:** واته به‌پراستی بیروب‌اوه‌ر به‌خششیکی خوای گه‌وره‌یه ده‌بیت هه‌ول‌بده‌ین بۆ ئەوه‌ی ببینه که‌سیکی وا شایه‌ن بین که ئی‌مان و باوه‌پمان پی بی‌ه‌خش‌ری‌ت و ده‌بیت خۆمان زۆر پرا‌زینی‌نه‌وه به‌کار و کرده‌وه‌ی چاک و پاک بۆ ئەوه‌ی ببینه شایه‌نی به‌خششی خوای گه‌وره‌ی چونکه خوای گه‌وره باوه‌پر به هه‌موو که‌سیک ناب‌ه‌خشیت ته‌نها به‌خۆشه‌ویستانی خۆی ده‌به‌خشیت هه‌ر وه‌کو له پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌وه (ﷺ) هاته‌و فەرموویه‌تی:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْطِي الدُّنْيَا مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُعْطِي الْإِيمَانَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ﴾^۲ واته: خوای بالا ده‌ست دنیا ده‌به‌خشیت به‌و که‌سانه‌ی خۆشی ده‌و‌یت و

۱ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ۶۴۹۷

۲ - الألباني السلسلة الصحيحة

ئه‌وانه‌ی خوشیشی ناوێن به‌لام باوه‌پر ته‌نها به‌و که‌سانه ده‌به‌خشیت که خوشی ده‌وێت.

چونکه باوه‌پر زۆر به‌نرخه و ناگونجیت شتی به نرخ بدریته هه‌موو که‌سیک، که‌واته، ئه‌گه‌ر بووین به‌خاوه‌ن باوه‌پر واته، بووین به‌خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره، ئه‌گه‌ریش بووین به‌خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتوی دنیا و دوا پوژ ده‌بین، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره باسی خۆشه‌ویستانی خوی ده‌کات له فەرمووده‌یه‌کی قودسی و ده‌فه‌رمووێت: **﴿وَإِنْ سَأَلْنِي لِأَعْطِيَنَّ وَلَنْ أَسْتَعَاذَنِي لِأَعِذَنَّهُ﴾**^١ واته: ئه‌گه‌ر داوام لێیکات پێی ده‌به‌خشم و ئه‌گه‌ر په‌نام پێی بگریت په‌نای ده‌ده‌م.

ده‌بی‌ت بیزانین یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانی به‌ده‌ست هێنانی خۆشه‌ویستی خوای تعالی و به‌هێزبونی باوه‌رمان فێربونی قورئان و سوننه‌ته، و کارکردن به‌ واتا و مه‌به‌سته‌کانیان، که‌واته، با زۆر له‌ خوای گه‌وره بپاڕینه‌وه که بیر و باوه‌پرێکی پاکمان پێی بیه‌خشیت و گومانیشان واییت که پارانه‌وه‌کانمان وه‌رده‌گیریت، به‌لام ده‌بێ گویا یه‌لی گشت فەرمانه‌کانی بین هه‌روه‌کو له‌ قورئانی پیرۆز به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) فەرمووه: **﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾**^٢ واته: ئه‌ی

^١ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ٦٥٠٢

^٢ - البقرة ١٨٦

خۆشه‌ویست ئەگەر پرسیاریان لێ کردی ده‌بارهی منه‌وه به‌پراستی من نێزیکم لێیان‌ه‌وه، پارانه‌وه و دو‌عاکانی به‌ندانه‌کانم وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه ئەگەر ته‌نها له من پارینه‌وه، ده‌با ئەوانیش به‌ره‌و داواکانی منه‌وه بێن و فەرمانه‌کانی من جێبه‌جێ بکه‌ن، بپرواشم بێ به‌یئن بۆ ئەوه‌ی سه‌رفه‌رازبن.

بازانین جیگای باوه‌پر و خۆپاریزی (تقوی) دلّه هه‌روه‌کو خۆشه‌ویستان (ﷺ) فەرموویه‌تی: **«التَّقْوَى هَا هُنَا وَيَشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»**^١ واته، ته‌قوا و جیگای له خوا ترسان ئێره‌یه سی جارن ئاماژه‌ی بۆ سینگێ پیرۆزی ئەدا.

به‌لام سه‌لماندنێ باوه‌پر کار و کرده‌وه‌ی چاکه، هه‌ر وه‌کو له پێشه‌وا حه‌سه‌نی به‌سری رێوایه‌ت کراوه که فەرموویه‌تی: **«لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنِّي وَلَا بِالتَّحَلِّي، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَ فِي الْقَلْبِ، وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ، وَإِنَّ قَوْمًا خَرَجُوا مِنَ الدُّنْيَا وَلَا عَمَلَ لَهُمْ، وَقَالُوا: نَحْنُ نُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ، وَكَذَّبُوا، لَوْ أَحْسَنُوا الظَّنَّ لَأَحْسَنُوا الْعَمَلَ»**^٢ واته: باوه‌پر به‌خۆزگه و خۆپازاندنه‌وه نیه به‌لکو باوه‌پر ئەوه‌یه له دل جیگیر بوویت و به‌کرده‌وه‌ش بیه‌ملینیت به‌پراستی خه‌لکانیک له دنیا ده‌رچون و به‌بێ ئەوه‌ی هیچ کرده‌وه‌یه‌کیان ئەنجام دایت و ده‌شیانگوت ئیمه گومانی باش به‌خوای گه‌وره ده‌به‌ین به‌لام والله درویان کرد ئەگەر گومانی باشیان به‌خوای بالا ده‌ست هه‌بوا یا ده‌با کرده‌وه‌ی باشیان ئەنجام بدایا.

١ - مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ٢٥٦٤

٢ - رواه ابن النجار في (ذيل تاريخ بغداد) [تاريخ بغداد وذيوله: ٣٤/١٧]، والدبلي في (مسند الفردوس) [٥٢٣٢].

فەرمووده‌ی (۱۱)

چاکترین کرده‌وه

«عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَشٍ الْخَثْعَمِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) سُئِلَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ «إِيمَانٌ لَا شَكَّ فِيهِ وَجِهَادٌ لَا غُلُولَ فِيهِ وَحَجَّةٌ مَبْرُورَةٌ»^۱

واته: له هاوه‌لی به‌پیره‌وه عبدالله‌ی کوری حوبه‌یشه‌وه (په‌زای خوای گه‌وره لی بیت) پرسپاری له خوشه‌ویست کرا (ﷺ) چ کرده‌وه‌یه‌ک چاکترین کرده‌وه‌یه؟ فەرمووی: باوه‌پیکی گومانی تیدا نه‌بیت و جه‌نگ و جیهادیک بی ئه‌وه‌ی هیچ شتیک له ده‌ست که‌وته‌کان بیات پیش دابه‌ش کردنی و حه‌جیکی ته‌واو و بی که‌م و کوری و بی تاوان.

پونکردنه‌وه: وشه‌ی باوه‌پری بی گومان واته، دیاره باوه‌پری به گومانیش هه‌یه په‌نا به خوای گه‌وره، چونکه ئه‌گه‌ر له قورئانی پیروژ ورد ببینه‌وه ده‌بینین که خوای گه‌وره سه‌نا و ستایشی ئه‌و باوه‌رداران ده‌کات که بیروباوه‌ریان پته‌و وجیگیره، هه‌ر وه‌کو فەرموویه‌تی: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا»^۲ واته: ته‌نها ئه‌وانه باوه‌پرداری ته‌واون که باوه‌ریان به خوای بالا ده‌ست پاشان به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیناوه و گومان و دوو دل‌یشان نیه چونکه دوو دلی له باوه‌ر،

۱- النسائي ژماره‌ی فەرمووده: ۲۵۲۶/

۲- الحجرات/۱۵

پێى ناگوتريت باوه‌رى ته‌واو، چونكه‌ ته‌ گهر د‌لنيا نه‌بين له‌ گوتنى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) باوه‌ر ته‌واو نابيت چونكه‌ يه‌ كيك له‌ مه‌رجه‌ كانى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يه‌قين و د‌لنيا بوونه‌.

كه‌واته‌ ده‌بيت خۆمان دوور بخه‌ينه‌وه‌ له‌ هه‌موو شه‌ك و گومانىك چونكه‌ خواى گه‌وره‌ له‌ قورئانى پيرۆز ريگريمان لى ده‌كات گوماني خراپان هه‌بيت هه‌ر وه‌كو فەرموويه‌تى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ واته‌: ئه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى باوه‌رتان هيناهه‌، خۆتان زۆر بپاريژن له‌ گوماني خراپ، چونكه‌ هه‌ندى له‌و گومانانه‌ گوناوه‌ تاوانن.

خواى گه‌وره‌ چه‌ند شتيكمان لى قه‌ده‌غه‌ ده‌كات به‌لام يه‌كه‌ميان گومانه‌، ته‌ گه‌ر گومان بردن به‌ يه‌كترى حه‌رام بيت، ده‌بيت گومان بردن به‌ دينى خواى زانا و دانا چ تاوانىك بيت؟ ده‌بيت بيزانين ئه‌م فەرمووده‌يه‌ به‌لگه‌يه‌كى به‌هيزه‌ كه‌ كار و كرده‌وه‌ به‌شيكه‌ له‌ باوه‌ره‌وه‌ چونكه‌ فەرمووده‌كه‌ باسى باشتري كرده‌وه‌ ده‌كات ئه‌ويش باوه‌رپيكى بى گومانه‌، ته‌وجا چاكه‌ كردن له‌ گه‌ل داىك و باوك پله‌ى له‌ جيهاد گه‌وره‌تره‌ به‌لام مه‌به‌ست پى جيهادى فه‌رزى كيفايه‌يه‌ نه‌ك جيهادى فه‌رزى عه‌ين، چونكه‌ جيهاد له‌ هه‌موو پله‌كانى ئيسلام گه‌وره‌تره‌، وه‌كو

پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) فەرموویه‌تی: «وَذَرُوهُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ»^۱ واته: لوتکه‌ی ئیسلام جیهاده.

به‌لام جیهادی فەرزی کیفاییه به‌بی ئیزنی دایک و باوک ناکریت ده‌بیت بیزانین مافی دایک و باوک ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه لای خوای گه‌وره له‌گه‌ل مافی خۆی باسی کردوه له زۆر شوینی قورئاندا هه‌روه‌کو فەرموویه‌تی: «وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا»^۲ واته: په‌روه‌ردگارت بریاریداوه و وه‌سیه‌تی کردوه که ده‌بی هه‌ر خۆی بپه‌رستن و ده‌بیت له‌گه‌ل دایک و باوکتاندا چاک بکه‌ن.

ئه‌وجا ده‌فه‌رموویت: (حج مبرور) واته: هه‌جیکی پاک و بی‌گه‌رد و بی که‌مو کوپی به‌مالی هه‌لال چونکه ده‌بیتته مایه‌ی سپینه‌وه‌ی هه‌موو تاوانه‌کانی رابوردوو. داواکارین له‌خوای بی هاوتا ته‌وفیقمان بدات بۆ هه‌موو چاکه‌یه‌ک و دوورمان بخاته‌وه له‌هه‌موو خراپه‌یه‌ک ئامین.

^۱ - الترمذی ژماره‌ی فەرمووده: ۲۶۱۶

^۲ - ۲۳/الإسراء

فەرمووده‌ی (۱۲) کرده‌وه‌کان به کو‌تایه‌کانه

﴿قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بن مسعود (رضي الله عنه) حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ قَالَ: (إِنْ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ مَلَكًا فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ وَيُقَالُ لَهُ اكْتُبْ عَمَلَهُ وَرِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ، فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ ﴾^۱ واته: له عبد الله‌ی کوری مسعوده‌وه (په‌زای خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بیټ) له خو‌شه‌ویستی مه‌زنه‌وه (ﷺ) که فەرموویه‌تی: به‌پراستی هه‌ر یه‌کیک له ئیوه‌ دروستبوونی کو‌ده‌بیته‌وه له ناو ره‌حمی دایکی له ماوه‌ی چل پوژدا ئه‌وجا دوا‌ی چل پوژتر ده‌بیته‌وه له‌وا‌ستراو (علقة) چونکه‌ خو‌ی به ره‌حمی دایکیه‌وه‌وه‌له‌واسیوه، ئه‌وجا دوا‌ی چل پوژتر ده‌بیته‌ جو‌تراویک (مضغة) چونکه‌ له‌و قوناغه‌ وه‌کو پارچه‌ گوشتیکی جو‌تراو وایه ئه‌وجا فریشته‌یه‌کی بو‌پراوان ده‌کریت، و فەرمانی یی ده‌کریت به نووسینی

^۱ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ۳۲۰۸

چوار وشه و پیی ده‌گوتریت بنووسه کرداری و پزق و پۆزی و ئه‌جه‌لی و به‌خته‌وه‌ره یاخود به‌د به‌خت، ئه‌وجا روح فو ده‌کریت لاشه‌ی ئه‌وجا پیاوی وا هه‌یه کار و کرده‌وه‌ی وا ده‌کات و ئه‌نجام ده‌دات تاوه‌کو له‌ نێوان خۆی و به‌هه‌شت ته‌نها بالیک ده‌مینیت به‌لام ئه‌هلی دۆزه‌خه له‌ کۆتایی کرداریکی وا ده‌کات که به‌ هۆیه‌وه‌ شایه‌نی دۆزه‌خ بیت و ده‌مریت و ده‌چته دۆزه‌خه‌وه په‌نا به‌ خوا‌ی گه‌وره؛ و پیاوی واش هه‌یه کاروکرده‌وه‌ی دۆزه‌خی ده‌کات تاوه‌کو به‌ینی خۆی و دۆزه‌خ ته‌نها بالیک ده‌مینیت، به‌لام له‌ کۆتای ته‌مه‌نی کرداریکی وا ده‌کات که بیته‌ شایه‌نی به‌هه‌شت و ده‌مریت و ده‌چته به‌هه‌شته‌وه.

پروونکردنه‌وه: به‌راستی ئه‌م فەرمووده‌یه باسی سه‌ره‌تای دروست بوونی مرؤف و کۆتایه‌که‌شان بۆ ده‌کات که چۆن ده‌بیت و ئه‌وه‌ی له‌ ناوه‌ندی سه‌ره‌تا و کۆتایدايه، بۆ ئه‌وه‌ی زۆر خه‌ریکی دنیا و کۆکردنه‌وه‌ی مال و شامان نه‌بین چونکه مال و مولکی دنیا ئه‌و کاته به‌ نرخه که بیته‌ پرگایه‌ک بۆ به‌خته‌وه‌ری دواپۆژ، که‌واته بازۆر خه‌ریکی ئه‌و شته بین که بۆی دروست کراوین ئه‌ویش په‌رستن و عیباده‌تی خوا‌ی گه‌وره‌یه، هه‌ر وه‌کو خوا‌ی موته‌عال فەرموویه‌تی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^۱ واته: من جنۆکه و مرؤقه‌کانم دروست نه‌کردوه ته‌نها بۆ ته‌وحید و په‌رستنی خۆم نه‌بیت.

کەواتە، دەبێت بزانی گ‌رینگی عیبادەت و پەرستن بە کۆتاکە یەتی، کەواتە، بازۆر ئاگاداری کۆتا کردە وەمان بین و بابۆخۆمان هەڵبژێرین لەسەر چ کردە وەیه‌ک پێمان خۆشە بمرین؟ چونکە، هەموو کردارە کانمان بە کۆتاکە یەتی بۆ نموونە ئەگەر کەسێک بە پۆژو بیت تاوێکۆ چەند خولەکیک پێش خۆر ئاوابوون بەلام بە ئەنقەست بچیت پەرداخیک ئا و بخواتە وە بێگومان هیچ پاداشتی بۆ نانوسریت چونکە پۆژووەکەى دەشکیت، کەواتە، هەموو کارو کردە وە کانمان بە کۆتایە کە یەتی هەر وەکو خۆشە و یستان (ﷺ) فەرموویەتی: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ﴾^١ واتە: هەموو کار و کردارە کان بە کۆتاکە یەتی.

بەپێزە کانم پۆژیک نامیلکە یەکم خۆیندە وە بەسەر هاتیکی تیدا بوو بەپراستی جیگای پەندو عیبرەت بوو دەلێت یەکیک لە زانایانی پێشینانمان چۆلە کە یەکی هەبوو فێری کردبوو بە بەردەوام دە یگوت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) شەویک پشیلە ییک پێدا چۆلە کە بەلام خاوەنە کەى بەهانی هات و پزگاری کرد، بەلام چۆلە کە بەریندار بوو دوايش مرد زاناکە زۆر غەمبار و خەمناک بوو و زۆریش دەگ‌ریا، قوتابیەکانی پێیان گوت مامۆستا بۆ دەگ‌ریی گۆتی: واللّٰه دەترسم منیش وەکو ئەم چۆلە کە یەم لى بەسەر بیت چونکە فێرم کردبوو کە لە تەنگانە و لە خۆشی دە یگوت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بەلام لە کاتی پشیلە کە پێدا بوی؟

^١ - البخاری ژمارەى فەرموودە: ٦٦٠٧

وشەى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) کەى لە بیر کردبوو منیش دەترسێم لە سەرەمەرگدا پێم
 نەگوتریت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پەنا بەخوای گەورە، چونکە بەراستی بەندە لەسەر چ
 شتێک بژیت هەر لەسەر ئەو شتەش دەمریت و لەسەر چ شتێکیش بمریت هەر
 لەسەر ئەو شتە زیندوو دەکریتەوه، پێغەمبەرى پێشەوامان (ﷺ) دەفەرموویت:
 «يَبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ»^١ واتە: بەندەکان لەسەر چ شتێک بمرن هەر
 لەسەر ئەو شتەش زیندوو دەبنەوه.

بۆیە براکانم زۆر پێویستە ئێمەى ناومان لە خۆناوێ باوەردار لەسەر عیبادەت و
 پەرستشی خوای مێهربان بەردەوام بین بۆ ئەوەى لەسەر کردەوێهە کە بمین
 خوای گەورە لێ پازى بێت، هەر وەکو گوتراوە گۆزە لە پێگای ئاو دەشکێت
 کەواتە، بەردەوام بوون لەسەر خوا پەرستى دەبێتە هۆى بەدەست هێنانى
 عاقیبت خیرى هەر ئەویش مەبەستە لە بەنداتی راستەقینە.
 داوامان لە خالقى گەورەى بەردەوام ئامادەبین لە هەموو کات و شوێنێکدا بۆ
 ئەوەى لە هەر کاتێک (ملك الموت) پێى لێ کرتین بۆ تەسلیم کردنى ئەمانەتە
 کەمان و بەروویەکی سێی بچینەوهى خزمەتى خوای گەورە ئامین.

^١ - مسلم ژمارەى فەرموودە: ٢٨٧٨

فەرمووده‌ی (۱۳)

فراوانی بمزه‌یی خوای گه‌وره

«عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ (مَنْ لَقِيَني بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئَةً لَا يُشْرِكُ بي شَيْئًا لَقِيْتُهُ بِمِثْلِهَا مَغْفِرَةً)»^۱ واته: له هاوه‌لی به‌ریز ئه‌بی زه‌ری غه‌فاری (په‌زای خوای تعالی لی بیّت) ده‌گپ‌ریته‌وه له پیغه‌مبه‌ری مه‌زنه‌وه (ﷺ) که فەرموویه‌تی: خوای گه‌وره ده‌فەرموویّت: ههر به‌نده‌یه‌ک بگه‌پ‌ریته‌وه لای من ئه‌گه‌ر پری زه‌وی تاوانی هه‌بیّت ته‌نها شیرک و هاوبه‌شی بو من بریار نه‌دایّت به ئه‌ندازه‌ی تاوانه‌کانی لیخوشبونی خۆمی پیّ ده‌به‌خشم.

پروونکردنه‌وه: به‌ریزان ئه‌م فەرمووده‌یه له فەرمووده‌کانی ئومید و ره‌جابه‌نه به په‌حمه‌تی خوای گه‌وره، واته، مروف چه‌نده تاوانی هه‌بیّت به‌لام هاوبه‌شی بریار نه‌دایّت ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌بکات و په‌شیمان بو‌بیته‌وه له تاوانه‌کانی ئومید وایه خوای گه‌وره لّبی خوش بیّت و بی‌باهه به‌هه‌شت به‌فه‌زلی خۆی، به‌لام مروفی تاوانبار با هه‌رده‌م له هه‌ره‌شه‌کان خوای گه‌وره پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بترسیّت بو ئه‌وه‌ی پاشگه‌ز بیته‌وه له تاوان و سه‌ریپچی خوای بالاده‌ست چونکه پیغه‌مبه‌ر ئاده‌م

^۱ - مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ۲۶۸۷

(علیه‌السلام) له‌سه‌ر یه‌ک سه‌ریچی له‌ به‌هه‌شت ده‌رکرا؛ واته، با بی ئومید نه‌بین له‌ به‌زه‌یی خوای میهره‌بان و دل‌یاش نه‌بین له‌ خه‌شم و توپه‌یی خوای گه‌وره، به‌لام ئە‌گەر خۆمان له‌ شیرک و هاو‌به‌ش دانان دوور خسته‌وه له‌ په‌حمه‌تی خوای گه‌وره به‌ دوور نابین، چونکه‌ خوای گه‌وره ته‌نها له‌ شیرک و هاو‌به‌شدانان خوش ناییت چونکه‌ شیرک و هاو‌له‌دانان بوختانیکی گه‌وره‌یه، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره فەرمویه‌تی: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾**^۱ واته: به‌پراستی خوایی گه‌وره خوش ناییت ئە‌گەر هاو‌له‌ی بۆ بریار بدریت، بیجگه‌ له‌وه له‌ هه‌ر گونا‌هیکی تر بیه‌و‌یت خوش ده‌ییت بۆ ئە‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌یه‌و‌یت جا ئە‌وه‌ی هاو‌له‌ و شه‌ریک بۆ خوای موته‌عال بریار بدات، ئە‌وه ئیتر به‌پراستی تاوانیکی گه‌وره‌ی هه‌لبه‌ستوه.

به‌لام با هه‌رگیز ته‌ماشای تاوان نه‌که‌ین به‌ بچووک‌ی چونکه‌ تاوان هه‌ر چه‌ند بچووک ییت سه‌ریچی زاتیکی گه‌وره‌یه با له‌ بیریشان نه‌چیت تاوان پ‌یگای دۆزه‌خ و خه‌شمی خواجه واته، ته‌نها پ‌یگای پ‌زگار‌بونمان له‌ دۆزه‌خ و عه‌زایی خوای گه‌وره ته‌وحید و یه‌کخواپه‌رستی، که‌واته، جیگای خو‌یه‌تی به‌شیک له‌ ته‌مه‌نی خۆمان ته‌رخان بکه‌ین بۆ شاره‌زابونمان له‌ ته‌وحید و خو‌پاراستن له‌ شیرک و جو‌ره‌کانی شیرک چونکه‌ به‌پراستی شیرک لێ‌خو‌شبوونی نیه‌ بۆ هیچ

که‌سیک ئە‌گەر ئە‌و کە‌سه‌ پیغهمبه‌ریش بی‌ت هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره‌ به‌ پیغهمبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ»^۱ واته‌: ئە‌ی پیغهمبه‌ر (ﷺ) به‌پراستی وه‌حی و نیگامان بۆ‌ تو و بۆ‌ ئە‌وانه‌ی پێش‌توش‌ کردووه‌ ئە‌گەر شیرک ئە‌نجام‌ بده‌ی به‌پراستی هه‌موو کرده‌وه‌کانت پوچه‌ڵ ده‌بی‌ت و له‌ زه‌هرمه‌ندان ده‌بی.

باشه‌ ئە‌گەر شیرک هۆکاری پوچه‌ڵکردنی چاکه‌کانی پیغهمبه‌ر بی‌ت (ﷺ)؟ چ‌ جای ئە‌وانه‌ی خ‌اوه‌ن چه‌نده‌ا گونا‌هو تاوان‌ بی‌ت په‌نا به‌ خ‌وای گه‌وره‌. داواکاری‌ن له‌ خ‌وای بالا‌ ده‌ست به‌رچاو‌ پروونمان‌ بکات له‌ شیرک و له‌ هه‌ر تاوان‌یک‌ بی‌ته‌ مایه‌یی شه‌رمه‌زاریان‌ له‌ دنیا و دوا‌پۆژ، ئامین

فەرمووده‌ی (١٤)

نیشانه‌که‌نی باوه‌ر

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ»^١ واته: له هاوه‌لی زۆر به‌پێژه
ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خوای لی بی‌ت) ده‌گێڕێته‌وه له پیغهمبه‌ری خوشه‌ویسته‌وه
(ﷺ) که ده‌فه‌رمووی‌ت: هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌ری به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌یی هه‌بی‌ت با
ئازاری دراوسینه‌که‌ی نه‌دات و هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌ری به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌یی
هه‌بی‌ت با پێز له میوانه‌کانی بگ‌ری‌ت و هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌ری به‌خوا و به‌پۆژی
دوا‌ی هه‌بی‌ت با قسه‌ی خیر وچاک بکات یان با بی‌ ده‌نگ بی‌ت.

پروونه‌کردنه‌وه: بزانه ره‌حمه‌تی خوات لی‌بی‌ت ئەم فەرمووده‌یه مه‌به‌ست له باوه‌ر
واته، باوه‌ری ته‌واو، که‌واته، هه‌ر که‌سی‌ک بیه‌وی‌ت ببێته‌ خاوه‌ن باوه‌ری‌کی ته‌واو
با پێز له دراوسینه‌کانی بگ‌ری‌ت و دوور که‌وی‌ته‌وه له ئە‌زیه‌ت و ئازاردانیان،
هه‌روه‌ها یه‌کی‌ک له گه‌وره‌یی موسوڵمان پێز‌گرتنه له میوانه‌کانی بزانه خوای
گه‌وره چۆن با‌سی پیغهمبه‌ر ئی‌براهیم ده‌کات (علیه‌السلام)

^١ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ٦٠١٨

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ که فریشته‌کان مژده‌ی ئیسه‌حاق و یاعقوب (علیهما السلام) ده‌ده‌نه ئیبراهیم ﴿قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ گوتیان سلاو بو ئیبراهیم ئه‌ویش گوتی ئیوه‌یش به‌هه‌میشه سلاوتان لیبی ﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِידٍ﴾^۱ دوی به‌خیر هاتنیان زوو چوو گوشتی گولکیکی برژاوی بو هینان و له‌به‌ر ده‌میان داینا و فەرمووی لی‌کردن.

له‌م ئایه‌ته‌ خوی گه‌وره‌ باسی سه‌خواه‌تی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم ده‌کات (علیه السلام) بو میوانه‌کانی که‌واته، ئه‌مه‌ سیفه‌تیکی جوانه‌ ئیوه‌ی پرواداریش ئاوابن، هه‌روه‌ها ده‌بیت ئاگاداری قسه‌کانمان بین چونکه‌ وه‌کو گوتراوه‌ زوبان به‌لای سه‌ره، خوشه‌ویستانم خوی گه‌وره‌ زوبانی بۆمان له‌ دوی دوو ده‌رگا داناوه‌ ده‌رگای ددانه‌کان و ده‌رگای لیوه‌کان بو ئه‌وه‌ی زۆر ئاگاداری بین.

چونکه‌ پاراستنی زوبان پاراستنی هه‌موو لاشه‌یه‌ هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) فەرموویه‌تی: هه‌ر کاتیکی مرۆف پروژ ده‌کاته‌وه‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی لاشه‌ی به‌ زوبان ده‌لین له‌ خوی موته‌عالی بترسه‌ چونکه‌،

﴿إِنْ اسْتَقَمَّتْ اسْتَقَمْنَا وَإِنْ اعْوَجَجَتْ اعْوَجَجْنَا﴾^۲ واته: ئه‌گه‌ر تو پراست و باش بووی ئیمه‌ش باش ده‌بین، به‌لام ئه‌گه‌ر خراب بووی ئیمه‌ش خراب ده‌بین.

۱- هود ۶۹

۲- الترمذی ژماره‌ی فەرمووده: ۲۴۰۷

واته: هه‌موو ئەندامه‌کان به‌ زوبانه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه، ده‌بی‌ت بشزانین فەرمووده‌که هه‌ره‌شه‌ی تێدایه‌ به‌لام بۆ که‌سانیک لێی ورد بینه‌وه چونکه ده‌فه‌رموویت: ئازاری دراوسیتان نه‌ده‌ن و پێژ له‌ میوانه‌کاتتان بگرن و قسه‌ی خێر و چاک بکه‌ن ئە‌گەر باوه‌ڕتان هه‌بی‌ت، واته، ئە‌مه سیفه‌تی باوه‌ڕدارانه هه‌ر که‌سیک ئاوا نه‌بی‌ت ده‌بی‌ت به‌خۆیدا بجێته‌وه و له‌ باوه‌ڕه‌که‌ی خۆی بترسی‌ت، هه‌روه‌ها ئە‌م فەرمووده‌یه‌ فێرمان ده‌کات که‌ مرو‌فی باوه‌ڕدار هیچ شتی‌ک ناکات ته‌نها چاکه نه‌بی‌ت چونکه ده‌زانیت هه‌ر شتی‌ک ئە‌نجام بدات له‌ پ‌ۆژی دوایی ده‌بینیته‌وه هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت **«فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ»**^١ واته: هه‌ر که‌سیک که‌مترین چاکه بکات ده‌بینیته‌وه و هه‌ر که‌سی‌کیش بچو‌کترین خراپه بکات ده‌بینیته‌وه.

خوای بالا ده‌ست با‌سی گو‌فتاری مرو‌فه‌کانمان ده‌کات و ده‌فه‌رموویت: **«مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ»**^٢ واته: مرو‌ف هه‌ر قسه‌یه‌ک ده‌رب‌پ‌ریت له‌سه‌ری ده‌نووس‌ریت.

که‌واته؛ پ‌رواداری ژیر ده‌بی‌ت ئا‌گاداری هه‌لسوکه‌وت و زوبانی بی‌ت بۆ ئە‌وه‌ی له‌ پ‌ۆژی پاداشت و سزا په‌شیمان نه‌بی‌ته‌وه چونکه له‌و پ‌ۆژه هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای به‌رووبومی کرده‌وه‌کانی ده‌کات هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

^١ - الزلزلة ٧-٨

^٢ - ق ١٨

﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾^۱ واته: به‌راستی ئێمه

ئێوه‌مان ئاگادار کرده‌وه له سزایه‌کی نزیکی له‌و ڕۆژه‌ی هه‌ر که‌سیک
چاوه‌ڕوانی کرده‌وه‌کانیه‌تی.

بۆیه با هه‌ول بده‌ین ئه‌گه‌ر چاک نه‌بین باخرايش نه‌بین داوامان له‌ خاوه‌نی
گه‌ردونه‌ هه‌موو کاره‌کانمان چاک و پاک بکات و جیگای په‌زنامه‌ندی خۆییته‌
ئامین.

فەرمووده‌ی (۱۵)

خۆشه‌ویستی پیغمه‌به‌ر (ﷺ)

«عَنْ أَنَسٍ: (ﷺ) قَالَ النَّبِيُّ: (ﷺ) لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ»^۱ واته: له ھاوہلی به‌پریزه‌وه ئه‌نه‌سی کوپری مالیکه‌وه (په‌زای خوای تعالی لى بیټ) له پیغمه‌به‌ری خۆشه‌ویسته‌وه (ﷺ) فه رموویه‌تی: هیچ که‌سیک باوه‌پری نیه تاوه‌کو منى خۆشتر نه‌وێت له باوکی و له مندا له‌کانی و له تیک‌پرای خه‌لکی.

خۆشه‌ویستانم مروّف دوو (۲) جوّره خۆشه‌ویستی تیدا‌یه. یه‌که‌م: خۆشه‌ویستی جی‌بلی واته مروّف له‌گه‌ڵ دروست بوّنی خۆشه‌ویستی مال و مندا لی له‌گه‌ڵ دروست بوه، به‌لام ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ی مه‌به‌ست نیه له‌م فەرمووده شیرینه،

دووهم: خۆشه‌ویستی هه‌لبژاردن واته، به‌ده‌ستی خۆمان هه‌لیده‌بژیرین.

خه‌تابی ده‌فەرمووێت خۆشه‌ویستی سی (۳) جوّره

یه‌که‌م: خۆشه‌ویستی پێژ و ئی‌حترام وه‌کو خۆش‌ویستنی دایک و باوک.

دووهم: خۆشه‌ویستی ره‌حم و به‌زه‌یی وه‌کو خۆش‌ویستنی مندا ل.

۱ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ۱۵

سێیه: خوشەوێستى تیکە لاو وە کو خوشوێستنى خەلک

لەم فەرموودەى پێغەمبەرى خوشەوێست (ﷺ) هەرسێى جوړە خوشەوێستى کۆکردۆتەو، چونکە پێغەمبەرى سەرورەر لە دایک و باوک و منداڵ و هەموو خەلک و لە خودى خوشان لە پێشترە بۆمان هەروە کو خواى بالادەست دەفەرمووێت: «النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ»^١ واتە: پێغەمبەر (ﷺ) نزیکترە لە ئیانداران لە خودى خۆيان.

هەر بەهۆى پێغەمبەرەووە بوو پێنۆتى کران و هەر ئەویش هۆکار بوو بۆ پرگاربونمان لە گومپایى و سەر گەردانى بۆ رووناکی ئیسلام هەر وە کو خواى بى هاوتا فەرموویەتى: «كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ»^٢ واتە: ئەم قورئانە کتیبیکە ناردومانە خواریوە بۆتۆ تاخەلکی بە فەرمانى پەرورەدگاریان لە تاریکایى کانی کوفر و نەزانی و نەقامى بێنیتە دەرەووە بۆ رووناکی ئیان و زانست.

کەواتە، دەبێت پێغەمبەرمان (ﷺ) بەدڵ و بەگیان خوش بویت چونکە خوش وێستنى پێغەمبەر (ﷺ) لە باوەڕەوێهە بەلکو ئەو پەرى پلە بەرزەکەى باوەڕ، ئەوجا نیشانەکانى خوشەوێستى پێغەمبەر (ﷺ) بە گوێراىلى کردن و سەرپێچى نەکردنى دەبێت.

١ - الاحزاب ٦

٢ - إبراهيم ١

بابیزانین لوتکه‌ی خوشه‌ویستی چاولیکردن و له‌ئاسا کردنه‌وه‌یه‌تی، له‌هه‌موو که‌سیش زیاتر پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) خوشه‌ویستی‌ت هاوه‌لانن؛ وه‌کو شاعیر ده‌فه‌رموویت: له‌وه‌سفی هاوه‌لان (به‌نوری ئه‌وه‌هنده‌مونه‌کیس ببوون بیگانه‌ی تازه‌هاتوو وای ده‌زانی پیغه‌مبه‌رستانه) واته: نیشانه‌ی خوشه‌ویستی خو پێ چواندن و لاسا کردنه‌وه‌یه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ده‌یکاته مه‌رج بو سه‌لماندنێ خوشه‌ویستی، و ده‌فه‌رموویت: «قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ»^۱ واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێیان رابگه‌ینه ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره‌تان خوش ده‌ویت ئه‌وه شوینکه‌وته‌ی من بن خوای موته‌عال خوشی ده‌وین و له‌تاوانه‌کانیشتان خوش ده‌ییت چونکه‌خوای گه‌وره‌لی خوش بو و به‌به‌زه‌یه.

به‌راستی هه‌رچی خێر و خوشیه له‌خواوه‌یه و ئه‌وجا له‌شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) له‌بیریشان نه‌چیت پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) زۆری هه‌ولی دا تاوه‌کو ئیمه‌ بژین له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی خوای بالاده‌ست و بشمرین له‌سه‌ر ته‌وحدی خوای تا‌کو ته‌نیا بو ئه‌وه‌ی له‌دوا‌پۆژ بگه‌ینه په‌زامه‌ندی و میه‌ربانی خوای گه‌وره، بزانه‌خوشه‌ویستان ئه‌وه‌نده‌خوی ماندوو ده‌کرد تاوه‌کو خوای بالاده‌ست پێ فه‌رموو: «فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا»^۲

۱- آل عمران ۳۱

۲- الکهف ۶

واته ئه‌ی خوشه‌ویست ئه‌وه‌نده هه‌ول دده‌ی بو ئه‌وه‌ی باوه‌پر به‌ینن خه‌ریکه خۆت له‌ناوبه‌ی.

ئهمه له‌ دنیا له‌ دوا‌پۆزیش **﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾**^١ واته: له‌و پۆژهدا هه‌ر كه‌سیك له‌وانه ئه‌وه‌نده سه‌رگه‌رمی كیشه‌ی خۆیه‌تی و ناتوانیت فریای كه‌سی تر بکه‌وێت.

ته‌نها كه‌سیكه‌ خۆی له‌بیر كردوه و خه‌ریکی شوینكه‌وتوه‌كانیه‌تی ئه‌ویش خوشه‌ویستانه (ﷺ) ده‌فه‌رمووێت: **﴿يَا رَبِّ، اُمَّتِي اُمَّتِي﴾**^٢ واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم ئوممه‌ته‌كه‌م، ئوممه‌ته‌كه‌م.

ته‌نها هه‌موو خه‌می ئوممه‌ته‌كه‌یه‌تی به‌پراستی جیگای خۆیه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوامان (ﷺ) له‌ هه‌موو ژین و ژیانمان خوشتر بویت، چونكه له‌ خودی خۆمان به‌خه‌م تره و چاكه‌شی زیاتره‌ بۆمان، دوامان له‌ به‌دییه‌نه‌ری گشت بونه‌وه‌ره‌ كه عاقیبه‌ت خێرمان بكات به‌منه‌ت و ره‌حمه‌تی خۆی ئامین.

^١ - عبس ٣٧

^٢ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ٧٥١٠

فہرموودہی (۱۶) گہورہی و شہی تہوید

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلَصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ سِجِلًّا كُلُّ سِجِلٍّ مِثْلُ مَدِّ الْبَصَرِ ثُمَّ يَقُولُ أَتَنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا أَظْلَمَكَ كَتَبْتَنِي الْحَافِظُونَ فَيَقُولُ لَا يَا رَبِّ فَيَقُولُ أَفَلَاكَ عَذْرٌ فَيَقُولُ لَا يَا رَبِّ فَيَقُولُ بَلَى إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً فَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ فَتَخْرُجُ بِطَاقَةٌ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَيَقُولُ احْضُرْ وَزَنَّاكَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السِّجَلَّاتِ فَقَالَ إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ قَالَ فَتَوَضَّعُ السِّجَلَّاتُ فِي كَفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كَفَّةٍ فَطَاشَتْ السِّجَلَّاتُ وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ فَلَا يَثْقُلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ﴾^۱ واتہ: لہ ہاوہ لی نازیز عبد اللہ کی کوری عہری کوری عاس (رہزای خوی میہربان لہ خوی و باوکی بیت) لہ پیغہمبہری مہزنہوہ (ﷺ) فہرمووی: خوی تعالیٰ لہ پوژی دوی پیوئیک لہ ئومہتی من رادہ گریٹ لہ بہرچاوی ہموو دروستکراوہ کان تاوانہ کانی پری نہوہت و نو کیتابہ ہر کیتابییک بہ ئہندازہی بینینی چاوہ پاشان خوی گہورہ پیی دہفہرموویٹ: ئایا فریشہ کانم

۱ - (أحمد: [۶۶۹۹] والترمذي: [۲۶۳۹] وصححه الشيخ الألباني).

ستہ میان لیت کرد، یا خود زیادیان لہ سہرت نووسیوہ؟ دلّیت: نہ خیر، خوی گہورہ پی پی دہ فہرموویت: نایا ہیچ چاکہ یہ کیت ہہیہ؟ دلّیت نہ خیر، پی پی دہ فہرموویت: بہ لکو چاکہ یہ کت لمان ہہیہ، کارتیکی بچو وکی بو دہ ہینن کارتہ کہ دہ کہ نہ وہ لہ ناوی نووسراوہ: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ﴾ پی پی دہ گوتریت: وەرہ نامادہ بہ لہ کیشانی کردہ وہ کانت، ئەویش دلّیت: یاربی ئەو کارتہ بچو و کہ چ سوودیکی ہہیہ لہ بہ رامبەر ئەو نہ وەت و نو کیتابہ؟ خوی گہورہ پی پی دہ فہرموویت: ستہمت لی ناکریت ئەمرو، ئەوجا کتیبی تاوانہ کانی دہ خرینہ لایہ کی تہرازوہ کہ و کارتہ کہش دہ خریتہ لایہ کہتری تہرازوہ کہ کتیبہ کان ہہمووی بہرز دہ کات و کارتہ کہش قورس دہ بیت چونکہ ہیچ شتیک لہ بہ رامبەر ناوی اللہ قورس نابیت.

پروونکردنہ وہ: واتہ، رەحم و بەزەیی خوی گہورہ گەلەك زۆرہ، کہ سیک لی بی ئومید دہ بیت کہ بی بەشہ لہ رەحمەتی خوی گہورہ، بەلام لہ بیریشان بیت عەزابی خوی بی هاوتا ژبانی لہ خوا ترسان تال کردبوو، وەکو ہاتوہ: ﴿قَالَ أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ شَبْتُ؟ قَالَ شَيْبَتْنِي هُوْدٌ وَالْوَاقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَالْعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾^۱ واتہ: ئەبو بەکری راستگوی ئوممەت فہرمووی: ئەی خوشەوێست خەریکە پیر دەبی، پیغہمبەر (ﷺ) فہرمووی:

سوره‌تی (هود و الواقعة و المرسلات و عم يتساءلون و إذا الشمس كورت)،
منیان پیرکرد.

چونکه ئەم سوره‌تانه باسی قورسی و ناخۆشیه‌کانی قیامه‌ت ده‌که‌ن، که‌واته،
ده‌بی‌ت زۆر بترسین له‌ عه‌زایی خوای گه‌وره و ئومیدی زۆریشان هه‌بی‌ت به
به‌زه‌یی خوای سبحان و تعالی چونکه ئی‌مه نه‌ ده‌زانی سنوری به‌ زه‌یی خوای
عزوجل چه‌نده نه‌ سنوری عه‌زایی خوای گه‌وره، هه‌ر وه‌کو پیغمه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) فەرموویه‌تی: «إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، أُنْزِلَ مِنْهَا رَحْمَةٌ وَاحِدَةٌ بَيْنَ الْجَنِّ
وَالْإِنْسِ، وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ، فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا يَتَرَاحَمُونَ، وَبِهَا تَعَطَّفُ الْوَحْشُ
عَلَى وَلَدِهَا، وَأَخَرُ اللَّهِ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً، يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^۱ واته:
خوای بێ هاوتا سه‌ت په‌حمی هه‌یه، ته‌نها یه‌ك په‌حمی له‌وان دابه‌زاندوه بۆ ناو
جنۆکه و مروّف و ئازهل و ژه‌هرداره‌کان (مار، دوویشک) به‌و یه‌ك په‌حمه
به‌زه‌یی به‌ یه‌کتر ده‌به‌ن و نه‌وه‌ت و نو په‌حمه‌که‌ی تری هه‌لگرتوه بۆ ئەوه‌ی له
دوا‌پۆژ به‌زه‌یی بی‌ته‌وه به‌ دروستکراوه‌کانی.

که‌واته، په‌حمه‌ت لی‌بی‌ت با گومانمان نه‌بی‌ت هه‌ر که‌سی‌ک ئە‌گه‌ر چه‌نده‌ها تاوان
و گونا‌هیشی کرد‌بی‌ت ته‌نها ته‌وحید‌یکی ته‌واوی به‌ دلسۆزی هه‌بی‌ت به‌ ویستی
خوای بالاده‌ست‌پزگاری ده‌بی‌ت، به‌لام با به‌هه‌له‌ تینه‌گه‌ین و له‌ تاوان کردن
بی‌خه‌م بین، چونکه به‌پراستی وه‌کو هاوه‌لی جوامیر عبدالله‌ی کوری مه‌سعود

^۱ - مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ۲۷۵۲

ده‌فرموویت: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ، يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَذَّبَابٍ مَّرٍّ عَلَىٰ أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا﴾^۱ واته:

باوه‌پدار وا هه‌ست به تاوان ده‌کات هه‌ر وه‌کو چیا و شاخیکی گه‌وره به‌سه‌ریدا بروخت به‌لام که‌سی خراپ و بی دین تاوانه‌کانی ده‌بینیت هه‌ر وه‌کو می‌شیک له‌سه‌ر که‌پووی دابنیشیت ئه‌ویش به‌ده‌ست ئاوی لییکات.

چونکه، ناییت ته‌ماشای بچوکی تاوان بکه‌ین به‌لکو با ته‌ماشای گه‌وره‌یی ئه‌و زاته بکه‌ین که سه‌ریچی فەرمانه‌کانی ده‌که‌ین، واته، تاوان بارمان قورس ده‌کات و ته‌نها ئه‌و که‌سه‌ پرزگاری ده‌بییت که باری سوک بییت له تاوان چونکه ریگای قیامه‌ت زۆر ئاسان نیه، که‌واته، تاوانه‌کانی به‌نده لیپیچینه‌وه‌ی زۆری له‌سه‌ره ئه‌گه‌ر به‌هه‌شتیش بین تاوان ماوه‌یه‌ک دوامان ده‌خات بۆ چوونه به‌هه‌شت.

په‌نا به‌ خوا‌ی تعالی له‌ هه‌موو کردار و گوفتاریک به‌هۆیه‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ لیان پرهنجیت، به‌پراستی جیگای داخه‌ ئاوا که‌مته‌ر خه‌م و بی ئاگا بین له‌ سه‌ر ئه‌نجامی دوا‌پۆژی خۆمان. داوامان له‌ خالقی گه‌وره‌یه‌ له‌ تاوانه‌کانمان خوش بییت و به‌به‌هه‌شتی خۆیان شاد بکات ئامین.

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۶۳۰۸

فهرموودهی (IV)

مردن لهسمر تهوچيد

[illegible]

پرویشتمه خزمه تی پیغهمبهری مهزنه وه (ﷺ) خه وتبوو به جلیکی سپیه وه ئه و جا پاش که میکی تر چومه وه خزمه تی به ئاگا ها تبوو ئینجا فهرمووی: ههر بهنده یه ک بلیت: لا اله الا الله ئه و جا له سه ری بمریت ده چیت به هه شته وه، ئه بو زهر فهرمووی: ئه گهر زینا و دزیشی کردیت؟ پیغهمبه ریش (ﷺ) فهرمووی: به لئ ئه گهر زینا و دزیشی کردیت، و ئه بو زهر گوتی: ئه گهر زینا و دزیشی کردیت؟ پیغهمبه ریش (ﷺ) فهرمووی: به لئ ئه گهر زینا و دزیشی کردیت، و ئه بو زهر گوتی: ئه گهر زینا و دزیشی کردیت؟ پیغهمبه ریش (ﷺ)

۱ - البخاری ژماره‌ی فهرمووده: ۵۸۲۷

فهرمووی: به‌لّی ئە‌گەر زینا و دزیشی کردبیت، له‌سه‌ر که‌پوی ئە‌بو زهر، واته، له‌رقی ئە‌بو زهر.

که‌واته، برای خوشه‌ویست به‌راستی ئە‌و نیعمه‌ته‌ی له‌گه‌ل ئیمه‌ی ئوممه‌تی محمد (ﷺ) کراوه له‌گه‌ل هیچ‌گه‌لێک و ئوممه‌تیک نه‌کراوه چونکه هه‌ر چه‌ند گونا‌هو تاوان باربین ته‌نها ته‌وبه‌یه‌کی راست و دروست بکه‌ین، خ‌وای گه‌وره نه‌ک ته‌نها تاوانه‌کانمان ده‌سپ‌رته‌وه به‌لکو هه‌موو تاوانه‌کانمان بۆ ده‌گۆریت به‌چاکه به‌لام ده‌بیت مه‌رجه‌کانی ته‌وبه له‌خۆماندا بێنینه‌دی، هه‌ر وه‌کو خ‌وای بالاده‌ست ده‌فهرموویت: **﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾**^۱ واته: مه‌گەر که‌سیک په‌شیان ده‌بیته‌وه و بپ‌روا بێنی و کاری چاکه ئە‌نجام بدا ئا ئە‌و که‌سانه خ‌وای گه‌وره گونا‌هو خراپه‌کانیان بۆ ده‌گۆریت به‌چاکه.

ئە‌م نیعمه‌ت و به‌خششه ته‌نها به‌ ئیمه‌ی ئوممه‌تی محمد (ﷺ) دراوه، که‌واته ده‌بیت ئیمه‌ش له‌هه‌موو ئوممه‌تیک سوپاسگوزار تربین، وه‌کو پیشه‌واکه‌مان بین، دایکی باوه‌پداران عایشه ده‌فهرموویت:

۱ - الفرقان ۷۰

﴿أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَتَفَطَّرَ قَدَمَاهُ فَقَالَتْ عَائِشَةُ لِمَ تَصْنَعُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقْدَمُ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ قَالَ أَفَلَا أُحِبُّ أَنْ أَكُونَ عَبْدًا شَكُورًا﴾^۱ واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له شه و نوێژ ئه‌وه‌نده ده‌مايه‌وه تاوه‌كو پیه پیرۆزه‌کانی ئه‌ستور ده‌بون عائیشه ده‌فه‌رموویت: منیش پیم گوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ وا ده‌که‌ی خۆ خوا‌ی گه‌وره له هه‌موو تاوانه‌کانی ده‌هاتو و پا‌بردووت خۆش بووه، ئه‌ویش فەرمووی: ئه‌ی ناییت به‌نده‌یه‌کی سوپاس‌گوزار بم؟.

چونکه ئه‌گه‌ر بمانه‌وێت نيعمه‌ته‌کانی خوا‌ی گه‌وره له‌سه‌رماندا زیاد و به‌رده‌وام بیت ده‌بیت سوپاس له‌ سه‌ر نيعمه‌ته‌کانی بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی زیاد بیت، هه‌ر وه‌كو خوا‌ی گه‌وره وه‌عدی پێ داوین و ده‌فه‌رموویت: (وَإِذِ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ)^۲ واته: له‌ یادتان بیت که: په‌روه‌ردگارتان برپاری داوه، سویند به‌خوا‌ی گه‌ردوون ئه‌گه‌ر سوپاس‌گوزار و شوکرانه‌ بژیر بن، پزق و پۆزی و ناز و نيعمه‌تتان به‌سه‌ردا ده‌پژێنم و زیادی ده‌که‌م.

بۆیه‌ بیزانن په‌حمه‌تتان لیبیت خوا‌ی گه‌وره به‌لێنی پێ داوین ئه‌گه‌ر شوکرانه‌ی بکه‌ین نيعمه‌ته‌کانی به‌سه‌رمان زیاد ده‌کات، که‌واته، خۆشه‌ويستان چۆن موسوڵمان بوین و وشه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) مان ده‌رپری با کار و کرده‌وه‌ش به‌ واتاو

۱- البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۴۸۳۷

۲- إبراهيم ۷

مه‌به‌سته‌کانی بکه‌ین و له‌سه‌ریشی به‌رده‌وام بین بو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ره مه‌رگیش له‌سه‌ر زوبانمان بی‌ت و بتوانین به جوانی ده‌ری بپرین بو ئه‌وه‌ی په‌زامه‌ندی خالقی گه‌وره به‌ده‌ست بینین، هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) به‌و هاوه‌له‌ی فەرموو: که داوای لی کرد شتیکی فی‌ر بکات ده‌ستی پیوه بگریت، ئه‌ویش پیی فەرموو: **«قُلْ آمَنْتُ بِاللّٰهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ»**^۱ واته: بلی باوه‌پدارم و له‌سه‌ری پاگیراوبه. که‌واته، په‌حمه‌تی خواتان لی بی‌ت باب‌ه تیر و ته‌سه‌لی له‌ واتا و مه‌به‌سته‌کانی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** تیب‌گه‌ین بو ئه‌وه‌ی کاری پی بکه‌ین و له‌ سه‌ریشی به‌رده‌وام بین به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی ئه‌هلی ته‌وحید بین و له‌ دوا‌پو‌ریش بچینه به‌هه‌شتی پان و به‌رین، داوامان له‌ دوروست کاری به‌هه‌شته له‌ ئه‌هلی به‌هه‌شتان هه‌ژمار بکات ئامین.

۱- احمد ژماره‌ی فەرمووده: ۱۵۴۱۶

فەرمووده‌ی (۱۸) کردار به‌شیکه له باوه‌ر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ أَوْ بَضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَ الْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ^۱ واته: له هاوه‌لی به‌پێژهوه ئه‌بو هوریره (په‌زای خوای تعالی لێ بێت) ده‌گیرێته‌وه له پیغه‌مبهری سه‌روه‌ره‌وه (ﷺ) که فەرموویه‌تی: باوه‌ر حه‌فتا و شتیکیان شه‌ست و شتیکی به‌شه، به‌شی هه‌ره به‌رزه‌که‌ی گوتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه و به‌شه نزمه‌که‌شی لابرده‌نی ئازاریکه له‌سه‌ر پێگا و حه‌یاش به‌شیکه له‌باوه‌ر.

پروونکردنه‌وه: واته، باوه‌ر پێک هاتوو له کار و کرده‌وه‌ی سێ ئه‌ندام، دڵ و زوبان و کرداره‌کانی لاشه، هه‌ر وه‌کو تێکرای زاناکانی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه فەرموویانه: له پێناسه‌ی باوه‌ر ﴿الْإِيمَانُ يَقِينٌ بِالْقَلْبِ وَقَوْلٌ بِاللِّسَانِ وَتَصْدِيقٌ بِالْعَمَلِ﴾ واته: باوه‌ر دڵنیاویه له‌ناو دڵ و گوته به‌ زوبان و سه‌لماندیه‌تی به‌کارو کرده‌وه.

چونکه فەرمووده که باسی سێ شتی بۆ کردوینه یه‌که‌میان: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه،

^۱ - بوخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۹. مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ۳۵

ئەویش بە زوبان دەگوتریت. دووہمیان: لادانی ئازارە لەسەر ڕینگا ئەویش بە ئەندامەکانی لاشە ئەنجام دەدریت وەکو لادانی جیلکە درکێک و بەردێک لەسەر ڕینگای موسولمانان.

سێیەم: حەیا یە ئەوێش کرداری دلە.

لەم فەرموودە یە بۆمان ڕوون دەبێتەوێوە کە تەنھا بە گوێنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) باوہری کەس تەواو نابێت تاوێوە کو نەیسەلمینیت بە کار کردووەکانی و دەبێت وشە ی تەوھید بە ئیخلاسیەوێوە بگوتریت چونکە زۆر ئەوانە ی دەلێن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بەلام ھەر یەکیک لەوان پاداشتیکی بۆ ھەیە، کەسی وا ھەیە دەلێت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و بەخۆشی مولحیدە وەکو دوو ڕوہەکانی ھەموو سەردەمیەک، و کەسی واش ھەیە دەلێت بەلام لە تاوان ناگەرێتەوێوە و کەسی واش ھەیە دەلێت بە یەقین و ئیخلاسیەوێوە، ئەوێ مەبەست تەواوێ کە بە پاکی و ئیخلاسیەوێوە چونکە ئیخلاسی بناغە ی ھەموو کردووەکانە وەکو لەم فەرموودە یە ھاتوێ

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَقَالَ: لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلَ مِنْكَ لِمَارَأَيْتُ مِنْ حَرِصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ﴾^۱

۱- بوخاری ژمارە ی فەرموودە: ۹۹

واتە: ئەبوهریره (رضی اللہ عنہ) فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کى بەختەورتین کەسە بە تەکا کەت لە پۆژى دواى؟ پێغەمبەرى سەرور (ﷺ) فەرمووی: دەمزانى هیچ کەسێک لە پێش تۆ ئەم پرسىارەم لى ناکات، چونکە بینیم زۆر سورى لەسەر ئەم فەرموودەى، خۆش بەختترین کەس بە تەکا کەنم لەپۆژى دواى، ئەو کەسەى دەلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بە خالسى و دلسۆزى لە ناخەو، کەواتە، دەبیّت وشەى تەوحید بلىن بە دلسۆزى و کردارى بەواتا و مەبەستەکانى بکەین بۆ سەلماندنى باوەردار، چونکە ئەگەر لە قورئانى پیرۆز ورد بینەو دەبینن ئەو ئایەتانەى باسى باوەردەر دەکات یەک سەر باسى کردەوێى چاکەى لەگەڵ دەکات هەرورە کو خۆى گەرە فەرموێت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^١ واتە: ئەوانەى باوەردارن و کار و کردارى چاکە ئەنجام ئەدەن بەپاستى ئەوان خاوەنى بەهەشت و تەبیدا دەمێنەو بە هەمیشەى.

چونکە خۆى گەرە هەرەشەى کى گەرەى کردەو لەو باوەردارانەى کردەو بە گوشتارەکانیان ناکەن، هەر وەرە کو دەفەرموێت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾^(٢) كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ^٢ واتە: ئەى ئەوانەى

١ - البقرة ٨٢

٢ - الصف ٣

باوەڕتان هێناوه بۆ شتێک دەڵێن و بەخۆشتان کاری پێ ناکەن بەپراستی خواى گەوره زۆر توپە دەبێت کە شتێک دەڵێن و کردارى پێ ناکەن.

کەواتە، دەبێت هەول دەین بۆ ئەوەى بگەینە پلە بەرزەکەى باوەڕ چونکە ئەو پلەى هەموو تاوانەکان لە ناو دەبات و خاوەنەکەى دەبێتە جێنشینى بەهەشت، ئەویش باوەڕ و کار و کردەوى چاکەى.

داوامان لە خواى گەورەى کە هاوکاریمان بکات بۆ ئەوەى گوفتار و کردارمان بەگوێرەى باوەڕ و یەقینی ناو دلەمان بێت و خواى گەوره لە مۆتەقین مان هەژمار بکات، ئامین.

فەرمووده‌ی (۱۹)

نیشانه‌ی باوه‌ر

﴿عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَبْرِ (ﷺ) قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ﴾^۱ واته: عبدالله‌ی کوری جبر (په‌زای خوای تعالی لى بیټ) فەرمووی: گویم له ئه‌نه‌س بوو (په‌زای خوای تعالی لى بیټ) له پیغه‌مه‌ری خواوه (ﷺ) که فەرموویه‌تی: خوشویسنی پشتیوانان (أنصار) نیشانه‌ی باوه‌ره و رق لى بونه‌وه‌یان نیشانه‌ی دوورپویه (نفاق).

پروونکردنه‌وه: به‌راستی جیگای خویه‌تی ئه‌م ڕێز و پله‌یه به پشتیوانانی ئیسلام بدریټ ههر وه‌کو پاداشتیکی دنیا‌یی پیش ئه‌وه‌ی بگه‌نه خزمه‌تی به‌دی هینه‌ری بونه‌وه‌ر چونکه پیاوی ته‌نگانه‌بوون بو پالپشتی ئیسلام و پیغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) له‌وکاته‌ی پێویستیان پى بوو ئه‌وانیش به شیوازیکی وا به‌رگریان کرد که له میژووی مرو‌فایه‌تی نه‌زانراوه بزانه ئه‌زیزه‌که‌م خوای گه‌وره چۆن باسیان ده‌کات و په‌زامه‌ندی خۆی بۆیانى سه‌لماندوه هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموویټ:

﴿قَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾^۲ واته:

^۱ - بوخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۱۷

^۲ - التوبة ۱۷

سویند به‌خوا، به‌راستی خوی گه‌وره ته‌وبه‌ی قبول کرد له پیغمبه‌ر و کوچه‌ران و پشتیوانان، نه‌وانه‌ی که شوینی پیغمبه‌ر (ﷺ) که‌وتن له‌کاتی سه‌غله‌تی و ته‌نگانه‌دا (له غه‌زای ته‌بووکدا) دوی نه‌وه‌ی که خه‌ریک بوو دلی ده‌سته‌یه‌کیان له خسته بجیت (بیزاری ده‌بریت) و له وه‌ودوا ته‌وبه‌و په‌شیانی نه‌وانیشی قبول کرد، چونکه به‌راستی نه‌و په‌روه‌ردگاره به‌سوژ ومیهره‌بانه له‌گه‌لیاندا.

که‌واته، به‌ی هۆ نه‌گه‌یشتونه‌ته نه‌و پله‌یه که خوشه‌ویستیان نیشانه‌ی باوه‌ر بیت و رق لیبونه‌وه‌یان دوو رویی بیت، چونکه نه‌وه‌ی له ده‌ستیان هات پیشکه‌شیان کرد ته‌نها له به‌رامبه‌ر به‌هه‌شت، یه‌ک روودای پشتیوانان باس ده‌که‌ین بو نه‌وه‌ی بزاین چ جوړه پیاویک بوون بو ئیسلام، له جه‌نگی حونه‌ین پیغمبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) ده‌سکه‌وته‌کانی به‌سه‌ر مواهیدان دابه‌ش کرد نه‌وه‌ی سه‌د مه‌ر و نه‌وه‌ی په‌نجا وشر و نه‌وه‌ی سه‌د بز به‌لام هیچ شتیکی نه‌دا به پشتیوانان، وه‌کو له‌م فەرموده هاتووه: ﴿لَا أُعْطِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا أُعْطِيَ مِنْ تِلْكَ الْعَطَايَا فِي قُرَيْشٍ وَقَبَائِلِ الْعَرَبِ، وَلَمْ يَكُنْ فِي الْأَنْصَارِ مِنْهَا شَيْءٌ، وَجَدَ هَذَا الْحَيَّ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي أَنْفُسِهِمْ، حَتَّى كَثُرَتْ فِيهِمُ الْقِلَّةُ، حَتَّى قَالَ قَائِلُهُمْ لَقِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَوْمَهُ: فَدَخَلَ عَلَيْهِ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ هَذَا الْحَيَّ قَدْ وَجَدُوا عَلَيْكَ فِي أَنْفُسِهِمْ لِمَا صَنَعْتَ فِي هَذَا الْفِيءِ الَّذِي أَصَبْتَ، قَالَ فَأَيْنَ أَنْتَ مِنْ ذَلِكَ يَا سَعْدُ؟ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَا أَنَا إِلَّا أَمْرٌ مِنْ قَوْمِي

قَالَ فَاجْمَعْ لِي قَوْمَكَ فِي هَذِهِ الْحَظِيرَةِ قَالَ فَخَرَجَ سَعْدٌ، فَجَمَعَ النَّاسَ فِي تِلْكَ الْحَظِيرَةِ فَاتَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَحَمِدَ اللَّهَ، وَأَثْنَى عَلَيْهِ بِالَّذِي هُوَ لَهُ أَهْلٌ، ثُمَّ قَالَ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ مَا قَالَهُ بَلَّغْتَنِي عَنْكُمْ وَجَدْتُمُوهَا فِي أَنْفُسِكُمْ؟ أَلَمْ آتِكُمْ ضُلَالًا فَهَذَا كُمُ اللَّهُ؟ وَعَالَةً فَأَغْنَاكُمُ اللَّهَ؟ وَأَعْدَاءُ فَأَلَفَ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ؟ قَالُوا بَلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْنٌ وَأَفْضَلُ قَالَ أَلَا تُحِبُّونَنِي يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ؟ قَالُوا وَبِمَاذَا نُحِبُّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ أَمَا وَاللَّهِ لَوْ شِئْتُمْ لَقُلْتُمْ فَلَصَدَقْتُمْ وَصَدَقْتُمْ أَتَيْتَنَا مُكْذِبًا فَصَدَقْنَاكَ، وَمَخْذُولًا فَنَصَرْنَاكَ، وَطَرِيدًا فَأَوَيْنَاكَ، وَعَائِلًا فَاسْتَيْنَاكَ. أَوْجَدْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ فِي لُعَاعَةٍ مِنَ الدُّنْيَا تَأَلَّفْتُ بِهَا قَوْمًا لِيُسَلِّمُوا، وَوَكَلْتُمْ إِلَى إِسْلَامِكُمْ أَفَلَا تَرْضَوْنَ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالشَّاةِ وَالْبَعِيرِ، وَتَرْجِعُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي رِحَالِكُمْ؟^١ واتە: كە پێغەمبەرى

خۆشەویست (ﷺ) دەست کەوتە کانی حوێنی دەبه‌ش کرد به‌سه‌ر قورەیش و عەرەبه‌کانی له‌گه‌ڵی بوون، هه‌یچی‌شی لێ نه‌دا به‌ پشتیوانان خه‌ریک بوو شتی‌ک له‌ دڵی پشتیوانان دروست بیه‌ت تاوه‌کو گوته‌یان پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) گه‌یشه‌ خزم و که‌س و کارى خۆی: سه‌عدی کۆری عوباده‌ (رضی‌الله‌عه‌نه) چوه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبەر (ﷺ) فەرمووی: ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) ئە‌و کۆمه‌له‌ شتیکیان له‌ دڵدا دروست بووه‌ به‌رامبه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ کردت، فەرمووی: ئە‌ی تۆ چی ده‌لێی ئە‌ی سه‌عه‌د؟! سه‌عه‌د فەرمووی: منیش که‌سه‌یکم له‌ هۆزه‌که‌م،

١- أحمد ژماره‌ی فەرمووده: ١١٧٣٠

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی: ئە‌ی سه‌عه‌د پشتیوانانم بۆ کۆکه‌وه، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چووه‌ ناویان و همه‌د و سوپاسی خ‌وای گه‌وره‌ی کرد و فەرمووی: ئە‌ی کومه‌لی پشتیوانان شتی‌کم بیستوه‌ ئایا شتی‌ک چوه‌ دل‌تانه‌وه؟! ئایا نه‌هاتمه‌ ناوتان ئیوه‌ گو‌م‌پ‌را بوون خ‌وای گه‌وره‌ به‌ ه‌وی منه‌وه‌ پ‌ین‌وینی کردن؟ هه‌ژار نه‌بوون خ‌وای گه‌وره‌ ده‌وله‌مه‌ندی کردن؟ و دوژمن نه‌بوون خ‌وای گه‌وره‌ ئیوه‌ی کرد به‌د‌و‌ست؟ گو‌تیان: به‌لی ئی‌مه‌ منه‌ت باری خ‌وای گه‌وره‌ پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ینه (ﷺ) ئە‌وجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: بۆ وه‌لامم ناده‌نه‌وه؟ گو‌تیان: به‌چی وه‌لامت بده‌ینه‌وه؟ فەرمووی: سو‌ین‌د به‌ په‌روه‌ردی‌گار ئە‌گه‌ر ئیوه‌ ب‌ل‌ین راست ده‌که‌ن و باوه‌ریشان پ‌ی ده‌کر‌یت، پ‌یم ب‌ل‌ین ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هات‌و‌یه‌ لامان له‌ کاتی‌ک‌دا قه‌ومه‌که‌ت به‌ در‌و‌ز‌یان خ‌ست‌ب‌وی باوه‌رمان پ‌یت کرد و له‌ کاتی‌ک‌دا له‌ لای‌ه‌ن قه‌ومه‌که‌ت د‌ژ‌ات‌یت ده‌ک‌را پ‌ال‌پ‌شتی‌مان لی کردی و ده‌ر‌ک‌راب‌وی ت‌و‌مان له‌ خ‌و‌گ‌رت و هه‌ژار بووی دل‌ نه‌وایی‌مان کردی؟ ئە‌ی کومه‌له‌ی پشتیوانان، ئە‌وجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: شتی‌ک چووه‌ دل‌تانه‌وه‌ بۆ که‌می‌کی د‌و‌ن‌یا؟ ده‌سه‌که‌وته‌کان د‌لی که‌سان‌تی‌کم پ‌ی را‌گ‌رد؟! ئیوه‌شم پ‌اده‌ستی باوه‌رکه‌تان کرد، ئایا پ‌یتان چ‌و‌نه‌ خه‌ل‌ک ب‌زن و و‌ش‌تر بی‌اته‌وه‌ و ئیوه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌گه‌ل خ‌و‌تان به‌نه‌وه؟ ئە‌وجا پیغه‌مبه‌ری پ‌یشه‌وا (ﷺ) فەرمووی:

﴿لَوْلَا الْهَجَرَةُ لَكُنْتُ امْرَأً مِنَ الْأَنْصَارِ وَلَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا وَشِعْبًا لَسَلَكْتُ وَادِي الْأَنْصَارِ وَشِعْبَهَا﴾^۱ واته: ئەگەر لەبەر گەورەیی پاداشتی کۆچکردن نەبوايه؟ دەبومه یه کێک له پشتیوانان، ئەگەر هه‌موو خه‌ڵک به‌ دۆل و ڕیگایه‌ک بڕۆن و پشتیوانانیش به‌ ڕیگایه‌کی تر بڕۆن، ئەوه به‌ ڕیگای پشتیواناندا ده‌ڕۆشتم.

ئه‌وجا له‌ کۆتایش فەرمووی: ﴿اللَّهُمَّ ارْحَمِ الْأَنْصَارَ، وَأَبْنَاءَ الْأَنْصَارِ، وَأَبْنَاءَ أَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ﴾^۲ واته: خوايه به‌زه‌یت بێته‌وه به‌ پشتیوانان و منداڵه‌کانی پشتیوانان و نه‌وه‌کانی پشتیوانان.

ئه‌مه‌ دلوپیکه‌ له‌ ده‌ریایه‌کی چاکه‌ و فه‌زلی پشتیوانان و گه‌وره‌ی پروایان، ده‌لێن یاربی خوايه خۆشه‌ویستی پشتیوانان و سه‌رجه‌م تیکۆشه‌رانی ئیسلام له‌ دڵمان بچه‌سپینی و بمانکه‌یه‌ خۆشه‌ویستانی پشتوانان و له‌گه‌ڵ ئەواندا هه‌شرمان بکه‌ی ئامین.

^۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۳۷۷۸

^۲ - احمد ژماره‌ی فەرمووده: ۱۱۷۳۰

فەرموودهی (٢٠) باوهر کرداری تمواو کبییه

«عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ»^١ واته: له هاوه‌لی خوشه‌ویسته‌وه ئه‌نه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خوای تعالی لی بیت) له پیغه مبه‌ری مه‌زنه‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: به‌راستی هیچ که‌سیکتان باوهر دارینه تاوه‌کو ئه‌وه‌ی بو‌خوتان پیتان خوشه بو براکه‌شتان خوش نه‌بیت.

پروونکردنه‌وه: به‌راستی ئهم فەرمووده‌یه و هاوشیوه‌کانی بناغه‌و بنچینه‌کانی برایه‌تی داده‌مه‌زرینن و هه‌سوودی و رق و کینه ناهیلین له ناو کومه‌لگای موسولمانان، چونکه موسولمانان ده‌بیت هه‌ست به حال و گوزه‌رانی یه‌کتری بکه‌ن هه‌ر خوشییه‌ک هه‌بیت بو یه‌کتریان بویت و داوا له خوای گه‌وره بکه‌ن که هه‌ر خراپه و نارحه‌تیه‌ک هه‌بیت له پرواداران به دووریته به‌لام به‌داخه‌وه به‌ناو موسولمان ده‌بنه‌هوی ئازار و خراپه بو پرواداران که‌واته، ده‌بیت هه‌ول بده ین بو ئه‌وه‌ی نه‌بینه کیشه و گرفت بو پرواداران و زوریش بترسیین نه‌وه‌ک ببینه هوکاری نارحه‌تیان چونکه خوای گه‌وره هه‌ره‌شه‌یه‌کی توند له‌و که‌سانه ده‌کات

١ - البخاري ژماره‌ی فەرمووده: ١٣

که ئەزیه‌ت ئازاری ب‌پرواداران د‌ده‌دن به‌بێ هیچ هۆیه‌ک ه‌هر وه‌کو ف‌ه‌رموویه‌تی:
 ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾^۱ واته: ئەوانه‌ی ئازاری پیاوانی و ژنانی ئیماندار د‌ده‌دن بێ هیچ تاوانێک
 کردی‌تیان ب‌یگومان ئەوانه‌ درۆو بوختان و گوناخی ناشکرایان ه‌ه‌ل‌گرتووه‌.

بۆ هیچ باوه‌پداریکیش په‌وا نیه‌ به‌ چاویکی سوک ته‌ماشای موسولمانان ب‌که‌ن
 یان تان له‌ یه‌کتری ب‌ده‌ن و ناو و ناتۆره‌ی ناشرین بۆیه‌ک تر ب‌بینه‌وه‌ ه‌ه‌روه‌کو
 خوا‌ی بالاده‌ست ف‌ه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ
 أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ﴾^۲ واته: ئە‌ی
 ئەوانه‌ی ب‌پرواتان ه‌یناوه‌! با هیچ پیاویکتان گ‌الته‌ و مه‌سخه‌ره‌ به‌ پیاویکی تر
 نه‌کات له‌وانه‌یه‌ گ‌الته‌ پ‌یکراوه‌کان (لای خوا‌ی گ‌وره‌) له‌ گ‌الته‌چیه‌کان به‌‌پ‌ر‌یز‌تر‌بن
 و ه‌ه‌روه‌ها با ئافره‌تیش گ‌الته‌ به‌ ژنانی تر نه‌که‌ن چونکه‌ له‌ وانه‌یه‌ ژنه‌ گ‌الته‌
 پ‌یکراوه‌کان (لای خوا‌ی گ‌ه‌وره‌) له‌ گ‌الته‌چیه‌کان با‌ش‌تر‌بن، ته‌رازووی چاکیی و،
 خراپیی ته‌نها لای خوا‌ی زانا و دانا‌یه‌.

چونکه‌ ئەم سیفه‌ته‌ ده‌بیته‌ ک‌ی‌بر و له‌ خ‌وبایی ب‌ون ک‌ی‌بریش، ه‌ۆکاریک نه‌چونه‌
 به‌ه‌ه‌شته‌ ه‌ه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌ف‌ه‌رمووی:

۱- الأحزاب ۵۸

۲- الحجرات ۱۱

﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ، وَغَمَطُ النَّاسِ﴾^۱ واته: هه‌ر کسێک تۆسقاله زه‌ره‌یه‌ک کبیری له دڵ بیټ ناچته

به‌هه‌شه‌وه. پیاویک گوتی باشه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ته‌گه‌ر که‌سیک پێی خوش بیټ پۆشاکێ جوان بیټ و پێلاوی جوان بیټ ئایا ئوه‌ کبیره؟ پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) فەرمووی: خوای گه‌وره‌ جوانه و جوانیشی پێی خوشه، به‌لام کبیر ره‌تکردنه‌وه‌ی حه‌ق راستیه و سه‌یر کردنی خه‌ڵکه به‌ چاویکی سوک.

چونکه ئه‌م کاره ده‌بیته‌ هۆی عوجب و سه‌رسامبون به‌خۆ و گومانی چاکبه‌خۆ بردن خوای گه‌وره‌ش پێگه‌ری ئه‌م شته‌ی لێکردوینه هه‌ر وه‌کو فەرموویه‌تی: ﴿فَلَا تَزُكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾^۲ واته: خۆتان به‌چاک و باش ناو نه‌به‌ن چونکه هه‌ر به‌خۆی ده‌زانیت کیتان ته‌قواداره.

که‌واته، چیه‌ان بۆ خۆمان پێی خوش بیټ له مال و مندال و خوشی دنیا و دوا رۆژ ده‌بیټ بۆ هه‌موو موسولمانیکیش پێمان خوش بیټ و هه‌رشتیکان بۆخۆمان پێی ناخۆش بیټ به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌بیټ بۆ هه‌موو موسولمانان پێی ناخۆش بیټ چونکه بروادارانی راسته‌قینه‌ خوشی و ناخۆشی یه‌کتر به‌ هی خۆیان ده‌زانن هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی:

۱ - مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ۹۱

۲ - النجم ۳۲

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^۱ واتہ:

تہنہا پرواداران بران کہواتہ، سولح و ناشتی لہنیوان براکانتان بکہن بؤ ئہوہی سہرفہ رازبن.

کہواتہ، ئہی شوینکہ وتوانی (محمد) کاتی خوہتی دلہان پاک بکہینہوہ لہ بہرامبہر یہ کتری و بوغز و ناحہزی پرواداران لہ دلہان دہربینن بہ ئومیدی ئہوہی بین بہ برای راستہقینہی ئیمانی چونکہ وہسیہتی پیغہمبہری خواہی (ﷺ) بؤ ہموو ئوممہ تہ کہی ہہروہ کو فہرموویہ تی: ﴿كُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا﴾^۲ واتہ: بین بہ برا وہ کو بہندہ کانی خوی گہورہ.

چونکہ ئہ گہر بوین بہ برا لہ سہر پروا و عہقیدہیہ کی پاک ئہوہ دوور دہبین لہ ئازار دانی یہ کتری ہہروہا لہدوا پڑیشدا دہبین بہ پالپشت و تکاکار بؤ یہ کتر وہ کو پیغہمبہری خوا (ﷺ) کہ باسی باوہرداران دہکات لہوکاتہی لہ پردی سیرات دہپہرنہوہ و دہفہرموویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ نَجَوْا فِي إِخْوَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِخْوَانُنَا كَانُوا يُصَلُّونَ مَعَنَا، وَيُصُومُونَ مَعَنَا وَيَعْمَلُونَ مَعَنَا فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَذْهَبُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ دِينَارٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرِجُوهُ﴾^۳ واتہ: لہو کاتہی پرواداران لہ پردی سیرات دہپہرنہوہ و دہبینن براکانیان مانہوہ ہاوار

۱ - الحجرات ۱۰

۲ - البخاری ژمارہی فہرموودہ: ۶۰۶۴

۳ - البخاری ژمارہی فہرموودہ: ۷۴۳۹

ده‌که‌ن و ده‌لێن ئه‌ی په‌روردیگاره‌ براکانمان ئه‌وانه‌ی له‌ گه‌ڵ ئیمه‌ نوێژیان ده‌کرد
و له‌ گه‌ڵمان به‌پڕۆزو ده‌بون و له‌ گه‌ڵ ئیمه‌ کاری چاکیان ئه‌نجام ده‌دا، خوای
گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: ده‌پڕۆن ئه‌وه‌ی به‌قه‌د دیناریک پڕوای له‌ دلدا هه‌بی‌ت
ده‌ریبینن.

واته‌، براهه‌تی له‌ سه‌ر بنه‌مای ئیمان سوودی دنیا و دوا پڕۆیش هه‌یه‌ بۆ
موسولمانان.

داوامان له‌ خالقی ئاسمان و زه‌ویه‌ له‌ تاوان و هه‌له‌کانمان خۆش بی‌ت و
بمانکات به‌ پڕوادی راسته‌قینه‌، ئامین.

فەرمووده‌ی (۲۱)

ته‌واو بوونی باوه‌پر

«عَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رضي الله عنه)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ؛ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ»^۱ واته: له هاو‌ه‌لی ئه‌زیزه‌وه باوکی ئومامه (په‌زای خوای تعالی لى بیټ) له پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: هەر که‌سیک خو‌شه‌ویستی له‌پیناو خوای گه‌وره‌ بیټ و رق لی‌بونه‌وه‌شی له‌پیناو خوای گه‌وره‌ بیټ و به‌ خشینه‌که‌ی له‌پیناو خوای گه‌وره‌ بیټ و گرتن و نه‌ به‌خشینه‌کانی هەر له‌پیناو خوای گه‌وره‌ بیټ ئه‌وه به‌پراستی که‌یشتوته ته‌واوی باوه‌پر.

پروون‌کردنه‌وه: واته، موسولمان ده‌بیټ ئه‌وشتانه‌ی خو‌ش بو‌یت که خوای گه‌وره خو‌شی ده‌و‌یت چونکه له‌به‌ر خوای تعالی خو‌شی ویستوه و ده‌بیټ خو‌ی له‌و شتانه به‌ دوور بخاته‌وه که خوای بالاده‌ست خو‌شی ناو‌یت ئه‌وجا رقی له‌و شتانه بی‌یته‌وه که خوای په‌روه‌ردیگار خو‌شی ناو‌یت، چونکه له‌به‌ر خوای گه‌وره رقی لى ده‌بیته‌وه و ده‌بیټ هه‌موو به‌خشینه‌کانی له‌ پیناو خوای می‌ه‌ره‌بان بیټ چونکه ئه‌گه‌ر له‌پیناو هەر شتیک ببه‌خشیټ ته‌نها ئه‌وه‌ی به‌ده‌ست ده‌که‌و‌یت

^۱- أبوداود ژماره‌ی فەرمووده: ۴۶۸۱

به‌لام باوه‌ردار په‌زامه‌ندی خوای موته‌عالی مه‌به‌سته‌ واته؛ ده‌بیّت ته‌نها له‌ پیناو خوای به‌خشنده‌ ببه‌خشیت بو‌ ئه‌وه‌ی بییته‌ جیگای په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره؛ و ده‌بیّت هیچ شتیک‌ خه‌رج نه‌که‌ین له‌سه‌ریچی فەرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ پاشان پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست، ئه‌م فەرمووده‌یه‌ فیرمان ده‌کات بو‌ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌موو ژیانمان پاداشت وه‌ربگرین چونکه‌ ئه‌م فەرمووده‌ پیرۆزه‌ هه‌ردوو جوّره‌ کرداری کو‌کردوته‌وه‌ کرده‌وه‌ی دل‌ ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ خوشویستن و رق‌ لی‌ بونه‌وه، و کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانی لاشه‌، ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ به‌خشین و نه‌به‌خشین، که‌واته، خوشه‌ویستان با هه‌موو ژیانمان له‌پیناو خوای به‌خشنده‌ بیّت و بو‌ به‌ده‌ست هیئانی په‌زامه‌ندی خوا به‌خشنده‌ بیّت هه‌روه‌کو فەرمانمان پی‌ کراوه‌ چونکه‌ ئیمه‌ به‌نده‌ین، به‌نده‌ش جیبه‌ جی‌ کاری فەرمانه‌کانی گه‌وره‌که‌یه‌تی گه‌وره‌ی ئیمه‌ش خوای بالا‌ ده‌سته؛ فەرمانمان پی‌ ده‌کات له‌ ژیر فەرمانه‌کانی خوی بژین هه‌ر وه‌کو فەرموویه‌تی: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.. لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾^۱ واته‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌ی ئیانداری بلێ به‌پاستی نوێژ و حج‌ و دروشمه‌کانی و سه‌رجه‌م چاکه‌ و به‌ندایه‌تیم هه‌روه‌ها ژیان و مردنیشم تاییه‌ته‌ بو‌ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌ و هیچ هاوه‌لنکی بو‌ نییه‌ هه‌ر به‌وه‌ش فەرمانم پیکراوه‌ و

ده‌بئی هەر له پیناو خوای گه‌وره بژییم و بمرم و من یه‌که‌م که‌سیشم له‌پیزی موسلمانانی ئەم ئوممه‌ته‌دا.

چونکه هەر که‌سیک بئی باوه‌پر بیت و ژیان و مردنی بۆ خوای بونه‌وه‌ر نه‌بیت بونی ئەو له‌سه‌ر زه‌وی هەر وه‌کو ئاژه‌له، هەر وه‌کو خوای گه‌وره دهرباره‌ی بئی باوه‌پان فەرموویه‌تی: **«الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ»**^۱ واته: ئەوانه‌ی بئی باوه‌پوون، له‌زه‌ت ئەبه‌ن و ئەخۆن له‌ دونیادا هەر وه‌ک ئاژه‌ل ده‌خۆن و بیری هیچ شتیکیان لا نیه ئاگریش جیگایه‌ بۆیان.

واته: چه‌ند رۆژی رائه‌بویرن به‌لام سه‌ره‌نجامیان دۆزه‌خه، چونکه باوه‌پدار مه‌به‌ستی له‌ خۆراک ئەوه‌یه به‌هۆیه‌وه‌ بژیت به‌لام کافر و بئی باوه‌پان هه‌موو هیوایه‌تیان له‌ ژیان تیرکردنی زک و دامینیانه، به‌لام مروّقی باوه‌پدار ده‌بیت مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌ ژیان به‌ده‌ست هینانی په‌زامه‌ندی خوای بالاده‌ست بیت، با ته‌ماشای هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکه‌ین بزاین خوای بئی هاوتا چۆن باسیان ده‌کات له‌ قورئان **«الَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا»**^۲ واته: ئەو که‌سانه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رن (ﷺ) له‌ به‌رامبه‌ر بئی باورن ئازا و توند و به‌هیزن، له‌ ناو خوشیاندا میه‌ره‌بان و به‌ سۆزو دل نه‌رم‌ن ده‌یان‌بینیت هه‌رده‌م خه‌ریکی ږکوع و سه‌جده‌ن، واته: زۆر

۱- محمد ۱۲

۲- الفتح ۲۹

خه‌ریکی خواپه‌رستی و نوێژن، به‌ شه‌و، شه‌و نوێژ ده‌که‌ن و به‌ رۆژیشدا سوار چاکی مه‌یدانن، هه‌موو مه‌به‌ستیشیان هه‌موو کات ئاواتیان به‌ده‌ست هه‌ینانی فه‌زڵ و به‌هره و میهره‌بانی خوای بالاده‌سته.

مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ خوایان لێ پازیی بی‌ت، چونکه ئه‌گه‌ر بۆ خوای گه‌وره نه‌ژین و دینه‌که‌ی خۆمان وه‌کو خۆی په‌په‌وه نه‌که‌ین؟ خوای گه‌وره هه‌ره‌شه‌یه‌کی توندمان لێ ده‌کات و ده‌فه‌رموویت: **«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ»** واته: ئه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه! هه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه له‌ ئایینی خۆی، واته له‌ دینی ئیسلام پاشگه‌ز بیه‌تته‌وه و هه‌لگه‌رپه‌تته‌وه خوای بی گه‌رد له‌مه‌ولا که‌سانیک دینیت، ئه‌وه‌نده به‌ره‌فرمانی ده‌بن خوشی ده‌وین و ته‌وانیش ته‌ویان خوشده‌وی و له‌ ئاستی باوه‌پداران خۆ به‌که‌مزان و به‌ سۆزن و له‌ به‌رامبه‌ر کافر و بی باوه‌پران خۆ به‌ گه‌وره‌زان و سه‌ربلند و ده‌روونه‌رز و توندوتیژ و به‌ هه‌لمه‌تن بۆ په‌زنامه‌ندی خواش تیده‌کۆشن و جه‌نگ ده‌که‌ن و له‌ ته‌عن و لۆمه‌ی لۆمه‌که‌رانیش ناترسن و باکیان نابیت.

که‌واته، با هه‌ولبده‌یه‌ن بۆ دوا پۆژمان بکه‌ین و بلین یاره‌بی موه‌فق و پالپشت و کۆمه‌که‌نایی بو ئه‌وه‌ی هه‌موو ژیان و مردنیشان بۆ په‌زنامه‌ندی تو بیت ئامین.

فہرموودہی (۲۲) بہ ہیژترین گریہ کانی باوہر

﴿قال: رسول الله ﷺ أوثق عرى الإيمان الموالاة في الله والمعاداة في الله والحب في الله والبغض في الله﴾^۱ واتہ: خوشہ ویستمان (ﷺ) فہرموویہ تی: توند ترین گریہ کانی باوہر خوشہ ویستیہ لہ پیئاو خواہی گہ ورہ و رق لیبونه وویہ لہ پیئاو خواہی گہ ورہ.

پوونکر دنہ وہ: دہ بیٹ پرواداران یہ کتریان خوش بویت و تہ نہاش لہ پیئاو خواہی گہ ورہ بیت خوشہ ویستیان ئہ و جا ہر کہ سیک تہ قوا و خواہہ رستی زیاتر بیت لای پرواداران خوشہ ویستر دہ بیت، بویہ دہ بیت خوشویستن و رق لی بونہ وہ بہ پەرستن بزائین چونکہ واجبہ، شیخی ئیسلام ابن تیمیہ (رحمہ اللہ) دہ فہرموویت: ﴿و لِيُعْلَمَ أَنَّ الْمُؤْمِنَ تَجِبُ مَوَالَاتُهُ وَإِنْ ظَلَمَكَ وَاعْتَدَى عَلَيْكَ وَالْكَافِرُ تَجِبُ مَعَادَاتُهُ وَإِنْ أَعْطَاكَ وَأَحْسَنَ إِلَيْكَ فَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ بَعَثَ الرِّسْلَ وَأَنْزَلَ الْكُتُبَ لِيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَيَكُونُ الْحُبُّ لِأَوْلِيَائِهِ وَالْبَغْضُ لِأَعْدَائِهِ﴾^۲ واتہ: دہ بیت باوہر دارمان خوش بویت ئہ گہر ستہم و تہ عداشی لی کردین، و

^۱ - (الألباني: السلسلة الصحيحة، ۹۹۸)

^۲ - مجموع الفتاوى ۲۸/۲۰۹

ده‌بیټ ړقمان له کافر بیټ ته‌گه‌ر چاکه‌شی بو‌مان هه‌بیټ، خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌رانی ړاوانه‌ کړدوه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی دین هه‌ر هه‌مووی بو‌ خوای گه‌وره‌ بیټ. واته: خو‌شویستنی خو‌شه‌ویستانی خوای گه‌وره‌ و ړق لی بونه‌وه‌ی دو‌ژمنانی، چونکه‌ هه‌ر که‌سی‌کمان خو‌ش بو‌یټ له‌گه‌ل ته‌و‌ حه‌شرو‌ حیساب‌مان ده‌کریټ، هه‌ر وه‌کو‌ سه‌روه‌رمان (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ»^۱ واته: مرو‌ف له‌گه‌ل ته‌و‌ که‌سه‌ ده‌بیټ که‌خو‌شی ده‌ویټ.

ئینجا‌ هاوه‌لی‌ ئازیز ته‌نه‌سی‌ کو‌ری‌ مالیک ده‌فه‌رموویټ: «فَمَا فَرَحْنَا بِشَيْءٍ بَعْدَ الْإِسْلَامِ، فَرَحْنَا بِقَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) إِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ، فَأَنَا أُحِبُّ رَسُولَ اللَّهِ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ؛ وَأَنَا أَرْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ؛ لِحُبِّي إِيَّاهُمْ وَإِنْ كُنْتُ لَا أَعْمَلُ بِعَمَلِهِمْ»^۲ واته: ته‌نه‌س ده‌فه‌رموویټ: دل‌مان به‌ هیچ شتی‌ک خو‌ش نه‌بووه‌ له‌ دوا‌ی ئیسلام وه‌کو‌ دل‌ خو‌شیمان به‌م فه‌رمووده‌یه‌ چونکه‌ من پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ته‌بو‌ به‌کر و عومه‌رم خو‌ش ده‌ویټ و داواشم وایه‌ له‌گه‌لیان به‌م ته‌گه‌ر کرداریشم وه‌کو‌ کرداری ته‌وان نه‌بیټ. بی‌زانه‌ ړه‌حمه‌تت لی‌بیټ خو‌شه‌ویستی له‌ پی‌ناو خوای گه‌وره‌ هو‌کاری به‌ده‌ست هی‌نانی خو‌شه‌ویستی خوايه‌ هه‌ر وه‌کو‌ له‌م فه‌رمووده‌ قودسیه‌ هاتوه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: «وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِي»^۳

۱- البخاری ژماره‌ی فه‌رمووده: ۶۱۶۸

۲- أحمد ژماره‌ی فه‌رمووده: ۱۳۴۱۹

۳- أحمد ژماره‌ی فه‌رمووده: ۲۲۰۳۰

واته: خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: خوشه‌ویستی من واجب بوو ئه‌و که‌سانه‌ی له‌پیناو من یه‌کتریان خوش ویستوه.

به‌پیچه‌وانه‌وه ده‌بیټ ړقمان له‌بئی باوه‌پان بیټ له‌بهر کرداره‌ کوفری و خراپه‌کانیان نه‌ک له‌بهر خودی خویان وه‌کو مروّف چونکه‌ ئه‌م خاله‌ دروشمی یه‌کخواپه‌رستانه، خوای گه‌وره پیغه‌مبهر ئیبراهیمی (علیه‌ السلام) و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا کردوټه‌ پیښه‌نگ بۆمان هه‌روه‌کو فهرموویه‌تی: «قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ»^۱ واته: به‌پراستی بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ ئه‌ی ئیپانداران له‌ ئیبراهیم و ئه‌وانه‌ی بپروایان هی‌نابوو له‌گه‌ل‌یا سهر مه‌شقییه‌کی چاک و جوان، له‌وکاته‌ی به‌ هوّزه‌که‌ی (کافری) خویان گوت به‌پراستی ئیمه‌ بیزار و به‌رین له‌ خوټان و له‌و په‌رستراوانه‌ی جگه‌ له‌ خوای گه‌وره ده‌یانپه‌رستن.

که‌واته، نابیټ که‌مترین خوشه‌ویستیپان هه‌بیټ بۆ دوژمنانی خوای بئی هاوتا، نه‌وه‌ک له‌گه‌لیان توشی خه‌شم و عه‌زابی خوای خاوه‌ن عه‌رش بین په‌نا به‌خوای گه‌وره، خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: «وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ»^۲ واته: نابیټ که‌مترین خوشه‌ویستیپان هه‌بیټ بۆ سته‌مکاران ئه‌گه‌رنا له‌گه‌ل ئه‌وان توشی ناگر ده‌بن.

۱- الممتحنة ۴

۲- هود ۱۱۳

چونکه، **﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾**^۱ واته: به‌راستی
 فیرعه‌ون و هامان و له‌شکر و سه‌ربازه‌کانیان تاوانبار و هه‌له‌بوون.
 خوای گه‌وره‌حوکمی هه‌موانی وه‌کویه‌ک داناوه‌چونکه به‌پال‌پشتی هه‌مووان
 خراپه‌که ئه‌نجام ده‌درا، که‌واته با‌ئاگاداری خو‌مان بین و بشزانین کیان خو‌ش
 بو‌یت ئه‌وه له‌گه‌ل ئه‌وان هه‌شر ده‌کرین، داوامان له‌خوای گه‌وره‌یه له‌گه‌ل
 ئه‌سحاب و پیشه‌واکه‌یان که پیغهمبه‌ره (ﷺ) هه‌شرمان بکات ئامین.

فەرمووده‌ی (٢٣) نویکردنه‌وه‌ی باوه‌پر

«عن عبد الله بن عمرو (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ) إن الإيمان ليخلق في جوف أحدكم كما يخلق الثوب، فاسألوا الله أن يجدد الإيمان في قلوبكم»^١
واته: له هاوه‌لی به‌پ‌یزه‌وه عبد‌الله‌ی کوری عه‌مرو (په‌زای خوای تعالی لی بیت) له خۆشه‌ویستی گه‌وره‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: به‌پ‌استی باوه‌پر له ناختان کۆن ده‌بیټ هه‌ر وه‌کو چۆن جل و پۆشاک کۆن ده‌بیټ که‌واته داوا له خوای گه‌وره بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی باوه‌پر له دله‌کانتانه‌وه نوی بکاته‌وه.

پروونکردنه‌وه: بزانه ره‌حمه‌تی خوات لی بیت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نموونه‌ی شتیکی نادیارمان بۆ ده‌هینیته‌وه به‌شتیکی به‌رچا و چونکه به‌داخه‌وه زۆریک له خه‌لک زانا و دانان له بواری و گۆزه‌رانی دنیا به‌لام زۆر نه‌زان و نه‌فامان له زانستی قیامه‌ت هه‌ر وه‌کو خوای بالاده‌ست زه‌می که‌سانیک ده‌کات و ده‌فه‌رموویټ: «يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ»^٢
واته: زۆر که‌س هه‌ن زانا و شاره‌زان له پ‌واله‌تی دنیا به‌لام له بواری قیامه‌ت و پۆژی کۆتایی بی ئاگان.

^١ - صحیح الجامع ژماره‌ی فەرمووده: ١٥٩٠

^٢ - الروم ٧

واته چۆن خانوو ده‌کان ماوه ماوه خاوه‌نه‌که‌ی که‌م و کورپه‌کانی چاک ده‌کاته‌وه و بویاگی ده‌کاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی کۆن نه‌بی‌ت بیروباوه‌پیش ئاوا پپووستی با تازه کردنه‌وه‌یه چونکه هه‌ور و په‌شای تاوان سه‌قفی دله‌کان داده‌پۆشن ئه‌وجا ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی خاوینی نه‌کاته‌وه به‌ ئیستغفار و ته‌وبه و کاری چاکه ئه‌م دله‌ په‌ش ده‌بی‌ت و تاریکی دایده‌پۆشی‌ت هه‌ر وه‌کو پزیشکی دلان پیغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) فەرموویه‌تی: **«إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُّكِتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ {كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ}»**^۱ واته: ئه‌گه‌ر به‌نده هه‌له‌یه‌کی کرد و تاوانیکی ئه‌نجام دا خالیکی په‌ش له‌ سه‌ر دلی ده‌کری‌ت ئه‌گه‌ر وازی هی‌نا و ته‌وبه‌ی کرد و داوای لیخۆش‌بو‌نی له‌ خوای گه‌وره کرد پاک و خاوین ده‌بی‌ته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر گه‌راوه و ده‌ستی به‌تاوان کرده‌وه خاله‌که گه‌وره ده‌بی‌ت تاوه‌کو هه‌موو دلی داده‌پۆشی‌ت (په‌نا به‌الله) ئه‌وجا فەرمووی: ئه‌مه ئه‌و داپوشینه‌یه که خوای گه‌وره باسی کرده‌وه، له‌ پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: **«كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ»**^۲ واته: دله‌کانیان داپۆشران به‌هۆی کرده‌وه‌کانیان.

۱- الترمذي ژماره‌ی فەرمووده: ۳۳۳۴

۲- المطففين ۱۴

کہ واتہ، با بہ خۆماندا بچینہوہ و بیزانین باوہرمان لہ زیاد بونہ یاخود لہ کزی و لاوازیہ؟

ہہروہ کو ریوایت کراوہ لہ ئہبو درداوہ (رضی اللہ عنہ) کہ دہیفہرموو: ﴿إِنْ مِنْ فَه الْعَبْدُ أَنْ يَتَعَاهَدَ إِيْمَانَهُ وَمَنْقَصَ مَعَهُ وَمِنْ فَه الْعَبْدُ أَنْ يَعْلَمَ أَيْزَادَ الْإِيْمَانِ أَمْ يَنْقُصُ وَأَنْ يَعْلَمَ نَزْغَاتِ الشَّيْطَانِ أَنِي تَأْتِيهِ﴾^۱ واتہ: لہ ژیری و تیگہ یشتنی بہندہ ئہوہیہ کہ بہ بہردہوام بہ باوہرہ کہی خۆیدا بچینہوہ و بزانتیت چ لیی کہمی کردوہ، دہبیت بیزانتیت ئایا باوہرہ کہی زیاد دہکات یاخود کہم دہکاتہوہ و بیزانتیتیش فیلہ کانی ئیبلیس و بزانتیت ئیبلیس لہ چ رپگایہ ک بوی دیت.

خوای گہورہ نمونہی باوہری بہ درہختی بہردار ہیناوہتہوہ و دہفہرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾^۲ واتہ: ئایا نہ تانبینیوہ و نہ تانزانیوہ چۆن خوای گہورہ نمونہ دہینیتہوہ بہ درہختیکی بہردار رپہ کہی بہتوندی داکوتراوہ لہ زہوی ولق و پوپہ کانیشی بہ ئاساندا بلاوبونہ تہوہ.

ئیین عہباس رہزا و رہحمہ تی خوای گہورہ لہ خۆی و باوکی بیت دہفہرموویت: ﴿كَلِمَةً طَيِّبَةً﴾ واتہ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴿أَصْلُهَا ثَابِتٌ﴾^۳ واتہ: لہ دلی باوہر دار. بنگومان درہختیش ئہ گہر ئاو نہدریت ووشک دہبیتہوہ.

۱ - شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة / ۱۷۱۰

۲ - ابراہیم ۲۴

۳ - تہفسیری نبین کہ ئیر

باوەڕیش بە هەمان شیوەیە، هەروەکو بزیشکی دڵان ابن القیم دەفەرموویت:

﴿سقيها كل وقت بالعلم النافع والعمل الصالح والعود بالتذكر على التفكير

والتفكر على التذكر و إلا أوشك أن تيبس﴾^١ واتە: ئاودانی باوەڕ هەموو کات

بە زانستی بەسوود و کاری چاک و بیرکردنەوهی بەردەوام دەبێ ئەگەر نا

ووشک دەبێت.

کەواتە، پێویستە ئاگاداری باوەڕی خۆمان بین و لەو شتانەى دوور بکەوینەوه

کە دەبێتە هۆی لەناو بردنی باوەڕمان یاخود دەبێتە هۆی کەمبونەوهی باوەڕمان،

ئەویش گوناح و تاوانە، تاوانیش یان باوەڕ لەناو دەبات وەکو کوفر و شیرک

پەنا بە خواى گەوره، یان لاوازی دەکات ئەویش هەموو تاوانێک دەگرێتەوه

جگە لە شیرک و کوفر.

داوامان لە خواى گەورهیه که بمرین بە باوەڕێکی تەواو و لە ژێر پەیداخی

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) هەشرمان بکات ئامین.

١- إعلام الموقعين: ١/١٧٤

فەرمووده‌ی (۲۴)

کاری بروادار

«عَنْ صُهَيْبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ؛ إِنَّ أَصَابَتُهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتُهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ»^۱ واته: له هاوه‌لی به‌ریز سو‌هه‌یی رومی (په‌زای خوای تعالی لى بیټ) ده‌گیرته‌وه له پیغه‌مبه‌ری شکومه‌نده‌وه (ﷺ) که فەرموویه‌تی: به‌راستی کار و باری باوه‌پدار جیگای سه‌رسورمانه چونکه هه‌موو کاره و کرده‌وه‌ی خیره‌بوی و بۆ هیچ که‌سی دیکه نیه ئەمه تهنه‌ها بۆ باوه‌پداره چونکه ئەگەر توشی خوشی و فەرحنای بیټ شوکرانه بکات ئەمه بوی به‌خیر دهنوسریټ و ئەگەر توشی نارحه‌تی و ناخوشی بیټ و سه‌بری له‌سه‌ر بگریټ ئەویش هه‌ر بوی به‌خیر دهنوسریټ.

پرونکردنه‌وه: ئەم فەرمووده‌یه ئاگاداری ئیمه‌ی باوه‌پدار ده‌کاته‌وه بۆ ئەوه‌ی بزاین ئیمان و باوه‌پ چ به‌ها و نرخیکی هه‌یه، چونکه به‌هوی باوه‌پکه‌وه‌یه خوشی و ناخوشی هه‌ر به‌چاکه و به‌خیر بۆ مروقی باوه‌پدار دهنوسریټ، هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموویټ: ئەمه بۆ هیچ که‌سیک نیه تهنه‌ها بۆ برواداره، به‌و مه‌رحه‌ی داوای

۱ - مسلم ژماره‌ی فەرمووده: ۲۹۹۹

پاداشته‌که‌ی له‌ خوای گه‌وره‌ بکات، مو‌عازی کو‌ری جه‌به‌ل (په‌زای خوای تعالی لئ بێت) به‌شیک‌ی شه‌و ده‌خه‌وت و به‌شیک‌ی شه‌ویش شه‌و نو‌یژی ده‌کرد، ئه‌وجا ده‌یفه‌رموو: «فَاحْتَسِبْ نَوْمِي كَمَا اَحْتَسِبْ قَوْمِي»^۱ واته: داوام له‌ خوايه‌ خه‌وته‌که‌شم بۆ به‌خێر بنو‌وسیت هه‌روه‌کو داوای خێری شه‌و نو‌یژه‌که‌ی لئ ده‌که‌م. ئه‌م فەرمووده‌یه‌ باوه‌رمان بۆ ده‌کات به‌ دوو به‌شه‌و نیوه‌ی سه‌بر و ئارامیه‌ و نیوه‌شی شوکر و سوپاسی خوایه‌، که‌واته‌، باخۆمان بپشکنین ئه‌گه‌ر له‌ ناخۆشی و ته‌نگانه‌ سه‌برو ئارامیان هه‌بوو و چاوه‌روانی فەرحنایی بووین له‌ خوای گه‌وره‌و و داوای پاداشته‌که‌شان هه‌ر له‌ خوا ده‌کرد و له‌کاتی خۆشی سپاس گوزار بوین با چاوه‌روانی زیادبوون بین چونکه‌ خوای بالاده‌ست فەرموویه‌تی: «لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ»^۲ واته: ئه‌گه‌ر له‌به‌رامبه‌ر نیعمه‌ته‌کانمه‌وه سوپاسگوزاری بکه‌ن ئه‌وه‌ منیش نیعمه‌ت و به‌خششی خۆمتان بۆ زیاد ده‌که‌م. واته‌ به‌لام هه‌موو سپاسیک سپاسیک‌ی دیکه‌ی پێ‌یوسته‌ چونکه‌ سپاس کردنی‌ش نیعمه‌تی خوایه‌، که‌واته‌، هه‌موو ژیا‌نی پر‌و‌ادار خێره‌ ئه‌گه‌ر بۆ خوا بژیت هه‌ر ئه‌مه‌ش داواکراوه‌ له‌ مرۆفی باوه‌ردار، خوای بالاده‌ست فەرمانی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) کردوه‌ و له‌ رێگای ئه‌وه‌وه‌ فەرمانی به‌ هه‌موو پر‌و‌اداریک کردوه‌ و فەرموویه‌تی: «قُلْ اِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ

۱ - البخاری ژماره‌ی فەرمووده: ۴۲۴۳

۲ - ابراهیم ۷

الْعَالَمِينَ ... لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ^۱ واته: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به ئوممه‌ته‌که‌ت بڵی به‌پراستی نوێژ و دوعا و هه‌موو چاکه و تیک‌پرای ژیان و مردنیشم ته‌نها بۆ خ‌وای په‌روه‌ردیگاری جیهانیانه به‌بێ هاوبه‌ش و هاوتا وه هه‌ر به‌وه‌ش فەرمانم پێ کراوه و من یه‌که‌مین موسوڵمانم.

ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ) ئە‌م فەرمانه‌ی پێ بکری‌ت ده‌بی‌ت ئی‌مه زیاتر پا‌به‌ندبین؛ چونکه ئی‌مه زۆر زیاتر پ‌ی‌ویسه ته‌سلیمی فەرمانه‌کانی خ‌وابین له به‌ر هه‌له و تاوانه زۆره‌کانمان چونکه ئی‌مه خ‌ۆمان به‌شوینکه‌وته‌ی ئە‌م پیغه‌مبه‌ره گه‌وره‌یه (ﷺ) ده‌زانین؛ و إن شاء الله هه‌ر به‌شوینکه‌وته‌ی ئە‌م پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) هه‌ژمار ده‌کری‌ن که‌واته، ده‌بی‌ت وه‌کو پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) بانگه‌وازی بکه‌ین چونکه خ‌وای گه‌وره فەرمانی به‌ پیغه‌مبه‌ره ئازیزه‌که‌ی کردوه (ﷺ) و فەرموویه‌تی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾^۲ واته: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بڵی به‌پراستی ئە‌مه‌ پ‌ی‌گای منه بانگه‌وازی ده‌که‌م بۆ لای خ‌وای بێ هاوتا به‌ به‌لگه و به‌رچا‌ورونی من و شوینکه‌وته‌کانم. بۆیه پر‌واداری راسته‌قینه ده‌بی‌ت خ‌ۆی یه‌ک لا بکاته‌وه بۆ خ‌وای گه‌وره (جل جلاله) بۆ ئە‌وه‌ی پاداشت له‌سه‌ر هه‌موو ژیا‌نی وه‌ربگری‌ت، داوام له‌ خ‌وای گه‌وره‌یه (جل جلاله) له‌ به‌نده چاکه‌کانی هه‌ژمارمان بکات ئامین.

۱ - ۳۶۱/ الأنعام

۲ - یوسف ۱۰۸

فەرمووده‌ی (٢٥) جیاوازی کاری دل و زوبان

«عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بَلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ، لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ»^١ واته: له ئه‌بو به‌رزه‌ی ئه‌سه‌له‌می (په‌زای خوای تعالی لئی بێت) له پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویسته‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پتان هیناوه به زوبان به‌لام باوه‌ر نه‌چووته ناودلتانه‌وه غه‌یبه‌تی موسولمانان مه‌که‌ن و به‌دوای عه‌یب و عاریان مه‌گه‌ون چونکه ههر که‌سیک به‌دوای عه‌یب و عاری باوه‌پداران بگه‌وێت خوای گه‌وره عه‌یب و عاری بۆ خه‌لک ده‌رده‌خات.

پروونکردنه‌وه: به‌پراستی ئیسلام دینی په‌وشت جوانی و پاراستنی که‌م و کوپی موسولمانانه، چونکه، نابێت عه‌یب و عاری موسولمانان له که‌دار بکه‌ین چونکه ده‌بێته مایه‌ی لێک ترازان و ناحه‌زی ئیوان موسولمانان، که‌وانه، ده‌بێت بیزانین ئه‌م فەرمووده‌یه هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره‌ی تیدایه بۆمان چونکه ئه‌و باوه‌په‌ی له‌ناو دله ده‌بێت له‌سه‌ر ئه‌ندامه‌کانی لاشه ده‌رکه‌وێت بۆ ئه‌وه‌ی بپێته به‌لگه‌ی

^١ - أبوداود ژماره‌ی فەرمووده: ٤٨٨٠

باوہرہ کھی ناو دلہوہ، و دہبیت بزانی چی بکھی خوی گہورہ ئہوہت بہسہر
 دہبیت بہی ئہوہی ئاگاشت لی ہبیت چونکہ ئہم گہردونہ فراوانہ خاوەن و
 بہر یو بہر یکی دادوہری ہہیہ، واتہ، ہہر شتیک ئہنجام بدہیت قہرزہ، قہرزیش
 دہبیت بیدہیہوہ، ہہر وہ کو لہ پیغہمبہری مہزنہوہ گپرداوہتہوہ (ﷺ): ﴿من
 يَتَّبِعْ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ يَفْضَحْهُ وَ لَوْ فِي
 جَوْفِ رَحْلِهِ﴾^۱ واتہ: ہہر کہ سیک بہدوایی کہم و کوری برا موسولمانہ کھی
 بکہویت خوی گہورہ حہیای دہبات ئہ گہر لہ ناو خانوہ کھی بیت.

بویہ چی ئہنجام بدہی دیتہوہ ریگات، ئاگادارین پرحمہتی خواتان لی بیت با بہ
 دوای عہب و عاری خہلک نہ کہوین و کہم و کوریان ئاشکرا نہ کہین چونکہ
 ہہر کہ سیک خوی گہورہ بیہویت عہب و عاری ئاشکرا بکات بیگومان
 ریسوای دہکات و حہیای دہبات ئہ گہر لہ ناو مالہ کھی خویشی دابیت،
 خوشہ ویستہ کہم ئہم فہرموودہیہ بہلگہیہ لہسہر ئہوہی باوہر ہینان تہنہا بہ
 زوبان نیہ بہلکو دہبیت بہ باوہر کہت بسہلمینئ و لہ کردارہ کانت پرنگ بداتہوہ
 لہ گہل ئہمہش دہبیت خوٹ لہ تازاردانی موسولمانان بہدوور بگریٹ ئہوجا ہہر
 تازاریک بیت چی بہ گوفتار و چی بہ کردار، چونکہ جاریکیان لہ خزمہتی
 پیغہمبہر (ﷺ) باسی چاکہی ئافرہتیک کرا بہلام بہ گوفتار و زوبانی تازاری

^۱ - سنن الترمذی ژمارہی فہرموودہ: ۲۰۳۲

دراوسیه‌کانی ئه‌دا، بۆیه پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) فەرمووی: «هِيَ فِي النَّارِ»^۱ واته: ئه‌و له دۆزه‌خه.

ئه‌وجا باسی ئافره‌تیکی تر کرا و گوتیان نوێژ و پۆژوی که‌مه و زۆر نیه به‌لام به زوبانی ئازاری دراوسیه‌کانی نادات پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: «هِيَ فِي الْجَنَّةِ»^۲ واته: ئه‌و له به‌هه‌شتایه.

که‌واته، باخۆمان بپاریزین له ئازار دانی موسوڵمانان چونکه، خوای گه‌وره هه‌په‌شه له‌و که‌سانه ده‌کات که ده‌بیننه هۆی ئازاردانی موسوڵمانان هه‌ر وه‌کو فەرموویه‌تی: «وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا»^۳ واته: ئه‌وانه‌ی ئازاری باوه‌پداران له پیاوان یاخود له ئافره‌تان ئه‌ده‌ن به بی ئه‌وه‌ی هه‌چان کردبیت بیگومان ئه‌وانه درۆ و بوختان و گوناھی ئاشکریان هه‌لگرتوه.

ته‌نانه‌ت بروادار نابیت پێشی خۆش بیت که له ناو کومه‌لگای باوه‌پداران خراپه و ناخۆشی پروودات چ جای به خۆی بیکات، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: له قورئانی پیرۆزدا «إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ»^۴ واته:

۱- أحمد ۹۶۷۵

۲- أحمد ۹۶۷۵

۳- الأحزاب ۵۸

۴- النور ۱۹

به‌راستی ئەوانه‌ی پێیان خۆشه‌ کاری نادرست و ناپه‌وا له‌ نێو باوه‌پداران ب‌لاو بێته‌وه به‌ راستی سزا و عه‌زاییکی به‌ ئازاریان بۆ هه‌یه له‌ دنیا و له‌ دوا پرۆژدا چونکه‌ خوای گه‌وره ده‌زانیت و ئیوه نازان.

که‌واته ده‌بیت بزانی زۆر ترسناکه به‌ زوبان ب‌لێن باوه‌پدارین و کرده‌وه‌شان کرده‌وه‌ی پر‌واداران نه‌بیت چونکه‌ ئەمه ده‌بیت ه‌وی توپه‌بونی خوای گه‌وره هه‌روه‌کو له‌ قورئانی پ‌رۆژ خوای ب‌لا ده‌ست فەرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾^۱ واته: ئەه‌ی ئەه‌ی ئەوانه‌ی باوه‌پتان ه‌یناوه! بۆ شتیک ده‌لێن به‌لام کرداری پ‌ی ناکه‌ن چونکه‌ خوای گه‌وره زۆر توپه‌ ده‌بیت له‌و شته‌ی ده‌لێن و ناشیکه‌نه کردار.

که‌واته، با ئامۆژگاری نه‌فسی خۆمان بکه‌ین له‌ پ‌یش هه‌موو که‌سیک ئەوجا مال و مندالمان، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾^۲ واته: ئەه‌ی ئەوانه‌ی باوه‌پتان ه‌یناوه! خۆتان وژن و مندالتان پ‌یارێزن له‌ ئاگرێک که‌ سووته‌مه‌نییه‌که‌ی جه‌سته‌و لاشه‌ی مرۆفی کافرو به‌رده.

خوای گه‌وره موه‌فهمان بکات بۆ جێبه‌ جێکردنی تیکرای ئیسلام به‌ گفتارو به‌ کردار ئامین.

۱- الصف ۲- ۳

۲- التحريم ۶

فەرمووده‌ی (٢٦)

شوینکه‌وتنی سوننه‌ت و دورکه‌وتنه‌وه له بیدعه

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُّونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلَفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةٌ خَرْدَلٍ﴾^١ واته: له هاوه‌لی به‌پێژه‌وه عبداللّهی کوری مسعود (په‌زای خوای گه‌وره‌ی لی بیت) له پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: خوای گه‌وره‌هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی ناردییت بۆ ئوممه‌تیکی پێش منه‌وه چانده‌ها هاوه‌ل و هاو‌پیی هه‌بووه ده‌ست گرتو بونه به‌ پێگا و پێبازه‌که‌ی و شوین که‌وته‌ی فەرمانه‌کانی بوونه ئه‌وجا له‌دوای ئه‌وانه‌وه خه‌لکاتیکی هاتوونه قسه‌یان ده‌کرد و کاریان پێ نه‌ده‌کرد و ئه‌و شته‌یان ده‌کرد که فەرمانیان پێ نه‌کراییت هه‌ر که‌سیک جه‌نگیان له‌ گه‌ل بکات به‌ ده‌ستی ب‌رواداره و هه‌ر که‌سیک جه‌نگیان له‌ گه‌ل بکات به‌ زوبانی

برواداره و هه‌ر که سێک جه‌نگیان له‌ گه‌ڵ بکات به‌ دلی برواداره و له‌ دوا‌ی ئه‌مه هه‌یج پله‌ی باوه‌ر نامینیت.

پروونکردنه‌وه: به‌پێزان ئه‌م فەرمووده‌یه گه‌وره‌یی هاوه‌لانمان بو‌ ده‌رده‌خات و ده‌ستگرتیان به‌ پێبازی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) واته: چاکترین و دلنیا‌ترین پێباز شوینکه‌وتنی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) و (په‌زای خوای گه‌وره‌یان لی بی‌ت) چونکه‌ ئه‌وان تاکه‌ کو‌مه‌ڵ بون قورئان له‌ ناویان داده‌به‌زی و شه‌ریعه‌ت به‌ زوبانی ئه‌وانه‌وه دامه‌زرا؛ که‌واته، ئه‌وان له‌ هه‌موو خه‌ڵکی زانتر و شاره‌زاتر بوونه له‌ ئیسلام و له‌ هه‌موو ئومه‌مه‌تیش به‌ ته‌قواتر بوونه چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وايان (ﷺ) له‌ ناو بوو هه‌ر گومانیک هه‌بوايه‌ بو‌یانی ر‌ون ده‌کرده‌وه که‌واته، چه‌ند دوور بکه‌وینه‌وه له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری ئازیزه‌وه (ﷺ) ئه‌وه‌نده بیدعه و خورافیات زو‌ر ده‌بی‌ت، هه‌ر وه‌ها ئه‌م فەرمووده‌یه ترسناکی بیدعه و بیدعه‌چیه‌کانمان بو‌ ده‌رده‌خات هه‌ر وه‌کو ده‌فه‌رموو‌یت: له‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌وه که‌سانیک په‌یدا ده‌بن ئه‌و شتانه‌ ئه‌نجام ئه‌ده‌ن که‌ فه‌رمانیان پێ نه‌کرایت هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: **«قُلْ هَلْ نُنَبِّئُکُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (۱) الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا»** ۱ واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێیان بلی: ئایا پێتان پ‌ابگه‌یینم کێیه‌ خه‌سارت مه‌نترین که‌س؟

ئه‌وانه‌ن که به ئاره‌زوو و هه‌وای خۆیان کارو کرده‌وه ده‌که‌ن و واش ده‌زانن
ئه‌وان له‌سه‌ر ڕیگای راست و دوروستن، ئه‌م شتانه‌ش ئه‌نجام ده‌ده‌ن که
فه‌رمانیان نه‌کراییت.

خۆشه‌ویستان ئیمه‌ له‌ دوا ڕۆژ پرسیارمان لێ ناکریت له‌و شتانه‌ی فه‌رمانمان پێ
نه‌کراییت، به‌لکو، ده‌بیّت ئاگاداری په‌رستشه‌کانمان بین به‌ بێ به‌لگه‌ هیچ
په‌رستتیک ئه‌نجام نه‌ده‌ین، چونکه هه‌موو په‌رستتیک ڕێ پێ نه‌دراوه مه‌گه‌ر
فه‌رمانمان پێ کراییت له‌لایه‌ن خوای بالاده‌سته‌ یاخود له‌ ڕیگای پیغه‌مبه‌ری سه
روه‌روه (ﷺ) واته: هه‌ر که‌سیک باسی دینی بو کردین داوای به‌لگه‌ی لێ
بکه‌ین هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ...بِالْبَيِّنَات﴾^۱ واته: پرسیار له‌ زانا و شاره‌زاکان بکه‌ن له‌و شتانه‌ی که
نایزان به‌لام به‌ به‌لگه‌.

که‌واته، باوه‌پرداری راسته‌قینه‌ هیچ شتیک ناکه‌ت به‌ بێ به‌لگه‌ بو ئه‌وه‌ی له
که‌سانی زه‌ره‌رمه‌ند نه‌بیّت، داوامان له‌ خوای بالاده‌سته‌ له‌سه‌ر ڕیبازی پیغه‌مبه‌ر
(ﷺ) و هاوه‌له‌کانی بژیین و به‌رمین وه‌هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و ڕیگایه‌ش زیدومان
بکاته‌وه ئامین.

فەرمووده‌ی (٢٧)

سوودی باوە‌ر

«عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ) قَالَ أَبُو سَعِيدٍ فَمَنْ شَكَّ فَلْيَقْرَأْ { إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ }^١ واته: له هاوه‌لی زۆر به‌پ‌یزه‌وه ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه (په‌زای خوای تعالی‌ لی بی‌ت) له پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: له ئاگر ده‌رده‌کری‌ت ئه‌وه‌ی به‌ ئەندازه‌ی تۆسقاله‌ زه‌په‌یه‌ک باوە‌ر له‌ دلیدا هه‌بی‌ت ئه‌وجا ئه‌بو سه‌عید فەرمووی: هه‌ر که‌سی‌کیش گومانی هه‌بی‌ت با ئه‌م ئایه‌ته‌ بخوینی‌ته‌وه «إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ» واته: خوای گه‌وره‌ به‌ ئەندازه‌ی تۆسقاله‌ زه‌په‌یه‌ک سته‌م ناکات.

پروونکردنه‌وه: مرو‌فی باوە‌پدار ئه‌گه‌ر تاوانی واشی هه‌بی‌ت که‌ به‌ هۆیه‌وه‌ بخری‌ته‌ دۆزه‌خه‌وه‌ به‌لام هه‌میشه‌یی نای‌ت و له‌ دوا‌ی فه‌زلی خوای گه‌وره‌وه‌ به‌ هۆی با‌وپه‌که‌یه‌وه‌ ده‌رده‌هیندری‌ته‌ ده‌روه‌وه‌ و ده‌چی‌ته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، وه‌کو خوای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: «رَبِّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ»^٢ واته: له‌و کاته‌ی

١ - الترمذی ٢٥٩٨

٢ - الحجر ٢

موه‌حیده‌کان له دۆزه‌خ دهرده‌چن بۆ به‌هه‌شت کافر و بئی باوه‌په‌کان خۆزگه ده‌خوازن ئه‌وانیش باوه‌پدار بونا.

ئهمه‌ش گه‌وره‌یی دادگه‌ری خوای گه‌وره‌مان بۆ دهرده‌خات چونکه مروف ئه‌گه‌ر که‌میکیش باوه‌په‌ی هه‌بویت ده‌بیت پاداشته‌که‌ی وه‌ربگریت، وه‌کو خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: **«الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ»**^۱ واته: له‌م پۆژدا هه‌موو که‌سیک به‌روبوومی کرده‌وه‌کانی وه‌رده‌گریت ئه‌مپۆسته‌م له‌گه‌س ناکریت به‌پراستی خوای گه‌وره‌خیرایه له‌پاداش دانه‌وه.

که‌واته، خوای بالا ده‌ست دادوه‌ریکی بئی وینه‌یه و سته‌م له‌هیچ که‌سیک ناکات پاک و بیگه‌ردی بۆ خوای گه‌ردوون ته‌نانه‌ت مروفی بئی باوه‌پیش پاداشتی کرده‌وه‌کانی وه‌رده‌گریتته‌وه به‌لام له‌دunia پیغمه‌به‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) فەرموویه‌تی: **«إِنَّ الْكَافِرَ إِذَا عَمِلَ حَسَنَةً أَطْعِمَ بِهَا طُعْمَةً مِنَ الدُّنْيَا، وَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَإِنَّ اللَّهَ يَدَّخِرُ لَهُ حَسَنَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ، وَيُعْقِبُهُ رِزْقًا فِي الدُّنْيَا عَلَى طَاعَتِهِ»**^۲ واته: بئی باوه‌په‌ر هه‌ر کاریکی چاکه‌ بکات پاداشته‌که‌ی له‌دunia وه‌رده‌گریتته‌وه، وه‌کو خۆراک، به‌لام باوه‌پدار خوای گه‌وره‌پاداشتی چاکه‌کانی له‌دوا پۆژ ده‌داته و له‌گه‌ل پزق و پۆزی له‌دunia وه‌ده‌گریت له‌سه‌ر خوا په‌رستیه‌که‌ی.

^۱ - غافر ۱۷

^۲ - مسلم ۲۸۰۸

که‌واته، هیچ که‌سیک سته‌می لی ناکریت چونکه‌ خ‌وای بی‌ هاوتا سته‌می له‌سه‌ر خ‌وی حه‌رام کرده، به‌لام هه‌ر م‌رو‌فه سته‌م له‌ خ‌وی ده‌کات به‌ ه‌وی کار و کرده‌وه چه‌وته‌کانیه‌وه خ‌وی توشی سزا و عه‌زایی خ‌وای گه‌وره ده‌کات چونکه‌ م‌رو‌ف سته‌م‌کار و نه‌زانه، هه‌ر وه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌رباره‌ی ئینسان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾^۱ واته: به‌راستی ئیمه‌ سپارده‌مان (ئه‌رکه‌کانی په‌رستن) نمایشی ئاسانه‌کان و زه‌ویی و کیوه‌کان کرد که‌چی هیچیان له‌ خ‌ویان پانه‌دی و له‌ هه‌لگرتن‌یان نکو‌لیان کرد و نه‌ چ‌وونه ژیری و ترسان که‌ نه‌توانن هه‌لسن به‌ جیه‌جیکردنی داخ‌وازییه‌کان، که‌چی م‌رو‌ف هاته‌ پ‌یشه‌وه‌و چ‌ووه ژیرباریی و هه‌لگرت چونکه‌ م‌رو‌ف دوو سیفه‌تی نه‌قسی هه‌یه یه‌که‌میان جاهیل و نه‌زانه به‌سه‌ر ئه‌نجامی خ‌وی و دوه‌میشیان سته‌م‌کاره چونکه‌ خ‌وی شایه‌نی عه‌زاب و تو‌ره‌یی خ‌وای بالاده‌ست ده‌کات.

واته: جیه‌جی کردنی فەرمانه‌کانی خ‌وای گه‌وره ئه‌وه‌نده قورسه ئاسان و زه‌ویی و شاخه‌کان له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو توانایه‌دا ب‌ویان هه‌لنه‌گیرا به‌لام ئیمه‌ی م‌رو‌ف خ‌ومان خسته ژیر ئه‌و باره‌ قورسه‌وه که‌واته، ماده‌م ئیمه‌ی م‌رو‌ف ئه‌و باره‌مان هه‌لگرت با چ‌ون خ‌وای گه‌وره پ‌یی خ‌وشه ئاوا بیگه‌یه‌نین نه‌ک چ‌ون نه‌فسی ئیمه‌ پ‌یی خ‌وش بیت چونکه‌ م‌رو‌ف راسته‌ پ‌ی ناییت مه‌گه‌ر نیگا و وه‌حی

خوایی پالپشتی لی بکات، ئەمەش لە ئوممەتی ئیمە تەنھا وەحی بو پیغممبه‌ر
(ﷺ) دەکریت کەواتە، ئەوەی بیه‌وێت سەرکەوتوی دنیا و دوا پۆز بێت با
شوین کەوتە ی پیغممبه‌ری خوا بێت (ﷺ) داوامان لە خوای میهره‌بانە پال
پشتیان لی بکات بو ئەوەی بە جوانترین شیوه ئەمانه‌تە کە ی جیبه‌جی بکەین
ئامین.

فەرمووده‌ی (٢٨)

حه‌یا و باوهر به‌یه‌که‌وه به‌ستراون

«عن عبدالله بن عمر (رضي الله عنه) عن رسول الله (ﷺ) إِنَّ الْحَيَاءَ وَالْإِيمَانَ قُرْنَا جَمِيعًا فَإِذَا رُفِعَ أَحَدُهُمَا رُفِعَ الْآخَرُ»^١ واته: له عبدالله‌ی کور‌ی عومه‌ره‌وه (ره‌زای خوای لی بیت) له پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویسه‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: به‌پراستی حه‌یا و باوهر به‌یه‌که‌وه به‌ستراوه‌توه ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان نه‌ما ئه‌وه‌ی تریش نام‌ینیت.

پروون‌کردنه‌وه: به‌پریزه‌کانم به‌پراستی جیگای داخه‌هه‌ندیک جار شته‌کانمان لی تیکه‌ل ده‌کریت، با له‌سه‌ره‌تادا بزاین حه‌یا واته‌چی؟ خوشه‌ویستانم با حه‌یا له‌گه‌ل شهرم تیکه‌ل نه‌که‌ین چونکه، شهرم سیفه‌تیکی نه‌قس و لاوازیه‌بو مروّف چونکه شهرم وا له‌خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات به‌هویه‌وه هه‌ندیک له‌مافه‌کانی خو‌ی له‌ده‌ست ده‌دات، به‌لام حه‌یا ئه‌وپه‌ری ره‌وشت جوانیه، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموویه‌تی: «الْحَيَاءُ خَيْرٌ كُلَّهُ»^٢ واته: حه‌یا هه‌ر هه‌مووی خیره.

١ - صحيح الجامع/١٦٠٣

٢ - مسلم ٣٧

که‌واته، حه‌یا له مروّقی موسولمان جیا نابیتته‌وه به به‌رده‌وام له‌گه‌لیه‌تی بوّ ئه‌وه‌ی دوو‌ری بخته‌وه له هه‌موو سیفه‌تیک‌ی ناپه‌سه‌ند و چه‌وت، حه‌یا له هه‌موو یاساکان به‌هیزتره چونکه به ئاشکرا و به په‌نهان ده‌بیتته پرېگر له سه‌رپیچی و خراپه.

که‌واته، ده‌بیت حه‌یامان هه‌بیت به‌تایبه‌تی حه‌یا کردن له‌خوا‌ی گه‌وره، چونکه خوا‌ی بالاده‌ست باسی هه‌ندیک له سیفاتی نیفاق و دوو‌رویان بوّ ده‌کات و ده‌فهرموویت: «يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ»^۱ واته: ئه‌و دوو‌رووانه تاوان له خه‌لکی ئه‌شارنه‌وه و شه‌رم ده‌که‌ن لێیان که‌چی له‌و خوا‌یه گه‌وره‌یه شه‌رم ناکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌موو کاتێ خوا‌ی گه‌وره له‌گه‌لیانه و ئاگاداری کردار و گوفتاریانه.

که‌واته، واجبه حه‌یا له خوا‌ی گه‌وره بکریّت حه‌یا کردنیش له خوا‌ی بی هاوتا واته، به‌رز ڤاگرتن و به‌شکو زانینی فه‌رمانه‌کانی و ترسان لێی چونکه، «وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ»^۲ واته: بوّ ئه‌و که‌سه‌ی له وه‌ستانی به‌رده‌می په‌روه‌ردگاری بترسی بوّی هه‌یه دوو باخی خوش.

که‌واته، هه‌ر که‌سیک خوا‌هن حه‌یا نه‌بوو تیزیکه بی باوه‌ریش بیت و هه‌ر که‌سیکیش پۆشاک‌ی حه‌یا بی‌پۆشیت باوه‌رداره و که‌سیش عه‌یب وعاری نابینیت،

۱- النساء ۱۰۸

۲- الرحمن ۴۶

چونکہ پیغہمبہری پیشہوا (ﷺ) حہیا و باوہ پری بہیہ کہوہ بہستوتہوہ، حہیا چہند پیوستیت بؤ پیاو ئہوہندہ و زیاتریش پیوستہ بؤ ئافرت، بزانه خوای بالا دہست بؤمان باسی چپرؤکی کچہ کہی بہندہ سالحہ کہ (شعیب) دہکات لہو کاتہی دیتہ خزمہ تی پیغہمبہر موسا (علیہ السلام) ہرہوہ کو دہفہرموویت: ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ﴾^۱ واتہ: یہ کیک لہ کچہ کان ہات خزمہ تی موسا (علیہ السلام) بہ شہرمہوہ دہرؤیشت و گوتی .

بہ لام وشہی ﴿اسْتِحْيَاءٍ﴾ دہتوانین لہ گہل ﴿تَمْشِي﴾ بخوینینہوہ و بلین ﴿تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ﴾ واتہ: بہ حہیاوہ دہرؤیشت.

ہرہوہا و دہتوانین لہ گہل ﴿قَالَتْ﴾ بخوینینہوہ، و بلین، ﴿عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ﴾ واتہ: بہ حہیاوہ فہرمووی.

کہواتہ، بہ حہیاوہ دہرؤیشت و بہ حہیاشہوہ قسہی دہکرد، و پیغہمبہری سہرہریشمان (ﷺ) لہسہر ہہموو حہیاوہ بووہ چونکہ ﴿كَانَ النَّبِيُّ ﷺ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خَدْرِهَا﴾^۲ واتہ: پیغہمبہری پیشہوا (ﷺ) لہو کچانہی تازہ پیرادہ گن بہ حہیاترہوہ.

بہ لام، لہ بیرمان نہ چیت ئہوہ پیی ناگوتریت حہیا کہ والہ مروؤف بکات پرسیارى شتی پیوست لہ دینی خوئی نہکات، وہ کو ئہ حکامی جہناہت و لہش گرانی

۱ - القصص ۲۵

۲ - البخاری/ ۳۵۶۲

یاخود نیکاح و مه‌نی و ئەو شتانه، چونکه ئەو شەرمە نه‌ک حەیا هەروەکو گوتمان شەرم سیفەتییکی نه‌قس و کەماتیە، بەلام حەیا ئەو پەری ئەدەبە، واتە، خاوەن حەیا زۆر ئاگاداری هەلسو کەوتەکانی خۆی دەبێت بۆ ئەو‌هی توشی شتیک نه‌بێت بە هۆیه‌وه عەبیدار و لەکەدار بێت یاخود زەم بکری٢.

بۆیه هەڵدەستیت بە ئەنجامدانی واجبه‌کان و فەرزه‌کانی و دوور ده‌که‌ویتەوه له هەموو حەرام و قەدەغە کراوه‌کان که‌واته، حەیا جوانی و پازاندەوه‌ی هەموو کار و کردەوه‌یه‌که، هەر وه‌کو له سەر‌وه‌رمان گێردراوه‌ته‌وه که فەرموویه‌تی: ﴿وَلَا كَانَ الْحَيَاءُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَةً﴾^١ واتە: حەیا له هەر شتیک داییت جوانی ده‌کات.

بەلام، پیغه‌مبه‌ری دلسۆز (ﷺ) فێرمان ده‌کات و بۆمان پ‌وونده‌کاته‌وه چ حەیا یه‌ک بکه‌ین که شایه‌ن و لایه‌قی خ‌وای گه‌وره بێت وه‌کو ده‌فه‌رموویت: ﴿اسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَسْتَحْيِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَالَ: لَيْسَ ذَاكَ وَلَكِنَّ الْاسْتِحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ، أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى وَتَتَذَكَّرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ اسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ﴾^٢ واتە: حەیاتان هەبێت له به‌رامبه‌ر خ‌وای گه‌وره، هاوه‌لان فەرموویان: ئێمه حەیا مان هەیه الحمد لله پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

^١ - ابن ماجه ٤١٨٥

^٢ - الترمذي ٢٤٥٨

فەرمووی: مەبەستم ئەوێ نە بە لۆکو ئەو حەیا یە مەبەستم ئەوێ نە بە سەرتان بپاریژن و ئەوێ لە ناو سەرتاندا یە، واتە، سەر دانەنوێتی بۆ غەیری خوای گەورە و سوێجە نەبەن بۆ ریا و بۆ ناوبانگ و سەرتان بەرز نە کەنەوێ بۆ گەورەیی و بۆ خۆ بەزل زانین، و ئەوێ لە ناو سەرتاندا یە واتە، زوبان و بینین و بیستنتان بۆ تاوان بە کاری نەهێنن، هەروەها سگتان بپاریژن لە خواردنی حەرام و ئەوێ لە دەورو بەری سگتاندا بپاریژن، واتە، دلتان لە گومانی خراپ و نیفاق و حەسوودی بپاریژن، هەروەها دەست و قاچە کانتان بۆ چاکە نەبێت بە کاری نەهێنن و داوێنتان بۆ حەلال نەبێت بە کاری نەهێنن و زۆر یادی مردن و رزینی لاشەتان لە ناو گۆڕ بکەنەوێ و هەر کەسێک دوا پۆژی بویت دەبێت واز لە جوانی و خوشیەکانی دنیا بهێنێت.

کەواتە، هەر کەسێک وابوو بەراستی ئەوێ بە چاکی حەیا یە لە خوای گەورە کردوێ، بەرپێزەکانم حەیا ئەوێ نە گەورە بۆیە بۆتە هاوتای باوەڕ، چونکە هەر کەسێک حەیا یە نەما ئەوێ هەموو سنوورەکانی دەبەزێنێت، هەروەکو خوشەوێستان (ﷺ) فەرموویەتی: «إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ»^۱ واتە: ئەگەر حەیات نەما هەموو شتێکت لە دەست دێت.

چونکە گەیشتوێ لوتکە ی خراپە، داواکارین لە خالق ی بە سۆزەوێ عاقیەتمان خێر بکات و جێگامان بکاتە فێردەوسی بەرز ئامین.

فەرمووده‌ی (۲۹)

له‌ده‌ستدانی باوه‌ر به‌ئاسانی

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا، وَيَمْسِي كَافِرًا وَيَمْسِي مُؤْمِنًا، وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا»^۱ واته: له‌هاوه‌لی به‌پ‌یزه‌وه‌ئه‌بو هوره‌پ‌راوه‌ (په‌زای خوای تعالی لێ بێت) له‌خۆشه‌ویستی گه‌وره‌وه‌ (ﷺ) که‌ فەرموویه‌تی: په‌له‌ بکه‌ن بۆ ئه‌نجامدانی چاکه‌ پێشی ئه‌وه‌ی فیتنه‌ و به‌لای واتان به‌سه‌ردا بێت وه‌کو پارچه‌ شه‌وی تاریک مرۆف به‌یانی ده‌کاته‌وه‌ باوه‌پ‌داره‌ به‌لام پێش ئه‌وه‌ی ئیواره‌ بکاته‌وه‌ باوه‌پ‌ه‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌دات یاخود ئیواره‌ باوه‌پ‌داره‌ و به‌یانی ده‌کاته‌وه‌ باوه‌پ‌ه‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌دات ئاینه‌که‌ی خۆی ده‌گۆڕیته‌وه‌ به‌ به‌شیکی که‌م له‌ خۆشیه‌کانی دنیا.

پوونکردنه‌وه‌: که‌واته‌، فیتنه‌مان وا له‌پێشه‌ ئه‌گه‌ر فیتنه‌ هات پێش ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین دوا‌ی پێمان ناکرێت چونکه‌ فیتنه‌که‌ ده‌بێت پ‌یگر لیان به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ستمان به‌کاری چاک کرد پێش هاتنی فیتنه‌ به‌ئیزنی خوای گه‌وره‌ بۆمان ده‌بێت په‌نا له‌و فیتنه‌ی به‌سه‌ر خه‌لکدا دێت، باسی به‌یانی و ئیواره‌

کراوه وه‌کو نمونه چونکه که‌سی وا هه‌یه له نیوان نیوه‌پۆ و عه‌سر باوه‌په‌که‌ی له ده‌ست ده‌دات چونکه به‌رگه‌ی فیتنه ناگریت په‌نا به‌خوا، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: «وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ»^۱ واته: له ناو مروّقه‌کان هیندی خه‌لک هه‌یه ده‌لیت باوه‌پمان به‌خوا هه‌یه که‌چی کاتیکیش له‌سه‌ر خوا ئازار درا سزا و ئازاری خه‌لکی گپرا وه‌کو سزای خوا‌ی گه‌وره.

بۆیه، دوا‌یش خۆ‌ی بۆ راناگیرئ و پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه، که‌واته، خوا په‌رستن هۆکارێکه بۆ ده‌رباز بوون له‌فیتنه و ناخۆشی، ئەم فەرمووده‌یه ئاگادارمان ده‌کاته‌وه له‌فیتنه‌ی کۆتا زه‌مان و که‌م نرخ‌ی دونیامان بۆ ده‌ر ده‌خات، نه‌وه‌ک دوا‌پۆژی خۆمان بگۆڕینه‌وه به‌که‌میکی دنیا، که‌واته باوه‌پدار و موسوڵمانی وا په‌یدا ده‌بی‌ت باوه‌په‌که‌ی خۆ‌ی زۆر به‌ ئاسانی و به‌ نرخ‌یکی که‌م ده‌فرۆشیت تا‌وه‌کو وای لێ‌دیت به‌یانی باوه‌پداره به‌لام باوه‌په‌که‌ی ناگاته ئیواره و له‌ده‌ستی ده‌دات بۆ به‌ده‌ست هینانی که‌میک له‌خۆشیه‌کانی دنیا، ده‌بی‌ت بزانی هه‌موو ئەوه‌ی له‌سه‌ر زه‌ویه به‌دوای خۆشی و به‌خته‌وه‌ری ده‌گه‌ریت، به‌لام هه‌ر که‌سه‌و به‌خته‌وه‌ری له‌شتیک ده‌بینیت ئەوجا که‌سی وا هه‌یه وا ده‌زانیت هه‌موو به‌خته‌وه‌ری به‌کۆکردنه‌وه‌ی مال و سامانه، بۆیه به‌دوای کۆکردنه‌وه‌ی سه‌روه‌ت و سامانه تامردن، که‌سی واش هه‌یه وا ده‌زانیت به‌خته‌وه‌ری له‌پله و پایه‌یه،

بویه به‌دوای پله‌و پایه که‌وتوه، که‌سی واش هه‌یه وا ده‌زانیت هه‌موو به‌خته‌وه‌ری له به‌ده‌ست هینانی پروانامه و شهادهی به‌رزه، به‌لام ئه‌و شتانه هه‌ر هه‌مووی خو‌شی و به‌خته‌وه‌ری کاتین، به‌لام به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه له په‌زامه‌ندی خوای بالآ ده‌سته، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾^۱ واته: ئه‌وه‌ی لای ئیوه‌یه و به‌ئیه به‌خسراوه، کاتین و ته‌واو ده‌بیت، به‌لام ئه‌وه‌ی لای خوايه‌و (له پیناوی ئه‌ودا ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن) ده‌مینته‌وه بو هه‌میشه.

به‌لام با بزانی کامه خو‌شی ژیانی راسته‌قینه‌یه، که خوای گه‌وره بۆمانی پوون کردوته‌وه و فەرموویه‌تی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾^۲ واته: هه‌ر که‌سیک له نیر یان له می هه‌ر کاریکی چاکه ئه‌نجامبدا و باوه‌پداریش بیت به‌لین بیت به‌خوش‌ترین ژیان بیژنین.

هاوه‌لی ئازیز موفه‌سیری قورئان ئیبن عه‌باس (په‌زای خوای تعالی لی بیت) له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته ده‌فه‌رموویت: ﴿حَيَاةً طَيِّبَةً﴾ خو‌شیه‌یه که ده‌خریته دلی به‌نده سالیحه‌کان ئه‌گه‌ر له ناخو‌شتین ژیانیش بن.

إبن‌القیم (رحمه‌الله) فەرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر توشی دل ته‌نگی و نارحه‌تی بو‌باین ده‌چوینه خزمه‌تی شیخی ئیسلام ئیبن تیمیه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له ناخو‌شتین

۱- النحل ۹۶

۲- النحل ۹۷

ژیانیش بوو له دنیا، به‌لام که گویمان له قسه‌کانی ده‌بوو هه‌موو ناخۆشیه‌کانمان له بیر ده‌چوو، چونکه ده‌یفه‌رموو: **«إِنَّ فِي الدُّنْيَا لَجَنَّةً مَنْ لَمْ يَدْخُلْهَا لَمْ يَدْخُلْ جَنَّةَ الْآخِرَةِ»**^۱ واته: له دنیا به‌هه‌شتیک هه‌یه هه‌ر که سیک نه‌چیتته ناویه‌وه ناچیتته به‌هه‌شتی قیامه‌ت.

شیخ مه‌به‌ستی له به‌هه‌شته‌که؟ باوه‌ره هه‌ر بۆیه‌ش ئیبراهیمی کوری ئه‌ده‌هم ده‌یفه‌رموو: ئه‌گه‌ر پادشاکان بیان زانیایا ئیمه له چ خۆشیه‌کین به‌شمشیر لییان وه‌رده‌گرتین: پاک و بی‌گه‌ردی بۆ ئه‌و زاته‌ی به‌هه‌شتی خۆی به‌به‌نده‌راسته‌قینه‌کانی خۆی به‌خشیوه‌ پێشی بچه‌ ناوی له باسی به‌نده‌ چاکه‌کانی خۆی هه‌ر وه‌کو فەرموویه‌تی: **«وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ»**^۲ واته: ده‌یانباته ئه‌و به‌هه‌شته‌ی که به‌هه‌موو جوور و شیوه‌یه‌که‌وه بۆی باسکردوونه.

واده‌زانن یه‌که‌م جار نیه ده‌چنه ناوی چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سویند ده‌خوات و ده‌فه‌رموویت: **«لَأَحَدُهُمْ بِمَسْكَنِهِ فِي الْجَنَّةِ أَدَلُّ بِمَنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا»**^۳ واته: ئه‌وانه‌ی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه پێگای ماله‌کانیان له به‌هه‌شت ده‌زانن زۆر چاکتر له پێگای ماله‌کانیان له دنیا دا.

که‌واته، خۆشه‌ویستانم با هه‌ول‌بده‌ین پێش مردنمان پێ بگات با ئاگاداری بیروباوه‌رمان بین به‌ئاسانی له ده‌ستی نه‌ده‌ین بۆ شتیکی که‌می دنیا چونکه

۱- الوابل الصیب من الکلام الطیب/ ۸۲

۲- محمد ۶

۳- البخاری/ ۲۴۴۰

دوینا هه‌ر هه‌مووی خۆشیه‌کانی کاتی و که‌مه‌ ئه‌گه‌ر به‌راودی بکه‌ین به‌ خۆشی به‌هه‌شت بزانن؛ خۆشه‌وێستان (ﷺ) ده‌فه‌رمووێت: **«مَوْضِعُ سَوَاطِئِ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا»**^١ واته‌: جیگای گۆچانه‌که‌ی یه‌کیکتان له‌ به‌هه‌شت چاک‌تره‌ له‌ هه‌موو دوینا و ئه‌وه‌ی له‌ناو دوینا‌دایه‌.

باشه‌ ئێمه‌ چیمان هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر به‌راوردی بکه‌ین به‌ هه‌موو دوینا، ئه‌گه‌ر هه‌موو دوینا‌شت هه‌بێت ناکاته‌ جیگای گۆچانه‌که‌مان له‌ به‌هه‌شت.

که‌واته‌، با هه‌موو هه‌ولمان بۆ به‌هه‌شت بێت چونکه‌ سه‌رکه‌وتوو ئه‌و که‌سه‌یه‌ به‌هه‌شت بیا‌ته‌وه‌ دوینا‌ش ته‌نها وه‌کو‌ پرێگا‌ به‌کار بێنیت بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی به‌هه‌شت، با‌زانین سه‌روه‌رمان چۆن با‌سی دوینا ده‌کات هه‌ر وه‌کو‌ ده‌فه‌رمووێت: **«قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَرَزَقَ كَفَافًا وَقَنَّعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ»**^٢ واته‌: ئه‌وه‌ی موسوڵمان بووبێت و پرزق و رۆزی به‌شی خۆی پێی درابێت خوای گه‌وره‌ش به‌وه‌ی پێداوه‌ قه‌ناعه‌تی پێهه‌ینا‌ بێگومان ئه‌و که‌سه‌ سه‌رکه‌وتوو بووه‌.

بۆیه‌ با‌کار و کرده‌وه‌یه‌کی وابکه‌ین ئه‌و به‌هه‌شته‌ خۆشه‌ به‌ده‌ست به‌هه‌ینین به‌ فه‌زڵ و منه‌تی خوای گه‌وره‌، داوامان له‌ خوای ته‌عالی یه‌ له‌سه‌ر پرێگای حه‌ق راگیرمان بکا تا کۆتا‌هه‌ناسه‌ و به‌لیقای خۆی شادمان بکا ئامین.

١- البخاری/٢٨٩٢

٢- مسلم ١٠٥٤

فەرمووده‌ی (۳۰)

پله‌کانی باوه‌ر

«عن أَبُو سَعِيدٍ (رضي الله عنه): سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ»^۱ واته: هاوه‌لی به‌پریزه‌وه ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه (په‌زای خوای تعالی لی بیت) گوین له پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌وه بو (ﷺ) فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک خراپه‌یه‌کی بینی با به‌ده‌ست بی‌گو‌ریت، ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌یتوانی با به‌زوبان بی‌گو‌ریت، ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌یتوانی با به‌دل پی ناخوش بیت ئه‌مه‌ش که‌مترینی پله‌ی باوه‌ره.

پروون‌کردنه‌وه: که‌واته، باوه‌ردار ده‌بیت هه‌موو ژبانی بو‌کردنی کاری چاکه‌ بیت و گو‌رین و نه‌هیشتنی خراپه‌ له‌ خو‌ی و له‌ کومه‌لگا‌که‌ی، چونکه‌ ئه‌م سیفات ته‌نها له‌ په‌وشتی ئیسلام‌دایه، خو‌شه‌ویستان فەرمان کردن به‌ چاکه‌ و پیکرتن له‌ خراپه‌ گرنگ‌ترینی کاری موسو‌لانه، چونکه‌ ئه‌مه‌ کاری زانا و دانا‌کان و ئه‌هلی عیلم و پیشه‌وا‌کانه چونکه‌ باشی و چاکی کومه‌لگا‌کان به‌ هو‌ی ئه‌و په‌وشته‌ جوانه‌وه‌یه، که‌ فەرمان‌کردن به‌ چاکه‌ و پیکری و قه‌ده‌غه‌کردنه‌ له‌ خراپه‌، بو‌یه چاک‌ترینی ئومه‌ته‌کان ئومه‌ته‌ی (محمد) ه (ﷺ) له‌ به‌ر ئه‌و کاره‌یه‌ی بو‌یه‌ش خوا

سبحانہ و تعالیٰ یہ ک دہنگی ئوممہ تی پاراستوہ ہہروہ کو پیغہمبہری خوا (ﷺ) دہفہرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي ضَلَالَةً﴾^۱ واتہ: خوی گہورہ ہہرگیز ئوممہ تی من کونا کاتہوہ لہ سہر گومرایی.

ئہویش لہ بہر فہرمان کردنہ بہ چاکہ و پیگری کردنہ لہ خراپہ بویہش خوی گہورہ بہ چاکترینی ئوممہ تان و ہسفی کردوونہ ہہروہ کو فہرموویہ تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾^۲ واتہ: ئیوہ چاکترین ئوممہ تیکن بو خہلک نیردراون بو ئہوہی فہرمان بہ چاکہ بکہن و پیگری لہ خراپہ بکہن.

﴿قال عمر بن الخطاب: لو شاء الله لقال: " أنتم " فكننا كلنا، ولكن قال: كُنْتُمْ فِي خَاصَّةٍ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَمِنْ صَنِيعِهِمْ﴾^۳

واتہ: پیشہوا عومہر (رہزای خوی تعالیٰ لہ سہر بیت) دہفہرموویت: ئہ گہر خوی گہورہ فہرمووبایا: ﴿أَنْتُمْ﴾ ہہموومانی دہگرتهوہ، بہلام فہرمووی: ﴿كُنْتُمْ﴾ واتہ تہنہا ہاوہلانی پیغہمبہر (ﷺ) و ہہر کہسیک کاری وہ کو ئہوان بکات کہ فہرمان بہ چاکہ و پیگری لہ خراپہیہ.

ہہروہ کو پیغہمبہری مہزن (ﷺ) دہفہرموویت: ﴿وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنْ مَثَلَ الْمُؤْمِنِ لِكَمَثَلِ النَّحْلَةِ أَكَلَتْ طَبِيبًا وَوَضَعَتْ طَبِيبًا وَوَقَعَتْ فَلَمْ تَكْسِرْ وَلَمْ

۱ - سنن الترمذی ۲۱۶۷

۲ - آل عمران ۱۱۰

۳ - بروانہ: تہفسیری تہبہری سورہتی ال عمران

تَفْسِدُ^۱ واته: سویند به‌و زاته گیانی محمدی (ﷺ) به ده‌سته نمونه‌ی باوه‌پدار وه‌کو هه‌نگ وایه پاک ده‌خۆت و پاکیش به‌ره‌م دینیت و له‌سه‌ر هه‌ر شتیکیش دابنیشیت نه ده‌یشکینیت و نه تیکیشی ده‌دات.

که‌واته، باوه‌پدار خه‌ریکی چاکه‌یه به‌گویره‌ی توانای؛ به‌ده‌ست یاخود به‌زوبان ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌کرا با به‌دل پ‌قمان له‌خراپه‌ییت، واته با که‌مته‌ر خه‌م نه‌بین له‌ئامۆژگاری بۆ چاکه‌کردن، بزانه پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان (ﷺ) هه‌موو دینی ئیسلامی کردوته ئامۆژگاری، هه‌روه‌کو فەرموویه‌تی: **«الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ وَ لِكِتَابِهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَ عَامَتِهِمْ»^۲** به‌راستی ناتوانین ئه‌م فەرمووده شیرینه وه‌کو خۆی شیبکه‌ینه‌وه چونکه هه‌مووی ئیسلامی کۆکردوته وه به‌لام چه‌ند خالیکی لی باس ده‌که‌ین وه‌کو خۆشه‌ویستان (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ئاین بریتییه له‌ئامۆژگاری: هاوه‌لانی به‌پ‌رز (په‌زای خوای تعالی یان لی بیت) فەرموویان: ئامۆژگاری بۆ کێ؟ خۆشه‌ویست فەرمووی: بۆ خوای گه‌وره‌واته، باوه‌پ‌ی هینان و به‌تاک راگرتنی و به‌گوپ‌رایلی فەرمانه‌کانی و دور که‌وته‌وه له‌قه‌ده‌غه کراوه‌کانی و خۆ لادان له‌هه‌موو شیرک و هاوبه‌شیک، ئامۆژگاری بۆ کیتابه‌که‌واته، باوه‌پ‌ هینان که‌قورئان که‌لامی خوای گه‌وریه و دایبه‌زاندوه بۆ به‌نده گه‌وره‌که‌ی که‌محمد (ﷺ) و خویندنه‌وه‌ی به‌جوانترین شیوه به‌

۱- أحمد ۶۸۷۲

۲- مسلم ۵۵

تیگه‌یشتنه‌وه و جیبه جی کردنی له کاروباری پوژانه‌ی، ئاموژگاری بو پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌وه ده‌بیټ؛ باوه‌پون به هه‌موو ئه‌وانه‌ی باسی کردوه و جیبه جی کردنی فەرمانه‌کانی و خو دوور خستنه‌وه له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردوه و ده‌ست گرتن به سوننه‌ته‌کانی که له‌سه‌ر و سیبا و هه‌لسوکه‌وتی باوه‌پدار دهرکه‌ویټ، ئاموژگاری بو سه‌رکرده‌کانی موسولمانان به‌وه ده‌بیټ؛ هاوکاریان له‌سه‌ر خیر و چاکه و ئاگادار کردنه‌وه‌یان له هه‌له‌کانیان هاوکاری نه‌کرتیان له زولم و سته‌م، ئاموژگاری بو ټیک‌پرای موسولمانان به‌وه ده‌بیټ ده‌ست گرتیان بو پریگای راست و پریگرتیان له خراپه و لادانی ئه‌زیه‌ت و ناخووشی له‌سه‌ریان و به‌زیی پی بردنیان و خو دوور خستنه‌وه له هه‌موو ئازاریکیان چونکه (نصیحة) واته: رزگار کردنی ئه‌و که‌سه‌ی ئاموژکاری ده‌که‌ی له ناخووشیه‌کان: واته ده‌بیټ باوه‌پداری راسته‌قینه چاکه‌ی بو هه‌موو که‌سیک هه‌بیټ و ده‌ستیان بگریټ له هه‌موو خراپه‌یه‌ک.

داوامان له خالقی گه‌وره‌یه له دنیا بمانکاته پیشه‌وا بو باوه‌پداران و له قیامه‌تیش پله‌ی شه‌هیدان و زانا پابه‌ره‌کانمان پی به‌خشیت ئامین.

فەرموودەى (٣١)

ترسناکى ریا

«عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رضي الله عنه) قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ، فَقَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟ قَالَ قُلْنَا: بَلَى فَقَالَ {الشِّرْكُ الْخَفِيُّ} أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّيَ فَيَزِينُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ^١ واته: له ئەبو سەعیدی خودری (پەزای خوای گەورەى لى بیت) پڕۆژیک خوشەویستی خوا (ﷺ) لیان دەرکەوت ئیمە باسی دەجالمان دەکرد پێغەمبەرىش (ﷺ) فەرمووی: ئایا شتیکتان پێی بلیم که له دەجال ترسناکتره لای من له سەرتان؟ فەرموویان بە لى فەرمووی: شیرکی شاراوە که سێک هەڵدەستیت نوێژ دەکات بە لام نوێژە که ی له بەر خەڵک دەپازینێتەو ه .

پروونکردنەو ه: که واته، دەبیت زۆر ئاگاداری دڵەکانمان بین نه وه ک مه به ستيك بچته ناو دلمان بو جگه له خوای گەورە، دەبیت بیزانین کردار تەنها یه ک پاداشتی له سەر وەر ده گیریت یان مه دح و سه نای خه لک یان په زامه ندى خوای گەورە، هەر وه کو پێغەمبەرى شکۆمەند (ﷺ) ده فەرموویت: «بَشْرُ هَذِهِ

الْأُمَّةَ بِالسَّنَاءِ، وَالرَّفْعَةِ، وَالنَّصْرِ، وَالتَّمْكِينِ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلًا
 الْآخِرَةَ لِلدُّنْيَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ نَصِيبٌ^۱ واتہ: مژدہ بدہنہ ئەو ئوممہ تہ
 (ئوممہ تی گوپرایہل) بہ بہرزی و شکومہندی و سہرکہ وتووی و زال بوون
 بہ سہر خہ لکانی تر بہ لام ہەر کہ سیک کردہ وہیہ کی قیامہ تی بکات بو
 مہ بہ سستیکی دنیای ئەوا هیچ شتیکی بو نیہ لە دوا پوژ.

چونکہ، کارکردن بو ژبانی دنیا بو مالیکی حەلال پیگہ پیدراوہ تاوہ کو بہ سہر
 بہرزی بژین و چاومان لە دەستی کہس نہ بیت، بہ لام دنیا کرداری خوئی ہہیہ،
 خوشەوستانم بہ ندایہ تی زور گہ ورہیہ جیگای داخہ موسولمان بہ نرخیکی کہم
 رازی بیت لە بہرامبەر خوا بہرستہ کہی، چونکہ عبادەت و بہرستن تہنہا
 لە پیناو پەزامەندی خوای گہ ورہ و بہہشت دە کریت، کہ واتہ خوای گہ ورہ بہ
 هیچ شیوہیہ ک پیگری لی نہ کردوینہ بو دنیا ہەولبدن، بہ لام دەفہرموویت:
 کردہ وہی چاکہ تیکہ لی شیرک نہ کہن چونکہ بہ هیچ شیوہیہ ک قبول ناکریت،
 خوای گہ ورہ لە فہرموودہیہ کی قودسی دەفہرموویت: ﴿أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ
 الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ﴾^۲ واتہ: خوای
 (جل جلالہ) دەفہرموویت: من دەولمہ ندترینی شہریکہ کانم ہەر کہ سیک

۱ - أحمد ۲۱۲۲۲

۲ - مسلم ۲۹۸۵

کرده وهیه کی ئە نجام دا بۆمن و کەسیکی تری کرده هاوبهش له گەلم واز له خۆی و هاوبهشه کەشی دینم.

هەر بۆیه پێغەمبەری سەروریش (ﷺ) زۆر ئوممهتە کەى خۆی ئاگادار کردۆتهوه له هەر کارێک کە بێتته هۆی پوچه لکردنى کار و کردهوهى چاکه به تايهت شیرک. ئینجا روپامایش (ریاء) شیرکه، هاوهلان باسى ترسناکی ده جالیان ده کرد به لام پێغەمبەری پێشهوا (ﷺ) فەرمووی: ئەوهی له ده جال ترسناکتره ریایه، کهواته، ئەگەر کردهوه کانمان بۆ خواى گهوره نه بێت نه ک وەرناگیریت به لکو له سهری قهرداریش ده بینهوه چونکه شیرکه، شیرکیش گه وهرترین تاوانه کانه، پرسیار له پێغەمبەری سەرور (ﷺ) کرا، **«الرَّجُلُ يَقَاتِلُ حَمِيَّةً، وَيَقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيَقَاتِلُ رِيَاءً، فَأَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةً لِلَّهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»**^١ واته: ئەى پێغەمبەر (ﷺ) کەسى وا ههیه ده جهنگیت له پیناو خزم و کەسوکاری؟ کەسى واش ههیه ده جهنگیت بۆ ئازایی؟ کەسى واش ههیه تهنها بۆ ریاء ده جهنگیت؟ کامه یان له پیناو خواى گه وهریه؟ پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: هەر کەسیك بجهنگیت بۆ ئەوهی وشەى لاإله إلاالله بهرز رابگیریت تهنها ئەوه له پیناو خواى گه وهریه.

که‌واته، برایان با خۆمان یه‌ک لا بکه‌ینه‌وه و کار و کرداری دنیا ته‌نھا بۆ دنیا ئه‌نجام بده‌ین، و ئه‌نجام دانی په‌رستن و عیبادت ته‌نھا بۆ ئه‌و زاته‌ بیت که ته‌نھا ئه‌و شایه‌نی په‌رستنه، چونکه‌ خوای بی هاوتا زۆر بی نیازه له‌په‌رستنی به‌نده‌کانی، چونکه‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند و بالاده‌سته بابزاین ژماره‌ی به‌نده‌کانی خوای بالاده‌ست چه‌ندن؟ پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست (ﷺ) دهرباره‌ی (بیت المعمور) که له ئاسمانی هه‌وته‌مه ده‌فه‌رموویت: **﴿يُصَلِّي فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، إِذَا خَرَجُوا لَمْ يَعُودُوا إِلَيْهِ﴾**^۱ واته: هه‌موو پوژیک هه‌فتا هه‌زار فریشته نوژی لی ده‌که‌ن و نۆره‌یان پی ناگاته‌وه تاوه‌کو پوژی دوی.

که‌واته خوای گه‌وره کاریک وه‌رناگریت ته‌نھا بۆ خۆی نه‌بیّت هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا، وَابْتَغَى بِهِ وَجْهَهُ﴾**^۲ واته: خوای گه‌وره هیچ کرده‌وه‌یه‌ک قبول ناکات ئه‌وه‌ی به‌ دلسۆزی نه‌بیّت و ته‌نھا مه‌به‌ستیشی لی په‌زامه‌ندی خۆی بیّت. بۆیه ده‌لیین یاره‌بی خوایه ته‌وفیقمان بده‌ی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو کار و کرده‌وه‌کانمان ته‌نھا و ته‌نھا به‌ ئیخلاسی و دلسۆزی بۆ تو‌بیّت ئامین.

۱- بوخاری ۳۲۰۷

۲- النساء ۳۱۴۰

فهرمووده‌ی (۳۲) تَيَكْمَلْ بُونِسْ خَه‌لَكْ

«عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ، وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ»^۱ واته: له عبدالله‌ی کوږی عومه‌روه (ره‌زای خوا تعالی لى بیت) له خوښه‌ویستی خواوه (ﷺ) فهرموویه‌تی: ئەو باوه‌پرداره‌ی تیکه‌لی خه‌لک ده‌بیټ و سه‌بر و ئارام ده‌گریټ له‌سه‌ر ئازارکانیان پاداشتی گه‌وره‌تر و زوړتره له‌و باوه‌پرداره‌ی که تیکه‌لی خه‌لک نابیت و ئارامی له‌سه‌ر ئازار و نارحه‌تیه‌کانیان ناگریټ.

پروونکردنه‌وه: ئەم فهرمووده هانمان ده‌دات تیکه‌لی خه‌لک ببین بو ئەوه‌ی ئاگاداری بارودوخی باوه‌پداران بین و بانگه‌وازیان بکه‌ین بو ږیگا پاسته‌که‌ی ئیسلام، به‌لام ئەگه‌ر که‌سیک لاواز بیت و خو ږاگر نه‌بیټ، با خو‌ی به‌دور بگریټ، ئەوه بو‌ی چاکتره، بو ئەوه‌ی باوه‌په‌که‌ی پاریزراو بیت، چونکه باوه‌پداری پاک ده‌بیټ هه‌ول‌بدات ده‌ور و به‌ریشی پاک بکاته‌وه، که‌واته ده‌بیټ باوه‌پدار تیکه‌لی خه‌لک بیت و لیان نزیک ببیته‌وه و به‌هیز بیت بو ئەوه‌ی

۱- ابن‌ماجه/۴۰۳۲

بتوانیت بانگیان بکات بۆ پښگای ئیسلام، ئە گەر بیهویت پلە بەرزە که ی ئیسلام بە دەست بهێنیت وه کو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: «**الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ**»^۱ واتە: باوە پداری به هیز چاکتر و خۆشه و یستره لای خوای گه وره له باوە پداری لاواز و هه ردوکیان خیر یان پیو یه.

که واته باو و پردار ده بیټ به هیږ بیټ نه ک خو پهریز بیټ و له شویټیک خوی
 حه شار بدات و به ته نیا خوا پهرستی نه نجام بدات یا خود وه کو ده لین کلاوی
 خوت بگره با بانه بیات هم جوړه قسانه هی گا وره کان و ره بانه کانه سیفه تی
 موسولمانان و انیه چونکه پیغه مبهری سهرور (ﷺ) ده فهرمویت: **﴿إِنَّ الرَّهْبَانِيَّةَ**
لَمْ تَكُنْ عَلَيْنَا﴾^۲ واته: ره بانیه ت و گوشه گیری له سهر ئیمه نه نوسراوه، واته،
 له ئیسلامدا نیه.

به داخه وه ئه مپرو زوړيک له موسولمانان به هه له لم ثايه ته تيگه يشتونه که خواى
گه وره ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا
اهْتَدَيْتُمْ﴾^۳ واته: ئه ي ئه وان هى باوه پرتان هيناوه هوشتان به خو تانه وه بيت زياننان
پي ناگه يه نيت ئه وهى گومرا بووه ئه گهر ئيوه له سه ر پي راست بن.

۲۶۶۴ plus -'

٢ - أحمد ٢٥٨٩٣

٣ - المائدة ١٠٥

به‌لام بابزانین سه‌له‌فی ئەم ئۆممەتە چۆن لەم ئایەتە تیگە‌یشتون؟ ﴿عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: قَامَ أَبُو بَكْرٍ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّكُمْ تَقْرءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ» وَإِنَّكُمْ تَضَعُونَهَا عَلَى غَيْرِ مَوْضِعِهَا وَإِنَّا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: «إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ لَا يُغَيِّرُونَهُ أَوْشَكَ أَنْ يَعْصِيَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ»^۱ واتە: لە قەسی کۆری باوکی حازمەوێ دەفەرموویت: جارێک ئەبوبەکر (پەزای خوای تەعالی لێ بیّت) هەستاو فەرمووی: ئەو خەڵکینە ئێوە ئەم ئایەتە دەخوینەوێ بە‌لام لە شوینی خۆی دانانین (واتە وەک خۆی تێناگەن) چونکە ئێمە لە پیغه‌مبه‌ری خوامان (ﷺ) بیست دەیفەرموو: (ئەگەر خەڵک خراپەیان لە نیو خۆیان بینی و نەیان گۆری نزیکە خوای گەورە هەموویان بە تێکرا توشی خەشمی خۆی بکات.

بزانی پێشەوا ئەبوبەکر (پەزای خوای لەسەر بیّت) دەیفەرموو: ئەوێ کاری هەموو کەسیک نیه،

کەواتە، مەرج نیه هەر کەسیک قورئان خوین بیّت بتوانی ئایەتی قورئان وەک بە‌لگە باس بکات لەسەر کار و کردەوێ کانی، چونکە قورئان خویندن شتیکی و دەرھینانی حوکم لە قورئان شتیکی ترە، بۆیە، دە‌بیّت پرۆاداری چاک تێکە‌لی خەڵک بیّت و بۆ ئەوێ سوودی بۆیان هە‌بیّت و بانگیان بکات بۆ لای خوای

گه‌وره، به‌لام ده‌بیّت بزانیڼ بو به‌ره‌مداری ئه‌و کرداره‌ راسته‌قینه‌یه‌ پێویسته‌ که‌سه‌ که‌ ئه‌م چوار خاله‌ی هه‌بیّت بو ئه‌وه‌ی بتوانیّت به‌ جوانی بانگه‌وازی بو ئیسلام بکات، ئه‌ویش:

(۱) عیلم و زانستیکی باشی هه‌بی له‌ قورئان و سوننه‌ت بو ئه‌وه‌ی بتوانیّت قه‌ناعه‌ت به‌ خه‌لک بکات نه‌وه‌ک بو‌خۆی پێویستی به‌ پێنوینی هه‌بیّت.

(۲) کار کردن به‌ زانسته‌که‌ی چونکه‌ قسه‌ له‌ هه‌یج که‌سیک وه‌رناگریّت تاوه‌کو بو‌خۆی جیه‌جیه‌ نه‌کات.

(۳) بانگه‌وازی بو ئه‌و عیلم و زانسته‌ بکات که‌ له‌سه‌ریه‌تی چونکه‌ ئه‌گه‌ر فیره‌ زانستیك بین با‌ره‌زێل نه‌بین براکانمانی لی بیبه‌ش نه‌که‌ین بو ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش خوشبه‌خت بین و ئیمه‌ش پاداشت و په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ به‌ده‌ست به‌یڤین.

(۴) ده‌بیّت سه‌بر و ئارامیان له‌سه‌ر هه‌بیّت چونکه‌ ده‌بیّت له‌ بیرمان بیّت و بی‌زانیڼ هه‌ر که‌سیک عیلمی هه‌بیّت و کار به‌ عیلمه‌که‌ی بکات و بانگه‌وازی بو ته‌وحید و ئه‌و راستیه‌ بکات به‌ ییگومان توشی ئه‌زیه‌ت و ئازاری خه‌لکانیک ده‌بیته‌وه‌، چونکه‌ گه‌یانندی ئیسلام به‌م شیوه‌یه‌ بووه‌ و هه‌ر ئاواش ده‌بیّت.

که‌واته‌، ده‌بیّت بانگه‌وازکار سه‌بر و ئارام بگریّت.

بۆیه‌ پێشه‌وا شافعی (په‌حمه‌تی خوای لی بیّت) فەرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ ته‌نها سوره‌تی عه‌سری دابه‌زاندبایه‌ به‌س بوو، بو ئه‌وه‌ی بیته‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر به‌نده‌کانی، چونکه‌ هه‌ر چوار خاله‌که‌ی له‌خۆ گرتوته‌وه‌، خوای گه‌وره‌

ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالْعَصْرِ﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾^۱ واته: سویند به کات و پوژگار، به‌راستی هه‌رچی ئاده‌میزاد هه‌یه به تایبه‌ت ئه‌وانه‌یان که ته‌کلیفیان له‌سه‌ره له‌زیانیکی گه‌وره دایه جگه ئه‌وانه‌ی پروایان هیناوه و کاره چاکه‌کانیان کردوو و هه‌سیه‌ت و بانگه‌وازی یه‌کتر ئه‌که‌ن بۆ حه‌ق و راستی و هه‌سیه‌ت و بانگی یه‌کتر ئه‌که‌ن بۆ سه‌بر و خو‌پراگری له‌سه‌ر حه‌ق.

له‌کو‌تایی ده‌ستمان بۆ قاپی خودای گه‌وره به‌رز ده‌که‌ینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیمان بدات بۆ هه‌موو کاری باش و موه‌فقمان بکات بۆ دوور بونه‌وه‌مان له‌هه‌موو خراپه‌یه‌ک و هه‌موو کاریک که ببێته‌هۆکاری تو‌په‌بونی خۆی لیان، امین.

فهرمووده‌ی (۳۳)

کس تامس باوه‌ری کردوه

«عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رضي الله عنه)، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ (ﷺ) رَسُولًا»^۱ واته: له هاوه‌لی زور به‌پیزه‌وه عه‌باسی کوری عبدالمطلب (په‌زای خوی تعالی لی بیت) له خو‌شه ویستی گه‌وره‌وه (ﷺ) فهرموویه‌تی: تام و چیرزی باوه‌ری کردوه نه‌و که‌سه‌ی به الله پازی بیت په‌روه‌ردیگاری بیت، و به ئیسلام پازی بیت که تاین و یاسای ژیانی بیت، و به محمد (ﷺ) پازی بیت پیغهمبه‌ر و پیشه‌وای بیت.

پروونکردنه‌وه: نه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه که باوه‌پ تام و چیرزی هه‌یه، به‌لام ته‌نها باوه‌پدار چرتویه‌تی خوی گه‌وره له نه‌وانمان حساب بکات، بویه ئیامی قورتوبی ده‌فهرموویت: پازی بون دوو جو‌ره، گشتی و تاییه‌ت.

(۱) گشتی نه‌وه‌یه، که ته‌نها الله به په‌روه‌ردیگاری خوی بزانی‌ت، و ته‌نها محمد به پیغهمبه‌ری خوی (ﷺ) بزانی‌ت، و ته‌نها ئیسلام به دینی راست بزانی‌ت، نه‌وه هه‌موو موسولمانیک ده‌گریته‌وه.

(۲) تاییه‌ت، نه‌وه‌یه که به هه‌موو یاسای خوی گه‌وره پازی بیت

و هه‌ول و تیکۆشان بۆ په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ بدات، و جگه‌ خوای گه‌وره‌ په‌زامه‌ندی بۆ هیچ شتیکی تر نه‌بیټ، و جگه‌ له‌ ږیگا ئیسلام هه‌موو ږیگایه‌ك به‌ چه‌وتی و گومرایی بزانیټ، و هیچ قسه‌ و فهرمانییک پیش فهرمانی پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌خات، که‌واته، ههر که‌سیک به‌م شیویه‌ بیټ به‌راستی تام و له‌زه‌تی باوهر چۆته‌ ناو دل و دهرونی و سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هیناوه، که‌واته‌ ده‌بیټ به‌و سی بنچینه‌ گه‌وره‌یه‌ را‌زی بین تا‌کو مردن ده‌گاته‌ سه‌رمان.

ههر وه‌ها ده‌بیټ به‌ زوبان دانی پیدابنیین و له‌ دل‌یشان جیگیر بو‌بیټ و به‌ کار و کرده‌وه‌ش بیسه‌لمینیټ، خۆشه‌ویسته‌کانم با ته‌ماشای بی باورپان بکه‌ین شانازی به‌ بی دینی خۆپانه‌وه‌ ده‌که‌ن و هه‌موو سه‌رو مالیان و ههرچی هه‌پانه‌ له‌ پیناوی له‌ ده‌ست بدن پینان هیچ نیه، ئه‌وجا ههر له‌ جووله‌که‌وه‌ بگره‌ تا‌کو گاور و مانگا په‌رست و مشک په‌رسته‌وه، به‌لام جیگای داخه‌ ئه‌م‌ږۆ موسولمان و باوهر پاکان زۆر جار به‌خۆی شه‌رمه‌ بل‌یت من باوهردارم یاخود بل‌یت من شوینکه‌وته‌ی ئوممه‌تی محمدی سه‌روه‌رم (ﷺ) براکانم بابزانین خوای بی هه‌وتا چۆن باسی باوهرداری پراسنه‌قینه‌ ده‌کات؟ ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾^۱ واته: جا کی له‌و که‌سه‌ گوفتار جوانتر و قسه‌ی به‌جی تره‌ که‌ بانگه‌وازی کردووه‌ بۆ لای خوای گه‌وره‌، کار و کرده‌وه‌ی چاکیشی ئه‌نجام داوه، و وتوشیه‌تی: به‌راستی من له‌ ږیزی موسولماناندام:

که‌واته، ده‌بیت مروّقی باوه‌ردار شانازی به باوه‌ره‌که‌یه‌وه بکات، به تاییه‌تی له‌و شوینانه‌ی ئیسلامی تیدا نامۆیه، به‌راستی ده‌بیت زۆر وریا و ئاگاداری خۆمان بین نه‌وه‌ک له‌ ته‌نگانه‌ توشی ناخۆشیه‌ک ببین و رابکه‌ین به‌ره‌و هه‌ر شتیک بیته‌ مایی پرزگار بوونمان که‌چی ئه‌و شته‌ حه‌رام بیت یاخود نا، چونکه‌ ته‌نگانه‌ هه‌لکی زیرینه‌ بو شه‌یتان و شه‌یتان دۆستان بزانه‌ خوا ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ﴾^۱ واته: له‌ ئیو خه‌لکاندا هیندی خه‌لک هه‌یه‌ ده‌لّیت: باوه‌رم به‌ خوا ی گه‌وره‌ هه‌یه‌ که‌چی کاتیکیش له‌سه‌ر خوا ئازاریکی توش ده‌بیت سزا و ئازاری خه‌لکی وه‌کو سزای خوا ی بالاده‌ست ده‌گیریت بۆیه‌ له‌ کوتایش خۆی بو راناگیریت و پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه‌ له‌ باوه‌ره‌که‌ی. (په‌نا به‌ الله) به‌لام، با بزاین ده‌رچوانی قوتاخانه‌ی خۆشه‌ویستان (ﷺ) چۆن بوونه؟ یه‌کیک له‌وان که‌عبی کوپی مالیکه‌ (په‌زای خوا ی تعالی لی بیت) کاتیکی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) لی توپه‌ بو و قسه‌ی له‌گه‌لی نه‌ده‌کرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ غه‌زای ته‌بوک ده‌رنه‌چوو له‌گه‌ل موسولمانان که‌عب ده‌فه‌رموویت: له‌ناو بازاری مه‌دینه‌ کابرایه‌ک خه‌لکی شام بوو خواردنی ده‌فرۆشت ده‌یگوت: ﴿مَنْ يَدُلُّ عَلَى كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ؟ فَطَفِقَ النَّاسُ يُشِيرُونَ لَهُ حَتَّى إِذَا جَاءَنِي دَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ غَسَّانَ فَإِذَا فِيهِ أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ، وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بِدَارِ هَوَانٍ وَلَا مَضِيعَةٍ فَالْحَقُّ بِنَا

نُؤاسِكْ؛ فَقُلْتُ لَهَا قَرَأْتُهَا وَهَذَا أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ فَنِيَمْتُ بِهَا التَّوَرَفَسَجَرْتُهُ^۱

واته: کابراکه ده‌یگوت: کى که‌عبم پى نیشان دده‌ات؟ خه‌لکه‌کش ئاماژه‌یان بو
من کرد ئه‌ویش هات بو لام و نامه‌یه‌کی داده‌ستم منیش کردم‌هوه له پادشا
غه‌سان بوو تیدا نوسرابوو خه‌به‌رت پیمان گه‌یشته که هاوړییه‌که‌ت (پیغه‌مبهر)
(ﷺ) وازی لیت هناوه به‌لام خوا تو پرسوا ناکه‌ت وهره بو لای ئیمه‌خزمه‌تت
ده‌که‌ین (چونکه که‌عب شاعیریکی ناودار بوو) که‌عب د‌ه‌فهرموویت: واللّه
ئهمه‌ش تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تره‌ده‌لیت: منیش راست نامه‌که‌م دراند و سوتاندم.

که‌واته، له‌سه‌ر باوه‌پره‌که‌ی خوی لای نه‌دا و پاشگه‌ز نه‌بووه چونکه دهرچووی
قوتابخانه‌ی پیشه‌وای مروّقایه‌تی بوو (ﷺ)، ده‌بیت بزاین ته‌نها که‌عب وانه‌بوو،
به‌لکو هاوه‌لان به‌تیکرا وابوون، بزانه‌خوای گه‌وره چوون باسی هاوه‌لانی
پیغه‌مبهر ده‌کات له ته‌نگانه؟ و ده‌فهرموویت: **«الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ
قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»^۲** واته:

له‌وکاته‌ی هاوه‌لان له ته‌نگانه و نارحه‌تی دابوون چونکه بیباوپره‌کان گه‌ماروین
دابوون له جه‌نگی خه‌نده‌ق هه‌ندیک له بیباوپران به‌هاوه‌لانیان گوت: خه‌لکان
بوټان کوښونه‌ته‌وه هاوه‌لانیس باوه‌پریان زیاتر و پته‌وتر ده‌بوو و به‌بی دوودلی
فهرمووین: خوای گه‌وره‌مان به‌سه و باشت‌رین پالېشته.

۱ - البخاري ۴۱۸

۲ - آل عمران ۱۷۳

واتہ: ئەو سێ شتە دەبێت ئێمە لە ژیاڵی خۆمان فەرامۆش نەکەین چونکە لە ناو گۆریش پرسیاری ئەو سێ بنچینە یەمان لێ دەکرێت، هەر وەکو پیغەمبەری ئاخر زەمان (ﷺ) فەرموویەتی: هەر کەسێک بمڕیت دوو فریشتە لە ناو گۆرە کە ی پێی دەلێن: «مَنْ رَبُّكَ؟ وَمَا دِينُكَ؟ وَمَنْ نَبِيُّكَ؟»^۱ واتە: کێیە پەروردیگارت؟ لەسەر چ دینیەک بووی؟ کێیە پیغەمبەرە کەت.

هەر کەسێک لە دنیا خوا ی بێ هاوتای نەپەرستییت و لە ژێر فەرمانەکانی نەبوییت ناتوانیت بڵێت اللّٰه ربی، و هەر کەسێک ئیسلامی نەکردبێتە دەستور و یاسای هەموو ژیاڵی ناتوانیت بڵێت ئیسلام ئاینمە، و هەر کەسێکیش پیغەمبەری دڵسۆزی (ﷺ) نەکردبێتە رابەر و پیشەوای خۆی بە شانازی وەش ناتوانیت بڵێت محمد پیغەمبەرمە (ﷺ) چونکە ئازیزەکانم مڕۆف لەسەر هەر شتێک بژیت هەر لەسەر ئەویش دەمڕیت و لەسەر هەر شتێکیش بمڕیت هەر لەسەر ئەو شتە زیندوو دەبێتەو، گەورەترین بەلگەی بەرچاویش لەسەر ئەو بەبچینە نەخۆشخانەکان و بینین ئەوانە ی تازە لە نەشتەرگەری هاتونەتە دەرەو و هیشتا بەنج بەری نەداون تەنھا باسی ئەوشتانە دەکەن کە پۆژانە لەسەری بوونە! ئێمەش لەسەر هەر شتێک بمڕین کە زیندوو دەبینەو وادەزانین وا لە هەمان شوێنین! داوامان لە خالقی گەورە یە کە لەسەر تەو حید بمانژنیت و هەر لەسەر تەو حیدیش بمڕین و لە ژێر بەیداخی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) زیندوویمان بکاتەو وە ئامین.

۱- الترمذی/ ۳۱۲۰

فہرموودہی (۳۴)

شاہیدی خہلک بو باوہر

«عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِالْمُؤْمِنِ؟ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَالْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ»^۱ واتہ: لہ ہاوہلی خوشہ ویستہ وہ فوزالہی کوری عوبہ ید (پہزای خوای تعالیٰ لی بیت) لہ خوشہ ویستی مہزنہ وہ (ﷺ) لہ حہ جی مالٹاوا ی فہرمووی: ثایا پیٹان پابگہ ینم باوہر دار کییہ؟ باوہر دار تہو کہ سہیہ خہلک لئی تہمین بن لہ سہر و مالیان، و موسولمانیش تہو کہ سہیہ کہ خہلک لہ دہست و زوبانی سہلامت بن، و مواہید و تیکوشہ ریش تہو کہ سہیہ کہ تیکوشیت لہ گہل نہفس و ٹارہزوہ کانی لہ پہرستشی خوای گہورہ، و کوچ کہ ریش تہو کہ سہیہ کہ کوچ بکات لہ تاوان و کوناہہ کان.

پوونکردنہ وہ: ہر کہسیک باوہر دار بیت ہر کاتیک باوہر بچیتہ ناو دلی خواہنہ کہی وای لیدہ کات سنورہ کانی خوای بی ہاوتا نہ بہ زینیت، راست گوتن لہ کردہ وہ کہی و پاراستنی تہمانت و خو دوور گرتن لہ ستہمکردن تہوجا

خه‌لک لښی ئه‌مین ده‌بن چونکه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمووئیت: **«لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ»**^۱ واته: باوه‌ری نیه ئه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ت پارێز نه‌بیت.

موسولمانیش ئه‌و که‌سه‌یه که خه‌لک له خراپه‌ی ده‌ست و زوبانی سه‌لامه‌ت بن، چونکه موسولمان چی بو خۆی پښی خۆش بیت ده‌بیت ئه‌ویشی بو تیکرای موسولمانان پښ خۆش بیت، واته چی بو خۆی پښ ناخۆش بیت ده‌بیت ئه‌ویشی بو موسولمانان پښ ناخۆش بیت، موحاهید و تیکۆشه‌ریش ئه‌و که‌سه‌یه که نه‌فسی خۆی له سه‌ر گوږایه‌لی خوای گه‌وره‌ را بینیت چونکه نه‌فس فەرمان ده‌کات به ته‌مبه‌لی و ئیسراحه‌تی پښ خۆشه، جیهادی نه‌فسیش چوار جوړه،

(۱) فیرونی زانسته شه‌ریه‌کان بو ئه‌وه‌یی به‌رچاو پروون بیت.

(۲) کار کردن به‌و زانسته‌ی فیرو بووه چونکه زانستیک کاری پښ نه‌کریت ئه‌گه‌ر زهره‌ریشی نه‌بیت به‌لام بیگومان هیچ سوودی نیه

(۳) بانگه‌وازیکردن بو پښی راسته‌که‌ی ئیسلام نه‌وه‌ک له‌و که‌سانه‌ بیت که دینی خوای گه‌ور ده‌شارنه‌وه و توشی نه‌فرت بین چونکه خوای گه‌وره ده‌فرمووئیت:

«إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ»^۲ واته: به‌راستی ئه‌وانه‌ی ئه‌و به‌رنامه‌و رښایه ده‌شارنه‌وه که له‌و کتیبه‌دا هه‌یه بو شاره‌زابونی خه‌لک له‌ دوا‌ی

۱- أحمد ۱۲۳۸۳

۲- البقرة ۱۵۹

ئه‌وه‌ی له‌ په‌یامه‌که‌ی خۆمان پ‌وونمان کردۆته‌وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ نه‌فرینیان لێ ده‌کات و ته‌واوی نه‌فرین کارانیش نه‌فرینیان لێ ده‌که‌ن.

که‌واته‌، با ئاگامان لێ بێت

(٤) سه‌بر و ئارامگرتن له‌ سه‌ر بانگه‌وازی و ئازاری خه‌ڵک له‌ پ‌یگای بانگه‌وازی، ئه‌و چ‌وار خ‌اله‌ زۆر قورسه‌ له‌ سه‌ر نه‌فسی به‌نده‌، کۆچکاریش ئه‌و که‌سه‌یه‌ کۆچ بکات له‌ بێ دینی به‌ره‌و دینداری کۆچ بکات له‌ خ‌راپه‌ بۆ چ‌اکه‌ ئه‌و جۆره‌ کۆچه‌ واجبه‌ له‌ سه‌ر هه‌موو موسوڵمانێک، که‌واته‌ ئازیزه‌کانم ده‌بێت بزانی‌ن باوه‌رداری راسته‌قینه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ سه‌روه‌رمان (ﷺ) بۆمان پ‌ی‌ناسه‌ی کردوه‌ ئه‌ویش ده‌بێت هه‌موو خه‌ڵک له‌ زه‌ره‌ر و زیانه‌کانی نه‌ترسن واته‌ ئه‌مین و ده‌ست پاک بێت له‌ هه‌موو ژیانیدا، موسوڵمانیش ئه‌و که‌سه‌یه‌ نه‌ک ته‌نها زه‌ره‌ری نه‌بێت بۆ خه‌ڵک به‌ڵکو ده‌بێت سوودیشی بۆ خه‌ڵک هه‌بێت به‌ هه‌موو جۆره‌کانیه‌وه‌ و ئه‌گه‌ر سوودیشی بۆ خه‌ڵک نه‌بێت با ئازاریشی نه‌بێت ده‌نا ده‌بێت له‌ باوه‌رپه‌یه‌که‌ی خ‌ۆی بترسێت نه‌وه‌ک له‌ بازنه‌ی ئیسلام ده‌رب‌جێت، به‌بێ ئه‌وه‌ی ئاگاشی له‌ خ‌ۆی هه‌بێت و با له‌ بیریشمان بێت جیهادیش چه‌نده‌ها جۆری هه‌یه‌، له‌ پ‌یش هه‌مووان به‌ڵکو له‌ هه‌موویان گرینگ تر و له‌ پ‌یشتر ئه‌وه‌یه‌ جیهادکردنه‌ له‌ گه‌ڵ هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی خ‌ۆی بکات، چونکه‌ هه‌ندێک جار نه‌فس و هه‌وا و ئاره‌زو ئاوا زāl ده‌بێت له‌ سه‌ر خ‌اوه‌نه‌که‌ی تاوه‌کو جیگای خ‌وای گه‌وره‌ ده‌گرێته‌وه‌، هه‌ر وه‌کو خ‌وای بێ هاوتا فەرموویه‌تی: له‌ قورئانی

پیرۆز: «أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ»^۱ واته: ئایا تۆ ئهو کهسه‌ت بینوه که هه‌وا و ئاره‌زوی خۆی کردوته خوا و ده‌یپهرستیت؟!

واته، ههر کهسێک جگه له ئایینی خوای به هه‌ق په‌یره‌و بکات و شوین هه‌وا و هه‌وه‌سی خۆی که‌وتوه، که‌واته ده‌ییت پێش هه‌موو دوژمنێک جه‌نگ و دژاتی نه‌فس و هه‌وای خۆمان بکه‌ین چونکه ههر کهسێک زāl نه‌ییت به‌سه‌ر نه‌فسی خۆی با بزائیت به‌سه‌ر هیچ دوژمنێکی زāl ناییت، ده‌ییت بزاین خوای گه‌وره به‌هه‌شتی کردوته پاداشت بۆ ئهو کهسه‌ی پێچه‌وانه‌ی هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانی خۆی هه‌لسوکه‌وت ده‌کات، خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆز فەرموویه‌تی: «أَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ (۱) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْآوَىٰ»^۲ واته: ئهو کهسه‌ی له گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لات و وه‌ستان له دادگای په‌روه‌ردگاری خۆی ترساییت و جلّه‌وی نه‌فسی له هه‌وا و ئاره‌زوی خۆی گرتبێته‌وه ئه‌وه بێگومان به‌هه‌شته جێگای مانه‌وه و هه‌وانه‌وی.

خۆشه‌ویستانم به‌پراستی جێگای حه‌یف و داخه‌ مروّفی باوهرپدار ناز و نيعمه‌تی به‌هه‌شت له ده‌ست بدات بۆ خۆشییکی که‌می دونیا پیغه‌مبهری سه‌روه‌رمان (ﷺ) دهرباره‌ی ئهو ئافره‌تانه‌ی له به‌هه‌شت دان، ده‌فه‌رموویت: «لَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اطَّلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لِأَضَاءَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَّتْهُ رِيحًا

۱ - الجاثية ۲۳

۲ - النازعات ۴۰-۴۱

وَلَنَصِفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا^۱ واته: ئە گەر ئافرتیکی ناو

به‌هه‌شت دهرکه‌ویت بۆ سهر زه‌وی ئەوه هه‌موو زه‌وی پرووناک ده‌کاته‌وه و پری ده‌کات له بۆنی خۆش ته‌نها له‌چکه‌که‌ی سه‌ری له هه‌موو دونیا و ئەوه‌ی له ناو دونیادای چاکتر و باستره.

به‌پراستی حه‌یفه بی‌گۆرینه‌وه له‌گه‌ڵ خۆشیه‌کی که‌می دونیای کاتی، داوامان له خوا‌ی بالا ده‌سته هاوکاریمان بکات بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی په‌زامه‌ندی خۆی و به‌هه‌شته نه‌پراوه‌که‌ی خۆی و بیه‌شیشمان نه‌کات له بینینی خۆی و خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی له به‌هه‌شی فیرده‌وسی به‌رز ئامین.

فەرمووده‌ی (۳۵)

گه‌وره‌یی سه‌لام کردنه له ئیسلامدا

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»^۱ واته: له هاوه‌لی خۆشه‌ویسته‌وه ئه‌بوهریره (په‌زای خوای تعالی لئ بیت) له پیشه‌وای سه‌روه‌ره‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: ناچنه به‌هه‌شته‌وه تاوه‌کو باوه‌ر نه‌هینن و باوه‌ریش ناهینن تاوه‌کو یه‌کتیریتان خۆش نه‌وێت ئایا شتیکتان پێ بلیم ئه‌گه‌ر بیکه‌ن یه‌کتیریتان خۆش بویت؟ ئه‌وه سه‌لام له ناوه‌خوتان بلاو بکه‌نه‌وه.

پروونکردنه‌وه: واته: ئیسلام ئیمه‌ی له‌خه‌لک جیا کردوته‌وه به‌سه‌لام و سه‌لامیش ده‌بێته‌مایه‌ی خۆش ویستنی یه‌کتر و پاداشتی‌شی له‌سه‌ر وه‌رده‌گرین که‌واته‌نا‌بیت بی‌گۆرینه‌وه به‌ووشه‌یه‌کیتر که‌جی‌گای نا‌گریته‌وه وه‌کو (چۆنی، پۆژباش، شه‌و باش) هینانی ئه‌و ووشانه‌فیل و ته‌له‌ی کافرا‌نه‌چونکه‌حه‌سوودیان پێ ده‌به‌ن سه‌روه‌رمان (ﷺ) فەرموویه‌تی: «مَا حَسَدَتْكُمْ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ مَا حَسَدَتْكُمْ عَلَى السَّلَامِ وَ التَّائِمِينَ»^۲ واته: جووله‌که‌حه‌سوودیتان

۱- مسلم ۵۴

۲- ابن‌ماجه ۸۵۶

پێى نابەن لە هیچ شتێک وەکو حەسوودی بردن یا پێتان لە سەلام و ئامین، چونکە، سەلام کردن تاییەت مەندیه که لە تاییەت مەندیه کانی ئیسلام و دەبێتە ھۆى خۆشەویسی و یەك پێزی تەبایی موسوڵمانان، سەلام کردنیش سێ برگەیه (السلام علیکم و رحمة الله و برکاته) سێ چاکەى لەسەر وەر دەگیرێت، سەلام کردنیش لە چاکترینى ئیسلامە، ھەر وەکو لە پێغەمبەرى گەورەو (ﷺ) پرسیار کرا چاکترینى ئیسلام چیه؟ فەرمووی: «تُطْعَمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»^١ واتە: خواردن بێخشی و سەلام بکەى لە ئەو ھى بیناسى و ئەو کەسەى نەبیناسى، چونکە (سەلام) یەکیکە لە ناو کانی خواى گەورە، و بیزانین خواى بێ ھاوتا سەلامى کردۆتە سەلاوى ھەموو ئەو ھى ئادەم (عليه السلام) لەو کاتەى خواى گەورە باوکمان ئادەمى دورست کرد پێى فەرموو: «اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيَّكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فَاسْتَمِعْ مَا يُحْيِيَنَّكَ تَحِيَّتُكَ وَتُحْيِيَنَّ ذُرِّيَّتَكَ. فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالُوا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ»^٢ واتە: بڕۆ سەلام لە فریشتەکان بکە و گۆی بگرە بەچ وەلامت دەدەنەو، سەلامى خۆت و ئەو کانتە ئادەم فەرمووی: السلام علیکم ئەوانیش گوتیان: السلام عليك ورحمة الله. واتە، لەنیو ئیسلامدا گرنگیەکی تاییەتی پێ دراو ھەر وەکو عبداللەى کورێ سەلام (پەزای خواى گەورەى لێ بێت) بۆمان دەگیرێتەو و دەفەرمووێت: ئەو

١ - البخاري ١٢/

٢ - البخاري ٣٣٢٦

کاته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوښه‌ویست (ﷺ) هاته مه‌دینه‌ی پیروژ خه‌لک پړویشن بو پیشوازی منیش پړویشنم بو بینینی که روخساری پیروژیم بینی زانیم هم دم و جاوه دروژن نیه، یه‌که‌م شت فەرمووی: **«يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ»**^۱ واته: ئه‌ی خه‌لکینه سه‌لام له نیو خوتان به‌ریا بکه‌ن و خواردن به‌خشن و نوێژ ئه‌نجام بدن له و کاته‌ی خه‌لک نوستوونه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه به سه‌لامه‌تی.

بویه سه‌لام هوکاري ئاشتی و ئارامیه له نیو تاکه‌کانی کومه‌لگا و هوکاري خوښه‌ویستیه و له‌سه‌ر هه‌موویانه‌وه هوکاري چونه به‌هه‌شته، به‌راستی جیگای داخه ئه‌وه‌ی ئیستا له نیو موسولمانان ده‌بینین و ده‌بیستین چونکه له ئاینه‌که‌مان دور که‌وتوینه‌وه و له مه‌به‌سته‌کانی ئاینی ئیسلام تینه‌که‌یشتوین بویه دورشمه‌کانی ئیسلامان فەرماووش کردوه، ئازیزه‌کانم به دووری مه‌زانن به یه‌ک سه‌لام بچینه به‌هه‌شته‌وه چونکه هه‌ندی‌ک به‌نده له دوا پړوژ یه‌ک چاکه‌ی پیو‌سته پئی بچیته به‌هه‌شته‌وه، خوښه‌ویستان (ﷺ) فەرموویه‌تی: **«لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَ لَوْ أَنَّ تَلَقَّى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِقِ»**^۲ واته، هیچ چاکه‌یه‌ک به‌که‌م مه‌زانه ئه‌گه‌ر زه‌رده خه‌نه‌یه‌کیش بیت به‌پروی براکه‌ت.

۱- الترمذی ۵۸۴۲

۲- مسلم/۲۶۲۶

که‌واته، باوه‌پرکرداری راسته‌قینه ده‌بیټ هه‌موو ئاینی ئیسلامی قبول بیټ و هه‌موو ئیسلامیش له خۆی بینیته دی چونکه خوای گه‌وره فەرمانمان یی ده‌کات و ده‌فهرموویټ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ»^۱ واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان و باوه‌رتان هیناوه له هه‌موو لایه‌که‌وه برۆنه ژیر سایه‌ی ئیسلامه‌وه و هه‌ر هه‌مووشی به ته‌واوه‌تی په‌یره‌و بکه‌ن.

چونکه، به‌ش به‌ش کردنی ئاین، پړگا‌و پړبازی باوه‌پداران نیه، به‌لکو پړبازی ئوممه‌ته‌کانی پیش ئیسلامه هه‌ر وه‌کو خوای بالا ده‌ست دهرباره‌ی جووله‌که‌کان ده‌فهرموویټ: «أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ»^۲ واته: باشه چۆن حه‌ق ره‌وايه باوه‌رتان به به‌شیکي به‌رنامه‌که‌ی خوای گه‌وره هه‌بیټ و به به‌شیکي تری کافر بن و حاشای لیبکه‌ن.

به‌لام راستی فەرمووه سه‌روه‌ری پیشه‌وامان (ﷺ) که فەرمووی: «لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ مَنْ قَبْلَكُمْ شَبْرًا شَبْرًا وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ»^۳ واته: شوینکه‌وته‌ی پیشینانتان (جووله‌که و گا‌وره‌کان) ده‌که‌ون بست به بست و گه‌ز به گه‌ز.

که‌واته، خۆشه‌ویستان با بگه‌رپینه‌وه بو سه‌ر ئه‌و پړبازه‌ی که پیشینه چاکه‌کانمان له سه‌ری بوونه چونکه سه‌رکه‌وتن و بردنه‌وه‌ی دونیا و دوا‌پۆژ له پړبازی ئه‌واندایه هه‌روه‌کو پیشه‌وا مالیک (ره‌حمه‌تی خوای لی بیټ) ده‌فهرموویټ: «لَنْ

۱- البقرة - ۲۰۸

۲- البقرة - ۸۵

۳ البخاري - ۳۴۵۶

يُصَلِّحْ آخِرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَّا مَا أَصْلَحَ أَوْلَهَا^۱ واته: به‌راستی هیچ شتیک کۆتای ئەم ئۆممەتە راستە پێ ناکات تەنھا ئەووە نەبێت کە سەرەتای ئەم ئۆممەتە لە سەری بوونە.

ئەویش پێگای پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وايه (ﷺ) که‌واته، خۆشه‌ويستان با سەلام له نێو خۆمان ب‌لاو بکه‌ينه‌وه بۆ ئەو‌ه‌ی ب‌بينه ئۆممەتی سەلام و ب‌بينه ب‌ه‌نده راسته‌قینه‌کانی خ‌وای سەلام به ئۆمیدی ئەو‌ه‌ی له دەرگای سەلام ب‌چینه به‌ه‌شتی سەلامه‌وه بۆیه ده‌لێن: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكَتْ يٰ اِذَا الْجَلالُ وَ الْاِکرامُ اَدْخَلْنَا بِرَحْمَتِكَ دَارَ السَّلَامِ بِاَمَانٍ وَ سَلامٍ يٰ قَدوسُ يٰ سَلامُ ، ئامین.

۱- اقتضاء صراط المستقیم ص ۴۶۷

فەرمووده‌ی (۳۶)

بهنده له نیوان ترس و ئومید

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمَعَ بِجَنَّتِهِ أَحَدٌ وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنْ جَنَّتِهِ أَحَدٌ»^۱ واته: له هاوه‌لی خوشه‌ویسته‌وه ئه‌بوهریره (په‌زای خوای تعالی لی بیت) له پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌روه (ﷺ) فەرمووی: ئه‌گەر باوه‌پدار بیزانیایه چ سزایه‌ک لای خوای گه‌وره‌هه‌یه هه‌یچ که‌سیک ئومیدی به به‌هه‌شت نه‌ده‌بوو، و ئه‌گەر بی باوه‌پیش بزائیت خوای گه‌وره‌هه‌یه چهند به به‌زه‌یه هه‌یچ که‌سیک بی ئومید نه‌ده‌بوو له به‌هه‌شت.

پروونکردنه‌وه: ئەم فەرمووده‌یه فی‌رمان ده‌کات به‌رده‌وام هه‌ول‌بده‌ین بۆ به‌هه‌شت، ده‌بی‌ت بیزانین خوای گه‌وره‌هه‌یه لی‌یان خوش نابیت به بی‌کاری چاکه، چونکه زۆریک له ئه‌هلی ته‌وحید ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه به‌هۆی تاوان و که‌مته‌ر خه‌میانه‌وه له په‌رسته‌شه‌کان، چونکه ئه‌وه‌ی ئومیدی به به‌زه‌یه خوای گه‌وره‌هه‌یه به‌هه‌شتی هه‌ول‌بده‌ات و شه‌ونخونی بۆ بکات، ئەم فەرمووده‌یه هه‌ردوو لایه‌نی دینداری کو‌کردوته‌وه (خوف و رجاء) واته‌ ترس، و ئومید، واته، ئه‌گەر باوه‌پدار بزائیت

خوای گه‌وره چ جو‌ره سزایه‌کی داناوه بو بی باوه‌پان یاخود بو تاوانباری باوه‌پدار، له دنیا و له دواپوژدا؟ زور خو‌پاریز ده‌بوو له تاوان و هیچ که‌مترخه‌میشی نه‌ده‌کرد له چاکه‌کان، واته سزا و عقوبه‌ی خوای بالا ده‌ست ئه‌ونده به ترس و ئازاره ده‌بیت باوه‌پداریش خو‌ی دوور بخاته‌وه له و شتانه‌ی که ده‌بیته هو‌ی توش بون به سزای دو‌زه‌خ، چ جای کافر و بی‌باوه‌پر، که‌واته باوه‌پدار ده‌بیت چاکه ئه‌نجام بدات له ژیانیدا به ئومیدی پاداشتی خوای بالا ده‌ست و خو‌شی دوور بخاته‌وه له تاوان له بی فەرمانی، له ترس و خه‌شمی خوای بالا ده‌ست، بزانه خوای گه‌وره چون باسی سیفه‌تی باوه‌پداران ده‌کات له قورئاندا؟ دایکی باوه‌پداران عایشا (په‌زای خوای تعالی لی بیت) ده‌فه‌رمو‌ویت: **پرسیارم له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد ده‌باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾**^۱ واته: ئه‌وانه‌ی له و مال‌ه‌ی خوای به‌خشنده پینداون ده‌به‌خشن که‌چی دل‌یان ده‌له‌رزئ له گه‌رانه‌وه‌یان بو لای په‌روه‌ردگاریان.

واته: له و پو‌ژه ده‌ترسن کاره‌کانیان پوو‌چه‌ل بیته‌وه، عایشا ده‌فه‌رمو‌ویت: گوتم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌وانه هه‌ون که ئاره‌ق ده‌خو‌ن و دزی ده‌که‌ن؟ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فەرمو‌وی: **﴿لَا يَا بِنْتَ الصِّدِّيقِ وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ﴾**

وَيَصْلُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ وَهُمْ يَخَافُونَ أَنْ لَا يُقْبَلَ مِنْهُمْ^۱ واتہ: نہ خیر ئہی کچی راستگو (ئہوانہ کہسانیکن کہ بہرؤژو دہبوون و نوژیان ئہنجام دہدا و مالیان دہبہخشی کہچی دہترسن لیان وہرنہگیریت،

بہلام لہگہل ئہمش بی ئومید نابن لہ بہزہی خوی گہورہ چونکہ بی ئومیدی لہ سہر زاری پیغہمبہر ئیبراہیم (علیہ السلام) بہ گومپایی ناو براوہ، لہو کاتہی فریشته کان مژدہی مندالیان پی دا پیان گوت بی ئومید مہبہ پیغہمبہر ئیبراہیم (علیہ السلام) فہرمووی: ﴿وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾^۲ واتہ: ئیبراہیم فہرمووی: دہبی کی لہ میہربانی پەرورددگاری خوی نائومید بی، بہدہر لہ گومراکان.

وہ ہہروہا بی ئومیدی لہسہر زاری پیغہمبہر یہعقوب (علیہ السلام) بہ کوفر ناو براوہ، کہ لہو کاتہی بہ کورہکانی فہرموو: برؤن لہ یوسف و براکانی بگہرین ئہمہ لہ دوا ی زیتر سی سال ہہر وہکو خوی گہورہ لہسہر زاری پیغہمبہر یہ عقوب دہفہرموویت: ﴿وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾^۳ واتہ: ہہرگیز نا ئومید مہبن لہ پرحم و بہزہی خوی گہورہ چونکہ مہگہر ہہر بی باوہران لہ پرحم و بہزہی خوی گہورہ بی ہیوا و نائومید دہبن.

۱- الترمذی ۳۱۷۵

۲- الحجر ۵۶

۳- یوسف ۸۹

که‌واته، ده‌بیټ به‌ندایه‌تی بو خوی گه‌وره ئه‌نجام بده‌ین به ئومیدی چونه به‌هه‌شت و هه‌روه‌ها خوشمان له تاوان و سه‌ریچی خوی می‌هه‌ربان به‌دوور بگرین بو ئه‌وه‌ی له خه‌شم و عه‌زایی خوی گه‌وره‌ی پزگاریین به هیوای ئه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌ی پیمان به‌رموویت: **﴿قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ، فَأَعْطَيْتُهُمْ مَا سَأَلُوا وَأَجْرْتُهُمْ مِمَّا اسْتَجَارُوا﴾**^۱ واته: لیان خوش بوم و پیمانم به‌خشی ئه‌و شته‌ی داوا ده‌که‌ن و له‌و شته‌ش پزگاریان ده‌که‌م که په‌نام ده‌گرن لی.

داوامان له خالقی گه‌ردونه موه‌فقمان بکات بو هه‌موو چاکه‌یه‌ک و دوورمان بخاته‌وه له هه‌موو سه‌ریچییه‌ک ئامین.

فەرمووده‌ی (۳۷)

گه‌وره‌ی قورئان خویندن

﴿عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَ طَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ التَّمْرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَ طَعْمُهَا حُلْوٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرِّيحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَ طَعْمُهَا مُرٌّ وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ، لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَ طَعْمُهَا مُرٌّ﴾^۱ واته: له هاوه‌لی ڕێزدار عبداللہی

کورپی قه‌یسه‌وه (په‌زای خوای تعالی لی بیئت) له پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) فەرموویه‌تی: نموونه‌ی باوه‌پرداری قورئان خوین وه‌کو پرته‌قاله تامی خۆشه و بۆنیشی خۆشه، و نموونه‌ی ئەو باوه‌پداره‌ی قورئان ناخوینیت وه‌کو خورما وایه، بۆنی نیه به‌لام تامی شیرینه، و نموونه‌ی دوورپی قورئان خوین وه‌کو ڕیحانه بۆنی خۆشه به‌لام تامی تاله، و نموونه‌ی ئەو دوورپوه‌ی قورئان ناخوینیت وه‌کو شه‌مامکه وایه هیچ بۆنی نیه و تامیشی تاله، واته، باوه‌پدار هه‌ر هه‌مووی خیر و چاکه‌یه بۆ خۆی و بۆ ده‌ور و به‌ری به‌ تایبه‌ت ئەو باوه‌پداره‌ی قورئان خوینه دلی پاکه له به‌ر باوه‌په‌که‌ی و هه‌لسوکه‌وتیشی جوانه به‌ هۆی به‌ره‌که‌تی قورئان،

بۆیه پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) نموونه‌ی به پرته‌قال هیناوه‌ته‌وه له ناو هه‌موو جوړه میوه‌یه‌ک، چونکه پرته‌قال بۆنی خوشه و تامیشی خوشه و وینه‌شی جوانه، به‌لام جیگای حه‌یف و داخه که ده‌بینین قورئان بۆ دنیا ده‌خویندریت، به‌لام ئه‌و باوه‌پداره‌ی قورئان ناخوینیت وه‌کو خورما وایه تامی شیرینه به‌لام بێ بۆنه، واته، باوه‌پداره‌ی قورئان ناخوینیت له تام یه‌کسانه له‌گه‌ل ئه‌و قورئان خوینه‌ی باوه‌پداره چونکه ناوه‌پۆکیان باوه‌پری تێدایه، بۆیه هه‌ردوکیان تامیان خوشه، به‌لام جیاوازیان هه‌یه له بۆنه‌که، به‌لام نموونه‌ی دوو‌پوری قورئان خوین وه‌کو ریحانه بۆنه‌که‌ی خوشه له‌به‌ر ئه‌و قورئانه‌ی ده‌حینیت، به‌لام تامی تاله چونکه دلی پره له کوفر و رق له ئیسلام و موسولمانان، به‌لام له‌ویش خراپتر دوو‌پوری قورئان نه‌خوینه چونکه دل و پوخساری هه‌ردوو وێران، واته: دنیا و دوا‌پۆژی فه‌وتاندوه. (په‌نا به‌خواه گه‌وره).

پروونکردنه‌وه: له‌م فەرمووده‌یه پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) خه‌لکانی کردۆته دوو به‌شه‌وه باوه‌پدار و دوو‌پوو، چونکه م‌رؤف یان کارو کرده‌وه‌کان به ئیخلاسیه‌وه ئه‌نجام ده‌دات که ئه‌ویش باوه‌پداره، یان کرداره‌کانی بۆ دنیا، که ئه‌ویش دوو‌پووه په‌نا به‌خوای گه‌وره، ئه‌وجا باوه‌پداریشی بۆمان کردۆته دوو به‌ش، یان قورئان خوینه یان نه، ئه‌وجا پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: نموونه‌ی باوه‌پداره‌ی قورئان خوین وه‌کو پرته‌قال وایه بۆنی خوشه و تامیشی خوشه، واته هه‌رگیز له چاکه‌کانی باوه‌پداره‌ی قورئان خوین بێ به‌ش نابێ هاو‌پیه‌تی له

گه‌لیدا قازانجه و دانیشن و قسه‌کردن و موعامه‌له له‌گه‌لیدا هر قازانجه، چونکه هه‌موو کاره‌کانی دیندارییه و ئەو قورئانه‌ی ده‌خوینیت لێی تیده‌گات و کاری پێ ده‌کات، نه‌وه‌ک به داخه‌وه قورئان خوینه‌کانی ئەم‌پرو قورئان خویندنیان بۆته پیشه بۆ به‌ده‌ست هینانی پاره و ناوبانگ هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ر

(ﷺ) فەرموویه‌تی: «فَإِنَّهُ سَيَجِيءُ أَقْوَامٌ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ وَ يَسْأَلُونَ بِهِ النَّاسَ»^۱

واته: که‌سانیک دین قورئان ده‌خوینن و داوای پاداشته‌که‌ی له‌خه‌لک ده‌که‌ن. چاکترین که‌سانیکیش قورئانیان خویندین و کاریشیان پێ کردبیت هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر بوون (ﷺ) و (په‌زای خوا یا تعالی یان لێ بیت) که‌واته، هه‌ر که‌سیک پێ خوش بیت بونی خوش بیت و تامیشی خوش بیت با چاو له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و هاوه‌لان بکات بۆ ئەوه‌ی له‌گه‌ل ئەوان حه‌شر بکریت، کومه‌لی دووه‌میش ئەو باوه‌رداران‌ه‌ی که قورئان ناخوینن ئەوانیش ئەگه‌ر بۆنیشیان نه‌بیت به‌لام تامیان شیرینه وه‌کو خورما بێ بۆنه به‌لام خۆی شیرینه، چونکه باوه‌ردار نابیت هیچ سوودیکی بۆ ده‌ور و به‌ری نه‌بیت، به‌لام دوورپوه‌کانی قورئان خوین نموونه‌یان وه‌کو ریحانه بونی خوشه به‌لام تامی تاله، خوشه‌ویستان بزائن قورئان ئەوه‌نده گه‌وره‌یه دوورپوه‌کانیش پله دار و گه‌وره ده‌کات، واته با دوورپوش بێ هه‌ندیک جار سوودی هه‌یه وه‌کو ده‌نگ خوشی یاخود هه‌ندیک پرسپاری قورئان وه‌لام ده‌داته‌وه، به‌لام کاری پێ ناکات بۆیه

نموونہی وہ کو پریحانہ بۆن خوْشہ و تامی تالہ، بہ لَام دووروی قورئان نہ خوین
 ہہمووی شہر و خراپہی کوکر دوتہوہ، چونکہ نہ باوہری بہ قورئان ہہیہ و نہ
 کاریش بہ قورئان دہکات، واتہ بہر پزہ کانم مروْف لہم چوار بہشہ بہدہر نیہ با
 ہہوْل بدہین لہ بہشہ چاکہ کہ بین، چونکہ، پیغہمبہری مہزن (ﷺ) فیّرمان
 دہکات و ہانمان دہدات بۆ پلہ بہرزہکان، ہہر وہ کو دہفہرموویت: ئە گہر
 داوای بہہشتان کرد لہ خواہ گہورہ؟ داوای بہہشتی فیردہوس بکہن چونکہ
 خوْشترین و بہرزترینی بہہشتہکانہ، بزانیہ گہورہیی قورئان، جبریل قورئانی
 دابہزاند بووہ گہورہی فریشتہکان، قورئان بۆ محمد (ﷺ) دابہزی بووہ
 گہورہی پیغہمبہران، قورئان بۆ کوْتا ئومہت دابہزی بووہ چاکترینی ئومہتان،
 قورئان لہ پرمہزان دابہزی بووہ گہورہی مانگہکان،

قورئان لہ شہوی قہدر دابہزی بووہ گہورہترین شہوہکان،

گومانتان نہ بیت چاکترینی ئەو ئوممہتہ دہبیتہ ہہلگری قورئان، ہہر وہ کو
 خوای بالا دہست فہرموویہتی: ﴿أَوْرُنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾^۱
 واتہ: ئەم قورئانہمان کردہ میرات بۆ ئەو بہندانہمان کہ ہہلمان بژاردن.

داوامان لہ خوای میہربانہ لہ چینی ہہرہ باشہ کہمان ہہژمار بکات ئە گہر بہ
 کارہکانیشمان شایہنی ئەو پلہیہ نہبیت، بہ لَام بہزہیی ئەو شایہنہ بمانگریتہوہ
 ئامین.

فەرمووده‌ی (۳۸)

خواردنی باوه‌پدار و بی باوه‌پ

«عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ»^۱ واته: له هاوه‌لی به‌پ‌یزه‌وه عبدالله کوپی قه‌یسه‌وه (په‌زای خوی تعالی لی بیت) له پیغه‌مبه‌ری پی‌شه‌واوه (ﷺ) فەرموویه‌تی: باوه‌پدار به‌یه‌ک ریخۆله نان ده‌خوات به‌لام بی‌باوه‌پ به‌حه‌وت ریخۆله نان ده‌خوات، کابرایه‌ک زۆر خواردنی ده‌خوارد بی‌ش موسولمان بوونی به‌لام که موسولمان بو خواردنی زۆر پی نه‌ده‌خورا ئه‌ویش بو پیغه‌مبه‌ری خوی (ﷺ) باسکرد، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فەرمووی: باوه‌پدار به‌یه‌ک ریخۆله خواردن ده‌خوات، به‌لام بی باوه‌پ به‌حه‌وت ریخۆله ده‌خوات.

پروون‌کردنه‌وه: زاناکانی ږافه‌ی فەرمووده فەرموویانه: مه‌به‌ست له‌م فەرمووده‌یه ئه‌وه‌یه، باوه‌پداری ته‌واو ده‌زانیت دنیا کاتیه و جیگای خوشی وحه‌وانه‌وه نیه، بویه زۆرگرنگی به‌خۆراک و خوش گوزهرانی نادات، بویه ته‌نها له‌حه‌لال ده‌خۆن ئه‌گه‌ر که‌میش بیت، ئه‌گه‌ر حه‌لالیان ده‌ست نه‌که‌ویت حه‌رام ناخۆن ئه‌گه‌ر پی‌ویستش بن، ده‌بیت بیزانین خواردنی حه‌لال ئه‌گه‌ر زۆریش بیت

جیگای پرخه نیه چونکه زانراوه خواردن پئی دراوه (مباح) به‌لام باوه‌پرداری له خواترس نه‌فسی خۆی رادی‌تیت بۆ نه‌وه‌ی فیره قه‌ناعت بیت ریگا ناده‌ت نه‌فسی تیری‌ت، له مه‌له‌زات و خۆشی، چونکه تیری‌بونی گه‌ده به‌لایه هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: «مَا مَلَأَ آدَمِي وَعَاءَ شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتٍ يَقْمَنَ صَلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ، فَثَلْثَ لِطْعَامِهِ وَثَلْثَ لَشْرَابِهِ وَثَلْثَ لِنَفْسِهِ»^۱ واته: نه‌وه‌ی ئاده‌م هیچ شتیکی پر نه‌کردوه خراپ‌تری‌ت له گه‌ده‌ی، به‌سه بۆ نه‌وه‌ی ئاده‌م چه‌ن پاروئیک بخوات، ئه‌گه‌ر نا با گه‌ده‌ی خۆی بکاته سی به‌ش، به‌شیکی بۆ خواردن و به‌شیکی بۆ خواردنه‌وه و به‌شیکی بۆ به‌ناسه‌ی، چونکه تیری‌بونی گه‌ده هۆکاره بۆ به‌هیزبونی شه‌هوه‌تی دامین،

و ئه‌گه‌ر دامینیشی تیری‌بو پله‌و پایه‌ی خۆش ده‌ویت، ئه‌وجا نه‌خۆشیه‌کانی دڵ ده‌ست پئی ده‌کات وه‌کو سه‌وودی و خۆ به‌زل زانین که‌واته، و اچاکه نه‌فسی خۆمان به‌ره‌لا نه‌که‌ین ته‌نانه‌ت له خواردنی سه‌ل‌ل‌یش با بیزانین پیشینانمان چۆن بونه؟ ئافره‌ته‌ سه‌لیحه‌کانی پیش ئیمه به‌ پیاوه‌کانیان ده‌گوت که له مال ده‌رئه‌چون بۆ که‌سابه‌ت: «اتق الله فينا إياك وكسب الحرام، فإننا نصبر على الجوع والعطش ولا نصبر على حر النار وغضب الجبار» واته: له خوا بترسه و ئاگاداری که‌سابه‌تی سه‌رام بن، چونکه ئیمه خۆمان ده‌گرین له‌سه‌ر برسیه‌تی و تینویه‌تی دونیا، به‌لام خۆمان ناگرین له‌سه‌ر گه‌رمایی ئاگری دۆزه‌خ و توپه

بوونی خوای گه‌وره، که‌واته، خۆمان و مال و مندالمان فیری هه‌لال خواردن بکه‌ین و خواردن نه‌بیته هه‌موو هیوا و ئاواتمان، به‌ پێچه‌وانه‌ی بی باوه‌ران چونکه‌ ئه‌وان ته‌نها به‌ دوای تیری بونی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی نه‌فسی خۆیان، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾^۱ واته: ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ربوون له‌زه‌ت ئه‌به‌ن و ئه‌خۆن له‌ دونه‌یدا وه‌کو ئاژهل و بیری هیچ شتیکیان لا نه‌ ئاگریش جیگایه‌ بۆیان. واته‌ چهند رۆژی راته‌بوین به‌لام سه‌ره‌نجامیان ئاگری دۆزه‌خه‌ په‌نا به‌ خوای گه‌وره، یاره‌بی قه‌ناعه‌تمان پێ بیه‌خشه‌ و دورمان بکه‌وه‌ له‌ هه‌رام و له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پێت ناخۆشه‌ ئامین.

فەرمووده‌ی (۳۹) په‌وشت جوانی

«عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَدْرِكُ بِحَسَنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ»^۱ واته: له دایکی باوه‌پدارانه‌وه عایشه (په‌زای خوای تعالی لى بیټ) له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) فەرموویه‌تی: به‌راستی باوه‌پدار به په‌وشت جوانی خو‌ی ده‌گاته پله‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی به پوژ به پوژوون و به‌شه‌ویش خه‌ریکی شه‌ونوژن.

پوونکرده‌وه: خو‌شه‌ویستان په‌وشت جوانی زوړ له‌وه که‌وره‌تره بتوانین له یه‌ک وانه باس بکه‌ین، به‌لام ئاماژه به جیگای په‌وشت جوانی ده‌که‌ین، هه‌موو مرؤفه‌کان به ټی‌کړا پیا‌یان خو‌شه چاک بن و به چاکه باسیان بکړیت، به‌لام بابیزانین پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) کی‌ی پی چاکه؟ به‌لکو کی چاکترین که‌سه هه‌ر وه‌کو ده‌فه‌رموویت: «إِنَّ خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا»^۲ واته: چاکترینتان ئه‌و که‌سه‌یه په‌وشتی له هه‌مووتان جوانتر بیټ.

به‌لکو قورسترین چاکه‌یه‌ک بخړیته ناو ته‌رازوی چاکه‌کانی به‌نده له پوژى دوا‌یی ئه‌وه په‌وشت جوانیه، هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: «مَا

۱ - أبوداود/۴۷۹۸

۲ - البخاري/۶۰۳۵

مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ^۱ که‌واته، با‌هه‌ولبده‌ین خو‌مان
 بر‌ازیننه‌وه به‌ره‌وشتی ئیسلام، چونکه‌ئه‌م‌پ‌و خه‌لک تانه‌له‌ ئیسلام ده‌دات به‌
 هو‌ی ره‌وشت ناش‌رینی هه‌ندیک له‌ موسو‌ل‌مانان، خو‌شه‌ویستانم، با‌ بزانی‌ن
 پیغمه‌به‌ری پی‌شه‌وامان (ﷺ) چ‌ ئام‌و‌ز‌گاریه‌ ک‌مان ئاراسته‌ ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت:
 «اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ»^۲
 واته: له‌ هه‌ر شو‌ینیک بو‌وی له‌ خوا‌ بترسه‌ ئه‌گه‌ر توشی تاوانیکیش بو‌وی
 چاکه‌یه‌کی به‌دوا‌یه‌وه بکه‌ ده‌یس‌پ‌ته‌وه و به‌ره‌وشت جوانی هه‌ل‌سوکه‌وت بکه‌ن
 له‌گه‌ل خه‌لک.

واته‌خوا‌ی گه‌وره‌له‌یاد نه‌که‌ن و ئه‌گه‌ر توشی هه‌له‌یه‌کیش بو‌ون هه‌له‌کانتان
 بس‌پ‌نه‌وه به‌چاکه‌ و ره‌وشتیشتان با‌ جوان‌بی‌ت، با‌ بیزانی‌ن خوا‌ی گه‌وره‌به‌ چ‌
 شتی‌ک ستایش و سه‌نای پیغمه‌به‌ری خو‌ی (ﷺ) ده‌کات هه‌ر وه‌کو ده‌فه‌
 رمو‌یت: «إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ»^۳ واته: به‌پ‌استیی تو له‌سه‌ر خو‌ره‌وشتیکی
 ئیجگار په‌سه‌ند و گه‌وره‌یت.

چونکه‌ پیغمه‌به‌رمان (ﷺ) «كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ»^۴ واته: خو‌ره‌وشتی به‌گو‌یره‌ی
 قورئان بو‌وه.

۱- أبوداود ۴۷۹۹

۲- الترمذی ۱۹۸۷

۳- قلم ۴

۴- أحمد ۲۶۰۱

که‌واته، پله‌ی په‌وشت جوانی ئه‌وه‌نده به‌رزه، به‌لام ده‌بی‌ت بیزانین ئه‌و په‌وشته لای خوای گه‌وره نرخ‌ی هه‌یه، که باوه‌پری له‌گه‌ڵ بی‌ت، ئه‌گه‌رنا بی‌باوه‌ر ته‌نها له دنیا په‌وشت جوانی سوودی بۆ هه‌یه، به‌لام له دوا پۆژی هیچ سوودی پینا گه‌نین‌ت هه‌روه‌کو دایکی باوه‌پداران عایشه ده‌فرمووی‌ت گوتم: «يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ابْنُ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّحِمَ وَيُطْعِمُ الْمِسْكِينَ فَهَلْ ذَاكَ نَافِعُهُ؟ قَالَ: لَا يَنْفَعُهُ إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ»^۱ واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کۆری جودعان له سه‌رده‌می نه‌فامی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌گه‌یاند و هه‌ژارانی نان ده‌دا ئایا ئه‌مه هه‌یج سوودی‌کی بۆی ده‌بی‌ت؟ پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) فرمووی: نه‌خیر چونکه پۆژیک نه‌یگوت په‌روه‌ردیگاره لیم خوش به له دوا پۆژ.

واته چونکه باوه‌پری نه‌بووه، بۆیه په‌وشت جوانی به‌بی باوه‌ر و ته‌و‌حیدیکی پاک هه‌یج سوودی نه‌یه له دوا پۆژ.

یارب بۆ خاتری ناوه جوانه‌کانت له دنیا په‌وشتیکی جوانمان پێ بیه‌خشه له دوا رۆژیش لیان خوش به و به په‌حمه‌تی خۆت به دیداری خۆتمان شاد بکه به بی‌حساب ئامین

فەرمووده‌ی (٤.)

چاکه‌کاری

«عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رضي الله عنه)، أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ وَ لِيُحَدِّثَ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَ لِيُرِيحَ ذَبِيحَتَهُ»^١ واته: له هاو‌لی نازیزه‌وه شه‌دای کوری ئەوسه‌وه (په‌زای خوای گه‌وره‌ی لی بیټ) له خوشه‌ویستی مه‌زنه‌وه (ﷺ) فەرموویه‌تی: خوای که‌وره واجبی کردوه که چاکه له گه‌ل هه‌موو شتی‌ک بکریټ، ئە‌گه‌ر که‌سیکتان کوش‌ت به (قی‌ساس) به چاکی بی‌کوژن (به ئاسان‌ترین پ‌ی‌گا) و ئە‌گه‌ر سه‌ری شتی‌کتان پ‌ری (ئاژ‌ه‌ل) به چاکی سه‌ری بی‌رن و چه‌قوکه‌تان باش تیژ بکه‌ن و سه‌رپ‌راوه‌که‌تان رحه‌ت بکه‌ن.

پ‌وون‌کردنه‌وه: خوشه‌ویستانم با له سه‌ره‌تادا بی‌زانین (ئ‌ی‌حسان) واته چی؟ بۆ ئە‌وه‌ی به تی‌گه‌یشتنه‌وه ئە‌نجامی بده‌ین مام‌وستای سه‌روه‌رمان پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆمان پ‌وون ده‌کاته‌وه له واتای ئ‌ی‌حسان و ده‌فه‌رموویټ: «الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»^٢ واته: به‌و شی‌ویه‌ی خوای گه‌وره بی‌ه‌رسی هه‌ر وه‌کو بی‌ینی ئە‌گه‌ر تۆش ئە‌و نه‌بی‌نی خو ئە‌و تۆ ده‌بی‌نیټ.

١ - الترمذي ١٤٠٩

٢ - البخاري ٥٠

واتہ، ہستکردن بہ چاودیری خوی بالادہست لہ ہموو ہل سوکہ وتیکدا۔
 ئہبی بیزانین ئیحسان پلہ بہرزہکھی ئایینی ئیسلامہ واتہ، ہموو چاکہ کاریک
 (محسن) باوہر داریشہ و موسولمانیشہ بہلام مہرج نیہ موسولمان و باوہر دار
 گہیشتبہ پلہی موحسین، با باش بیزانین سہروہرمان (ﷺ) فیرمان دہکات کہ
 بہ پلہ نزمہکان رازی نہبین و بہ بہردہوام ہولہی پلہ بہرزہکان بدہین، ہر وہکو
 فہرموویہ تی: **«إِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ
 وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ»**^۱ واتہ: ئہگہر لہ خوی گہورہ
 پارانہوہ داوای بہہشتی فیردہوس بکہن چونکہ فیردہوس خوشترینی
 بہہشتہکانہ و سہقفہکشی عہرشی خوی بالادہستہ و ہموو پروبارہکانی
 ناو بہہشت سہرچاوہکہیان لہ وی دہست پی دہکات۔

بہراستی جیگای داخہ زوربہی خہلک پیشبرکییان لہسہر دنیا و کوکردنہوہی
 مال و سامانہ، بہلام بابیزانین ہاوہلانی سہروہرمان (پہزای خویان لی بیت)
 بوچ شتیک پیشبرکییان دہکرد؟ خوی بالادہست بومان باسی پیغہمبہران
 دہکات (علیہم الصلاۃ و السلام) و دہفہرمویتی: **«إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي
 الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ»**^۲ واتہ: بہراستی ئہوان
 پیشبرکییان دہکرد بو خیر و چاکہ و لہ ئیمہ دہپارانہوہ بہترس و بہئومیدہوہ و

۱ - البخاری/۷۴۲۳

۲ - الأنبياء ۹۰

به‌راستی ملکه‌چی ئیمه بوون.

واته، ده‌بیت بزاین ئه‌وانه‌ی بۆ دنیا هه‌ول ده‌دهن زۆر نه‌زانن بۆیه هه‌موو هه‌ول و کۆشش و خه‌میان بۆ دونه‌یه‌کی کاتی و که‌مه، چونکه هه‌ر له‌ بواری دنیا شاره‌زانه هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره دهرباره‌یان فەرموویه‌تی: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾^١ واته: ته‌نها له‌ پ‌واله‌تی ژیا‌نی دنیا زانان، به‌لام زۆر بی‌ئاگانه له‌ قیامه‌ت و دوا‌ر ژیا‌ن.

به‌لام باوه‌رداری زانا و تیگه‌یشته‌و ئه‌و که‌سه‌یه هه‌موو خه‌می ئه‌وه‌یه چۆن ئه‌وه‌ی لای خوا‌یه به‌ده‌ستی به‌ی‌نی‌ت، بزانه خوای بالا‌ ده‌ست چۆن به‌نده‌کانی فیر ده‌کات و هانیان ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی خویان خه‌ریکی شتی که‌م نرخ نه‌که‌ن، به‌لکو هه‌ول‌بدن بۆ ئه‌وه‌ی کاته به‌نرخه‌کانی ته‌مه‌نیا‌ن سه‌رف بکه‌ن بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی شتیکی به‌نرخه‌ر ئه‌ویش به‌هه‌شتی خوای گه‌روه‌یه هه‌روه‌کو فەرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۱) عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۲) تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (۳) يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ (۴) خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾^٢ واته:

به‌راستی چاکه‌کاران له‌ ناو خۆشی و به‌هره‌یه‌کی یه‌جگار زۆردان له‌ به‌هه‌شتدا له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه رازاوه‌کانی به‌هه‌شت دانیشته‌وون و ته‌ماشای ئه‌و هه‌موو ناز و نعه‌مه‌ت و به‌هره‌ی به‌هه‌شت ده‌که‌ن که‌ بۆیا‌ن ئاماده‌ کراوه له‌

^١ - الروم ٧

^٢ - المطففين ٢٢-٢٦

پروخساریاندا پروو گه‌شیی و خوشی به‌ه‌شت ده‌بینی و ده‌زانیت، له شه‌رابیکی پاک و ساف و سه‌ر مؤریان پیده‌نۆشن دوا قومیشی بۆنی میسکی لی دیت جا ئەوانه‌ی که پیش‌برکێ و ده‌ست پیش‌خه‌ری ده‌که‌ن با له‌وه‌دا ده‌ست پیش‌خه‌ری و کیه‌رکێ بکه‌ن و هه‌ول‌بدن بۆ کار و کرده‌وه‌ی چاک.

اللَّهُ أَكْبَرُ لَهُ گه‌وره‌یی قورئان خوا راستی فەرمووه: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾^۱ واته: به‌راستی ئەم قورئانه رینوینی ده‌کات بۆ چاکترینی رینگا.

براکانم ده‌بیّت بزانیان چاکترین کرده‌وه بریتیه له دینداری چاکه‌کاران خواى بالاده‌ست فەرموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾^۲ واته: ئاخۆ دینداریک هه‌بیّت ئاینی له‌و که‌سه‌ باشتر و چاکتر بیّت؟ که‌ خۆی دابیته‌ ده‌ست خواى گه‌وره‌ و له‌ چاکه‌کاران بیّت.

زانایانی به‌لاغه ده‌فه‌رموون ئەو (مَنْ) بۆ ئینکاریه، واته که‌س له‌ چاکه‌کاران چاکتر نه‌یه.

له‌ کۆتایی به‌راستی پله‌و پایه‌ی موحسین گه‌وره‌تره له‌ وه‌ی که‌ باس بکریّت، به‌لام وه‌کو گوتراوه ئە‌گه‌ر هه‌مووشی باس نه‌که‌ین به‌لام ئە‌ماژ به‌ هه‌ندی‌ک پله‌ی موحسینان ده‌که‌ین، ئە‌مه‌ چەند ئایه‌تی‌که‌ باسی پله‌ و پایه‌ی موحسینان ده‌کات:

۱- الاسراء ۹

۲- النساء/۱۲۵

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾^۱ خوا چاکہ کارانی خوش دہویت.

﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾^۲ بہرستی بہزہیم وا لہ چاکہ کاران

نیزیکہ.

﴿بَشِّرِ لِلْمُحْسِنِينَ﴾^۳ مژدہ بدہ چاکہ کاران،

﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾^۴ بہرستی خوا لہ گہل چاکہ کارانہ.

﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾^۵ بہرستی خوی گہورہ پاداشتی چاکہ کاران

ون ناکات.

خوی گہورہیہ بمان گیریت لہ مو حسین و لہ گہل ٹہوانیش حہ شرممان بکات.

۱ - البقرة ۱۹۵

۲ - الأعراف ۵۶

۳ - الأحقاف ۱۲

۴ - العنكبوت ۶۹

۵ - يوسف ۹۰

نامۆزگاریه‌ك پيش كۆتايي

پاش ئه‌وه‌ی كۆتاييان به‌ فەرمووده‌كانی سه‌روه‌رمان (ﷺ) هینا، پیم خوش بوو
 فه‌رمانیكی خوای بالا ده‌ست به‌ بیري خۆم و ئیوه‌ی خوشه‌ویست به‌ینمه‌وه،
 ئه‌ویش ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌یه‌ که خوای موته‌عال ده‌فه‌رموویت: **﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾**^۱ واته: ئه‌ی باوه‌پداران! هه‌مووتان به‌ره‌و
 لای خوای گه‌وره‌ بگه‌رینه‌وه و په‌شیان بینه‌وه و به‌شکو هه‌مووتان هه‌م له
 دونیاو هه‌م له‌ دواړۆز پرگارو به‌خته‌وه‌ر بین.

به‌لام نه‌ك ته‌وبه‌یه‌ك به‌ هه‌واو چه‌زی خۆمان، به‌لكو ئه‌و ته‌وبه‌یه‌ی که خوای
 گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾**^۲ واته:
 ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! بگه‌رینه‌وه بۆلای خوای گه‌وره‌ به‌ ته‌وبه‌ و
 گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ئیجگاری.

له‌ پيشه‌وا (عومه‌ر)یان پرسى: ته‌وبه‌ی (نه‌صوح) چیه‌؟ فەرمووی: ته‌وبه‌ی
 (نه‌صوح) ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌و که‌سه‌ تاوانکاره‌ له‌ تاوانه‌کانی په‌شیان بیته‌وه‌و
 جارێکی تر نه‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ریان، چون‌ شیر هه‌رکه‌ له‌ گوانی ئاژه‌له‌ که هاته‌ ده‌ر،
 جارێکی تر ناگه‌رینه‌وه‌ بۆ گوانی ئاژه‌له‌ که.
 به‌رپژه‌کانم باسی دوو جوړه‌ ته‌وبه‌ ده‌که‌ین،
 یه‌که‌میان، (ته‌وبه‌ی درۆ)

۱ - النور ۳۱

۲ التحريم ۸

مه‌نسووری کۆری عه‌مار ده‌فه‌رموویت: براده‌ریکم هه‌بوو زۆر خراپ بوو، به‌لام ته‌وبه‌ی کرد و په‌شیمان بوه، ده‌مبینی زۆر به‌پۆژو ده‌بوو و زۆریش شه‌و نوژی ده‌کرد و خه‌ریکی په‌رستن ده‌بوو، به‌لام چه‌ند پۆژیک ون بوو له‌به‌ر چاوم منیش پرسیم گوتیان: نه‌خۆشه، پۆیشتم بۆ سه‌ره‌دانی له‌ ده‌رگام دا کچه‌که‌ی هاته ده‌روهه‌ پیم گوت: به‌ باوکت بلی مه‌نسوور هاتوه، گوتی: فه‌رموو منیش بینیم و له‌ناو خانووه‌که‌ ده‌م و چاوی ره‌ش هه‌لگه‌پابوو چاوی پر ببوو له‌ فرمیسک و لێوه‌کانی ئه‌ستوور ببون، زۆر ترسام و پیم گوت: براکه‌م زۆر بلی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به‌توندی ته‌ماشای کردم ئه‌وجا له‌ خۆی چوو، جاریکی تر دووباره‌ پیم گوت: بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چه‌ند جاریک پیم گوته‌وه، ئه‌وجا چاوه‌کانی کرده‌وه و گوتی: مه‌نسووری برام من و ئه‌و وشه‌یه‌ له‌یه‌ک دوور خراينه‌وه گوتم: (الاحول ولا قوة إلا بالله) گوتم: باشه‌ کوا شه‌ونوژ و پۆژوه‌کانت؟ گوتی: ته‌وبه‌که‌م بۆ خوای گه‌وره‌ نه‌بوو، به‌لکو ته‌وبه‌که‌م به‌ درۆ بوو، ته‌نها بۆ ناو بانگم بوو، هه‌رکاتیک ته‌نها بام هه‌موو سنووره‌کانی خوای گه‌وره‌م ده‌به‌زاند له‌ سه‌ر ئه‌و پێگا خراپه‌ به‌رده‌وام بووم تاوه‌کو نه‌خۆش که‌وتم و بارودۆخم خراپ بوو، گوتمه: کچه‌که‌م قورئانه‌که‌م بۆ بینه‌ چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم خویند و قورئانه‌که‌م به‌رز کرد و گوتم: خواجه بۆ خاتری که‌لامی خۆت شیفام بۆ بنیره‌ به‌لین بیت بی فه‌رمانیت ناکه‌م تاوه‌کو بمرم، سپاس بۆ خوای گه‌وره‌ چاکبومه‌وه به‌لام شه‌یتان فریویدام و گه‌پامه‌وه بۆ سه‌ر تاوانه‌کانم ماوه‌یه‌کی زۆر تاوه‌کو جاریکی تر نه‌خۆش که‌وتم، به‌ هه‌مان شیوه‌ی یه‌که‌مجا داوام له‌ کچه‌که‌م کرد قورئانه‌که‌م بۆ بینه، دووباره‌ چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم خوینده‌وه و له‌ خوای گه‌وره‌ پارامه‌وه ئه‌و جاره

چاک بېمه‌وه به‌لین بیت تابمرم تاوان ئه‌نجام نه‌دهم، به‌فه‌زلی خواي گه‌وره
شيفام بو هات به‌لام دیسان به‌لینه‌که‌م پشت گوی خسته‌وه و گه‌پامه‌وه سهر
تاوانه‌کان به‌بی ئه‌وه‌ی بزانه‌م هیچ به‌لینیکم داییت، له‌دوای ماوه‌یه‌کی زور
توشی ئه‌و نه‌خوشیه‌بووم که‌ده‌بینی وه‌کو هه‌موو جار به‌کچه‌که‌م گوت: قورئانه‌م
بو بینه‌که‌قورئانه‌م کرده‌وه هیچ پیت له‌قورئانه‌بینی زانیم خواي گه‌وره‌لیم توپه
بووه‌ده‌ستم به‌رز کرده‌وه و گوتم: خوايه‌بو خاتری گه‌وره‌یی ئه‌و که‌لامه‌شيفام
بو بنیره، ههر وه‌کو گویم لیبو گوتیان: ته‌وبه‌ده‌که‌ی ئه‌گه‌ر نه‌خوش ده‌بی و
ده‌گه‌رپیه‌وه سهر تاوانه‌کانت ئه‌گه‌ر چاک ده‌بیه‌وه، ئایا ناترسی له‌سهر تاوان
مردنت بگاته‌سهرت؟ مه‌نسور ده‌فرموویت: ویستم پرۆم واللّه‌پیش ئه‌وه‌ی له
ماله‌که‌بچه‌ده‌ره‌وه‌گوتیان: مرد.^۱ (په‌نا به‌خواي گه‌وره‌)

به‌لام ته‌وبه‌ی جوړی دووه‌م ته‌وبه‌ی راسته‌قینه‌یه:

له‌سه‌حیحی موسلیم هاتوه‌پیاویک به‌ناوی ماعزی کوری مالیک هاته‌خزمه‌تی
پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (ﷺ) گوتی: ئه‌ی خوشه‌ویستی خوا (ﷺ) پاکم بکه‌وه
پیغه‌مبه‌ری به‌سۆز (ﷺ) فهرمووی: بگه‌رپوه و داوای لی خوش بوون بکه‌و
ته‌وبه‌بکه‌، دووباره‌ماوه‌یه‌کی تر هاته‌وه و گوتی: ئه‌ی خوشه‌ویستی خوا (ﷺ)
پاکم بکه‌وه، پیغه‌مبه‌ری به‌سۆز (ﷺ) فهرمووی: بگه‌رپوه و داوای لی خوش
بوون بکه‌و ته‌وبه‌بکه‌، ماوه‌یه‌کی تر هاته‌وه و گوتی: ئه‌ی خوشه‌ویستی خوا
(ﷺ) پاکم بکه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌چاره‌مین جار فهرمووی: ئه‌وه

۱ - الف قصة وقصة من قصص الصالحين ونوادر الزاهدين

شیتە؟ گوتیان: نەخێر فەرمووی: سەرخۆشە؟ بۆنیان کرد گوتیان: نەخێر
 پێغەمبەرىش (ﷺ) پێی فەرموو: ئایا زینات کردووە؟ گوتی: بەڵێ ئەوجا
 پێغەمبەرى سەرورە (ﷺ) فەرمانی کرد و بەرد باران کرا.
 ئەوجا خەڵک بوونە دوو بۆچون هەندێکیان گوتیان: بە هیلاکەت چوو و
 تاوانەکەى لە ناوی برد، ئەوانی تریش گوتیان: هیچ تەوبە یە ک وە کو تەوبە ی
 ماعز گەورە نیە، ئەوجا پێغەمبەرى ئیسلام (ﷺ) فەرمووی: واللّٰه تەوبە یە کى
 وای کرد ئەگەر دابەشى سەر ئوممەتیک بکرا بایە بەشى هەمووانی دەکرد.
 بۆیە خۆشەویشانم بایر بکەینەوێ ژیرانە کام تەوبە مان پێ خۆشە لەم دوو
 تەوبە یە؟ با بۆ خۆمان هەلبژێرین،
 داوامان لەخاوەنى جیهانیانە تەوبە یە کى ڕەستەقینەمان بەقسەت بکات پێش
 مردنمان و لە دوای مردنیش غەرقى سۆز و میهرى خۆیان بکات ئامین

کۆتایی

به‌پێزان به‌پراستی سه‌یری خۆم کرد زۆر پێویستیم به‌م سیفاتانه‌ بوو، که به‌ هۆیه‌وه‌ خۆم بگه‌نیم به‌ کاروانی باوه‌رداران، بۆیه‌ هه‌ستام به‌گه‌ران له‌ دواى ئه‌و فەرمووده‌ شیرینه‌ى باسى باوه‌ر و باوه‌ردار ده‌کات، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ زۆریک وه‌کو من پێویستیان به‌م فەرموودانه‌بێت که بپێته‌ هانده‌ریک بۆ خۆ گه‌ياندن به‌ کاروانی باوه‌رداره‌ پراسته‌قینه‌کانی پێش خۆمان، ئه‌وانه‌ی که بست به‌ بستى شوین پێ هه‌لگری پێغه‌مبه‌رى پێشه‌وا (ﷺ) بوون و زۆریش هه‌ولمدا ته‌نها ئه‌و فەرموودانه‌ی زانایانی فەرمووده‌ ناس به‌پراستیان داناوه‌ به‌پێنمه‌وه‌، له‌گه‌ڵ دان پێدانانم به‌ که‌مو کورى خۆم به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان له‌ توانا بوو، به‌ فەزل و منه‌تى خواى ده‌سه‌لات دار، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ واته‌: هه‌تا ده‌توانن به‌ته‌قوا و خواناس بن، و گوێپایه‌ل و فەرمانبه‌ردار بن. ئه‌وه‌ی پراست و دروسته‌ بێگومان دینی خواى گه‌وره‌یه‌ و پێبازی پێغه‌مبه‌رى پێشه‌وايه (ﷺ)، ئه‌وه‌ی هه‌له‌ و که‌مو کورتیشه‌ له‌ نه‌فسه‌ خراپه‌که‌ی من و شه‌یتانی ئیبلیشه‌. داواکارم له‌ خاوه‌نى جیهانیان ئه‌م کتێبه‌ بکاته‌ مایه‌ی سوود بۆ خۆم و هه‌موو خوێنده‌ریک و په‌نا به‌خوای گه‌وره‌ که بیمه‌ پرديک خه‌ڵکان به‌سه‌رى بپه‌رنه‌وه‌ بۆ به‌هه‌شت ئه‌وجا فەره‌بدريته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌. ئامین والحمد لله رب العالمین.

براتان: باوکی شافعی شه‌وی دوو شه‌مه‌ ٧/خه‌مادی دووه‌م/١٤٤٣ه‌

ناوەڕۆك

ژ. فەرمودە	بابەت	ژمارەى لاپەر
أ	پیشه کى سالار عومەر	۵
ب	پیشه کى نووسەر	۱۰
۱	دامەزراندنى ئىسلام	۱۳
۲	یە کگرتنى باوەرداران	۱۷
۳	لا إله إلا الله به لگهیه له دواړوژدا	۲۱
۴	مافى الله چیه؟ مافى بهنده چیه	۲۵
۵	چیشتنى تامى باوەر	۲۸
۶	ئاگادارکردنەوه له شیرک	۳۱
۷	فیربوونى تەوحید پيش هه موو شتيك	۳۵
۸	دلسۆزى	۳۸
۹	سەرەتای بانگه‌وازی	۴۲
۱۰	جیگای باوەر	۴۵
۱۱	چاکترین کردەوه	۴۸
۱۲	کرده‌وه‌کان به کۆتایه‌کانه	۵۱

۱۳	فراوانی بہ زہی خوی گہورہ	۵۵
۱۴	نیشانہ کہنی باوہر	۵۸
۱۵	خوشہ ویستی پیغہ مہر (ﷺ)	۶۲
۱۶	گہورہیی وشہی تہ وحید	۶۶
۱۷	مردن لہ سہر تہ وحید	۷۰
۱۸	کردار بہ شیکہ لہ باوہر	۷۴
۱۹	نیشانہی باوہر	۷۸
۲۰	باوہر داری تہ واو کیہ	۸۳
۲۱	تہ واو بوونی باوہر	۸۸
۲۲	بہ ہیزترین گریہ کانی باوہر	۹۲
۲۳	نو یکردنہ وہی باوہر	۹۶
۲۴	کاری پروادار	۱۰۰
۲۵	جیاوازی کاری دل و زوبان	۱۰۳
۲۶	شوینکہ وتنی سونہت و دورکہ وتنہ وہ لہ بیدعہ	۱۰۷
۲۷	سوودی باوہر	۱۱۰
۲۸	حہ یاو باوہرہ بہ یہ کہ وہ بہ ستراون	۱۱۴
۲۹	لہ دہستدانی باوہر بہ ئاسانی	۱۱۹

۱۲۴	پله‌کانی باوه‌پر	۳۰
۱۲۸	ترسناکی ږیا	۳۱
۱۳۲	تیکه‌ل بوونی خه‌لک	۳۲
۱۳۷	کټ تامی باوه‌پری کردوه؟	۳۳
۱۴۲	شاهیدی خه‌لک بو باوه‌پر	۳۴
۱۴۷	گه‌وره‌یی سه‌لام کردن له ئیسلامدا	۳۵
۱۵۲	به‌نده له تیوان ترس و ئومید	۳۶
۱۵۶	گه‌وره‌ی قورئان خویندن	۳۷
۱۶۰	خواردنی باوه‌پدار و بی باوه‌پر	۳۸
۱۶۳	په‌وشت جوانی	۳۹
۱۶۶	چاکه‌کاری	۴۰
۱۷۱	ئاموژگاریه‌ک پیش کوټایی	ب
۱۷۵	کوټایی	ج
۱۷۶	ناوه‌پړوک	۵۲